

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa

**Con xin làm kiếp phù-sa,
Trời cao lồng-lộng, con là hư không.
Tình Ngài thật khó đếm đong,
Tình Ngài biển cả, vô song, vô ngần.**

**Biển-Đức
Đỗ Quang-Vinh**
Thơ kinh toàn tập

Nhà Xuất Bản Tôn Giáo

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

**Tạ ơn Thiên-Chúa từ-nhân
Vinh Danh Thiên-Chúa, tri-ân Mẹ Ngài:
Cứu đàn con thoát hiểm-tai,
Đoái thương nghe chúng con nài van xin.**

*(để ghi nhớ đặc-ân được Chúa cứu
thoát tai-biến thập tử nhất sinh ngày 17-9-1987
và qua mầu-nhiệm Mân-Côi thứ 5 Mùa Vui,
Mẹ Maria ban bình an của Chúa cho tìm thấy
hai con thất lạc của mình ngày 27-11-1987)
Biển-Đức Đỗ Quang-Vinh*

Reo mừng được Chúa đoái hoài,
Thương con, cho núp bóng Ngài từ nay.
Gìn con, Ngài đã chìa tay,
Giữ con, Ngài nắm chặt ngay, kéo về.
Ngài là sức mạnh phù-trì,
Cho hồn con được bám ghì khôn rời.

(TV 63: 8-9)

(Thánh Vịnh Diễm Ca, Đỗ Quang-Vinh, nxb Tôn Giáo, 2010)

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa

**Biển-Đức
Đỗ Quang-Vinh**

Thơ kinh toàn tập

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

CON XIN LÀM KIẾP PHÙ-SA

Tác-giả đánh máy và trình bày

Trình bày bản nhạc: Vincent Đoàn Văn Tuấn

Ảnh bìa trước và trang tiểu-sử: Joseph Đỗ Huy Kính

Copyright © by Biên-Đức Đỗ Quang-Vinh

Liên-lạc:

Đỗ Quang-Vinh

email: vinhdo33@ahoo.com

email: doquangvinhvenguan@yahoo.com

(905) 814-8708

5405 Kinglet Avenue

Mississauga, Ontario

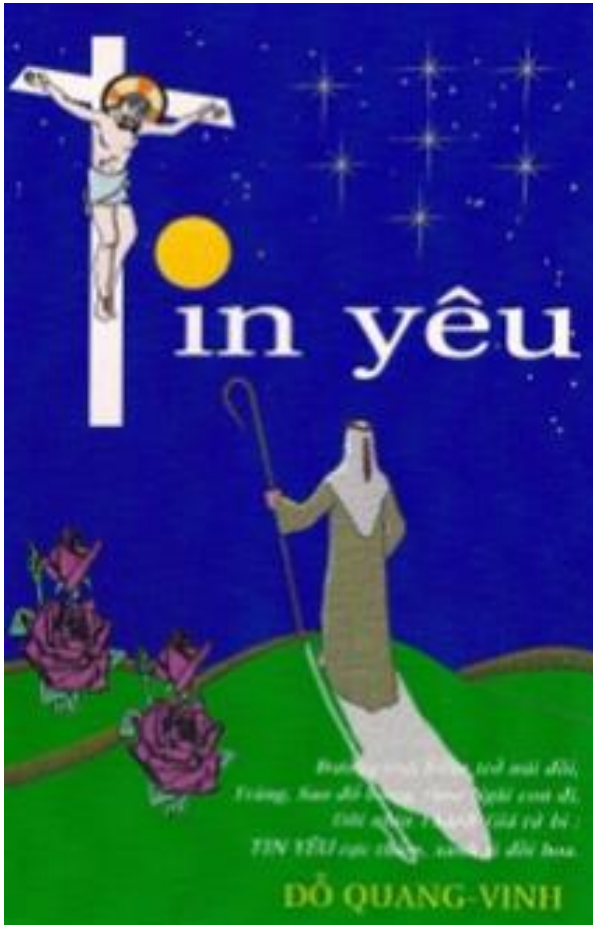
L5V 2C8, Canada

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Kính dâng hương hồn song thân.

*Thương tặng hiền nội,
và các con,
các cháu,
các chất dẫu yêu*

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Đường con hiểm trở núi đồi,
Trăng Sao đổ bóng theo Ngài con đi.
Dõi nhìn Thánh Giá từ bi:
Tin Yêu rực rỡ thắm đóa hoa.

Mục Lục

Lời giới-thiệu.....	13
Vào Tập.....	15
Lời thưa.....	17

Tâm-Sự Với Chúa

1- Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa	20
2- Một Ngày Em Với Chúa.....	23
3- Tiếng Vọng Ân Tình.....	25
4- Viếng Hang Đá (*).....	26
5- Đêm Thánh Vô Cùng.....	27
6- Đêm Thánh Hồng-Ân.....	28
7- Vọng Chúa Giáng Sinh.....	29
8- Viếng Chúa Hải-Đồng (*).....	30
9- Quà Chúa Giáng Sinh.....	33
10- Ngồi Lời Nhập-Thể (*).....	34
11- Viếng Thánh-Thể	39
12- Giêsu, Vua Tình Yêu (*).....	40
13- Trong Sa-Mạc Đời.....	41
14- Gió	43
15- Khi Nào Chúa Đã Gọi Con?.....	47
16- Bỏ Ngài Con Biết Theo Ai?.....	50
17- Con Xin Làm Muối Cho Đời.....	54
18- Xin Ngài Tưới Nước Cho Con.....	57
19- Chúa Là Hoan-Lạc Đời Con.....	61
20- Lời Cha Nhân-Ái	63
21- Nói Chuyện Với Chúa.....	64

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

22- Tâm-Sự Với Chúa (Kinh đọc sau khi rước lễ).....	68
23- Lời Toàn Bích.....	70
24- Xin Chúa Hãy Dạy Con.....	73
25- Bài Ca Tận-Hiến.....	74
26- Xin Ngài Làm Chủ Miệng Lưỡi Con.....	76
27- Hiệp-Thông Cầu Nguyện (*).....	78
28- Nơi Đâu Con Đã Gặp Ngài? (*).....	81
29- Vượt Qua (*).....	84
30- Con Đã Tìm Thấy Chúa (*).....	87
31- Chúa Là Mùa Xuân Hằng Cửu (*).....	90
32- Lửa (*).....	95
33- Xin Ngài Ở Mãi Trong Con (*).....	99
34- Xin Ngài Ngự Đến (*).....	102
35- Đã Có Ngài (*).....	103
36- Con Xin Có Mặt (*).....	105
37- Tình Yêu Tận-Hiến.....	107
38- Trong Vườn Giệt (*).....	108
39- Thánh Giá Chúa Kitô	109
40- Thánh-Giá Phục-Sinh.....	114
41- Thánh-Giá Cuộc Đời (*).....	115
42- Thánh-Giá Không Chân-Dung (*).....	116
43- Tình Cha Tuyệt-Vời (*).....	118
44- Lạy Chúa Yêu Thương (*).....	120
45- Đức Tin Của Kẻ Mù	122
46- Bóng Con Dưới Ánh Mặt Trời.....	124
47- Chúa Là Gương Mẫu Của Tinh-Thần Nghèo Khó.....	126
48- Con Trở Về Với Chúa.....	129

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

49- Con Là Đền Thờ Của Chúa.....	130
50- Như Hạt Mưa Rơi (*).....	131
51- Dẹp Tan Bão Sóng.....	132
52- Giấc Mơ Vàng.....	133
53- Cha Vẫn Ở Bên Con.....	134
54- Bài Ca Tiếp Liên (Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống)....	136
55- Chúa Chịu Phép Rửa	138
56- Tiếng Vọng Thời-Gian.....	139
57- Lời Nguyện Đầu Năm.....	143
58- Lời Nguyện Sớm Mai	144
59- Lời Nguyện Ban Trưa	147
60- Lời Nguyện Ban Chiều	148

Tâm-Sự Với Mẹ Maria

61- Lời Nguyện Trong Đêm.....	152
62- Săn-Sàng (*).....	153
63- Vững Lòng Cây Trông.....	154
64- Ngày Xuân Mừng Tuổi Chúa (*)	155
65- Nắng Mai (*)	156
66- Mẹ Hằng Cứu Giúp (*).....	157
67- Mẹ Bình-An (*).....	158
68- Lòng Mẹ (*).....	159
69- Tiến Hoa Dâng Mẹ (*).....	160
70- Nguồn An-Ủi (*).....	161
71- Sống Gần Mẹ (*).....	162
72- Trái Tim Mẹ Sẽ Thăng (*).....	163

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

73- Ave Maria (*).....	164
74- Đức Maria, Trinh-Nữ Của Kẻ Nghèo Khó	165
75- Con Đến Cùng Mẹ (*).....	166
76- Mẹ Tình Thương (*).....	167
77- Nữ-Hoàng Vĩnh-Phước (*).....	169
78- Sám Hối (*).....	170
79- Xin Mẹ Mở Cửa Cho Con (*).....	172
80- Mẹ Là Nơi Con Nương Ẩn (*).....	173
81- Mẹ Là Đường Đưa Con Tới Chúa (*).....	175
82- Nữ-Vương Các Thánh Tử Đạo VN (*).....	179
83- Anh-Hùng Thánh-Tử Việt-Nam(*).....	182
84- Năm Sắc Hoa Dâng Mẹ	185
85- Mẹ Trung-Gian Tình Chúa Ba Ngôi (*).....	184
86- Mẹ Là Tì-Nữ Của Thiên-Chúa (*).....	188
87- Mẹ Là Mẹ Giáo-Hội (*).....	193
88- Mẹ Là Mẹ Thiên-Chúa (*).....	199
89- Mẹ Là Mùa Xuân Của Nhân-Loại (*).....	204
90- Bài Ca Ngợi Khen (Magnificat).....	208
91- Nữ-Vương Diễm Tuyệt (*).....	209
92- Nước Mắt Cho Thế-Nhân.....	210
93- Mẹ Là Gương Nhân-Đức.....	211
94- Mẹ Là Đường Dẫn Con Tới Chúa	212
95- Vào Cõi Thiên-Hương.....	212
96- Học Trường Của Mẹ Maria.....	213
97- Mẹ Thiên-Chúa	213
98- Mẹ Là Trinh-Mẫu Từ-Nhân.....	214
99- Mẹ Nhân-Loại	214

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

100- Đoàn Hứa Khiết-Tịnh Thủy Chung.....	215
101- Đã Có Mẹ	215
102- Trước Hang Đá Lộ-Đức.....	216
103- Hiệp-Nhất Tôn Vinh Mẹ	218
104- Vinh Danh Mẹ Maria	219
105- Bài Ca Dâng Mẹ	220
<i>Chuối Mân-Côi</i>	222
106- Mẫu-Nhiệm Năm Sự Vui (*).....	225
107- Mẫu-Nhiệm Năm Sự Sáng	228
108- Mẫu-Nhiệm Năm Sự Thương (*).....	233
109- Mẫu-Nhiệm Năm Sự Mừng (*).....	236

Nhạc Phụ-Trương

1- Lạy Chúa Yêu Thương (*).....	243
2- Xin Ngài Ngự Đến.....	244
3- Xin Ngài Ở Mãi Trong Con.....	245
4- Giêsu, Vua Tình Yêu	246
5- Viếng Hang Đá Chúa Hài-Đồng.....	248
6- Ngôi Lời Nhập Thể.....	249
7- Thánh-Giá Phục-Sinh.....	250
8- Đã Có Ngài.....	251
9- Thấp Lửa Tin Yêu.....	252
10- Năm Sắc Hoa Dâng Mẹ	253
11- Mẹ Tình Thương.....	254
12- Hiến Dâng (*).....	256
13- Cầu Xin Đức Mẹ La-Vang.....	257

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

14- Đã có Mẹ.....	258
15- Mẹ Bình An.....	259
16- Đêm Cực Thánh.....	260
17- Chúa Đến Đồng-Hành.....	261
18- Con Vẫn Gặp Ngài.....	262
19- Sống Lời Chúa	263
20- Tình Chúa Ba Ngôi	264
21- Nắng Mai	265
22- Bài Ca Ngợi Khen (kinh Magnificat).....	266
<i>Lời Bạt</i>	269

Chúa thương con quá đi thôi!
Cho con đứng vững trên đồi núi cao.
Nếu Ngài ngoảnh mặt quay vào,
Lòng con sợ hãi dường nào, Chúa ơi!
(TV 30: 8)

(Thánh Vịnh Diễm Ca, Đỗ Quang-Vinh, nxb Tôn Giáo, 2010)

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Most Reverend Vincent H. Nguyen

Auxiliary Bishop of Toronto - Eastern Pastoral Region

5 Winding Court, Toronto, Ontario M1C 4X2

Telephone: (416) 724-0900 • Fax: (416) 724-0902 • Email: eastern.region@archtoronto.org

Lời Giới Thiệu

Những lời kinh quen đọc thường ngày quả đúng là cần thiết. Nhưng thế cũng chưa đủ, vì cầu nguyện cần phải có tinh thần sống động, phải tự nói lên được tâm tư của mình như một cuộc đàm đạo với Chúa đang đối diện thực sự với mình, ngõ hầu kết hợp mật thiết với Thiên Chúa trong tình yêu.

Trong buổi dạy giáo lý ngày thứ tư về thánh Catarina thành Gênes, Đức Thánh Cha Biển-Đức XVI cầu chúc cho những khách hành hương nói tiếng Pháp: *“Cùng với thánh Catarina thành Gênes, ước gì anh chị em khám phá ra rằng tình yêu của Thiên Chúa như một sợi chỉ vàng nối kết con tim chúng ta với chính Thiên Chúa!”*. Với hơn 7.000 tín hữu và du khách hành hương năm châu tham dự buổi gặp gỡ chung hàng tuần tại đại thánh đường Phaolo VI sáng thứ tư 9-2-2011, Đức Thánh Cha cũng đã khẳng định rằng: *“Đức tin được dưỡng nuôi bằng lời cầu nguyện và một cuộc sống luân lý trung thực”*

Học hỏi tinh thần đơn sơ khiêm hạ của các thánh nữ Catarina và Têrêxa Hải Đồng Giêsu trong cuộc đối thoại với Thiên Chúa, ông Biển-Đức Đỗ Quang-Vinh đã gom những tâm tình của mình khi cầu nguyện và chiêm niệm trong tập thơ kinh **“CON XIN LÀM KIẾP PHÙ-SA”**, với hơn một trăm bài thơ và nhạc, thực đã đáp ứng được tinh thần cầu nguyện sống

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

động này. Với văn phong tươi mát nhẹ nhàng, thật đơn sơ chân tình, mạch thơ của tác-giả đã chia sẻ với người đọc “lời nguyện khiêm-cung và suy-niệm của Thân Kiếp Phù-Sa cát bụi, dâng lên Thiên-Chúa và Mẹ Maria trọn niềm Tin Yêu phó thác”, như ông đã viết.

Hân-hoan giới thiệu với quý cụ ông bà và anh chị em tập thơ kinh “Con Xin Làm Kiếp Phù Sa”. Tôi nhận thấy đây là cuốn sách rất bổ ích và cần thiết cho đời sống đạo đức, là những lời kinh tinh yêu sâu xa tha thiết, là một phương tiện hữu hiệu để cầu nguyện và suy gẫm giúp ta dễ dàng hướng lòng lên với Chúa, diu đưa ta đến với Mẹ Người.

Canada ngày 22 tháng 2 năm 2011

Lễ kính Lập Tông Tòa thánh Phê-rô tông đồ

+ Vincent Nguyen

Giám Mục Vinh-Son Nguyễn Mạnh-Hiếu

Giám Mục Phụ-Tá Tổng Giáo Phận Toronto, Canada

Vào Tập

Tôi nhận được tập bản thảo "Con xin làm kiếp phù sa" của ông Biển Đức Đỗ Quang-Vinh, gần 300 trang dày đặc thơ kinh điển nguyền mà ông đã công phu sáng tác.

Cảm nhận đầu tiên của tôi về tập thơ kinh này là một sự ngưỡng mộ, tôi ngưỡng mộ một con người đã dành một lượng thời gian rất lớn để ghi lại những cảm xúc của mình về mối tương quan với Chúa. Hẳn rằng ông đã thật tâm huyết, thật tận tâm và thật yêu mến Chúa. Trăn trở nhiều lắm ông mới có thể làm được điều như vậy. Thật công phu.

Cảm nhận thứ hai của tôi là, mối tương quan giữa ông với Chúa là một mối tương quan thật êm dịu, thật lạ lùng và cũng thật mãnh liệt. Để có thể dệt nên những vần thơ, thi sĩ trước đó hẳn đã có một cảm xúc dạt dào, bay bổng, trào tràn và sâu lắng, ông đã đi qua những cảm xúc như vậy trong tương quan với Chúa để đặt bút dệt thơ, dệt thơ giải bày cho người ta biết về những cảm xúc ấy.

Cảm nhận thứ ba của tôi là, ông đã dành cho Chúa một tương quan đặc biệt và phong phú, trong tác phẩm ông ghi lại những "trao đổi" kỳ diệu ấy. Khi thì ông nói chuyện với Chúa ngô nghê như một trẻ thơ, lúc thì ông nhắn nhủ tâm sự với Chúa như một người bạn, khi thì ông trang trọng trình bày với Chúa như một người con với Cha mình hằng kính yêu, lúc thì ông da diết thăm thì với Chúa như một người tình, ... Ân huệ Chúa ban cho ông quá lớn, tôi có cảm tưởng ông nói mãi không với.

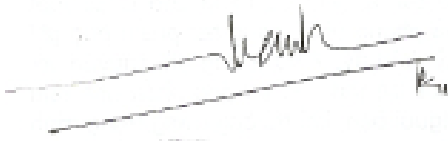
Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

“Con xin làm kiếp phù sa”, Biển Đức Đỗ Quang Vinh đã không ngồi ca tụng một mình tình yêu và những ân huệ của Chúa đã ban cho ông, ông xin và ông muốn ông trở thành phù sa để làm phong phú những mảnh vườn thừa ruộng mà Chúa gởi ông đến, ông xin và ông muốn hiến những gì ông có làm phù sa cho cây lúa hạt cơm nuôi sống dân Chúa. Phù sa cuốn mình theo dòng nước, phù sa rời bỏ chốn yên thân, phù sa bồi đắp nơi thiếu thốn, phù sa bạc màu cho đất xanh tươi.

Giữa một khuynh hướng xã hội thờ ơ với Tin Mừng, thờ ơ với Hội Thánh, thờ ơ với Giáo lý, thờ ơ với văn hóa đọc, ông, Biển Đức Đỗ Quang-Vinh đã miệt mài đi tìm cách chuyển Tin Mừng đến mọi người, càng nhiều người càng tốt, ông nói với tôi như vậy “con mong ước được chuyển đến nhiều người để họ biết Chúa”. Kính chúc “kiếp phù sa” Biển Đức Đỗ Quang-Vinh triển nở thành công ước vọng ơn gọi của mình, là phù sa dâng hiến cho đời.

Chúa nhật thứ năm mùa Chay 2011

Ngày 10 tháng 4 năm 2011

Lm. Vinh Sơn Phạm Trung Thành, dcct

Giám Tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế

Lời Thưa

Cuốn thơ kinh "Tin Yêu" (1995) đã được đa số độc-giả nồng-nhiệt đón nhận, hoặc chọn để phổ nhạc. Cố Linh-mục học-giả Hán-Chương Vũ Đình-Trác đã nhận-định về cuốn thơ kinh này trong tác-phẩm đồ-sộ "Công-Giáo Việt-Nam Trong Truyền-thống Văn-Hoá Dân-Tộc". Cùng với những sáng-tác mới sau đó, một số bài trong TIN YÊU cũng được đưa lên mạng "tamlinhvaodoi", diễn đàn "CursilloVietnam", hoặc đăng lại trong tập-san Chân-Lý của Dòng Đa-Minh Việt-Nam Hải-ngoại, và nhận được những điện-thư phản-hồi khích-lệ từ độc-giả khắp nơi.

Cho nên lần này, thay vì tái-bản, chúng tôi gom thêm những bài nhuận-sắc trong cuốn thơ kinh này, hợp với những sáng-tác mới sau đó, gộp thành cuốn thơ kinh toàn tập "**Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa**", gồm thơ ca-dao, thơ tự do, thơ xuôi và thơ Đường, hân-hạnh được chia sẻ tâm tình cầu nguyện với độc-giả, nhất là với những quý vị chưa có cuốn thơ kinh TIN YÊU. Những bài này có ghi dấu hoa thị (*) bên cạnh đề-tựa.

Với lòng chân thành cảm tạ, và trong tâm-tình hiệp-thông, xin quý vị cùng với tác-giả, đọc tập thơ này như lời nguyện khiêm-cung và suy-niệm của Thân Kiếp Phù-Sa cát bụi, dâng lên Thiên-Chúa và Mẹ Maria trọn niềm Tin Yêu phó thác, xin Người tuôn muôn hồng-ân xuống cho mỗi người, cho mỗi gia-đình, cho Giáo-Hội và cho quê-hương thân yêu.

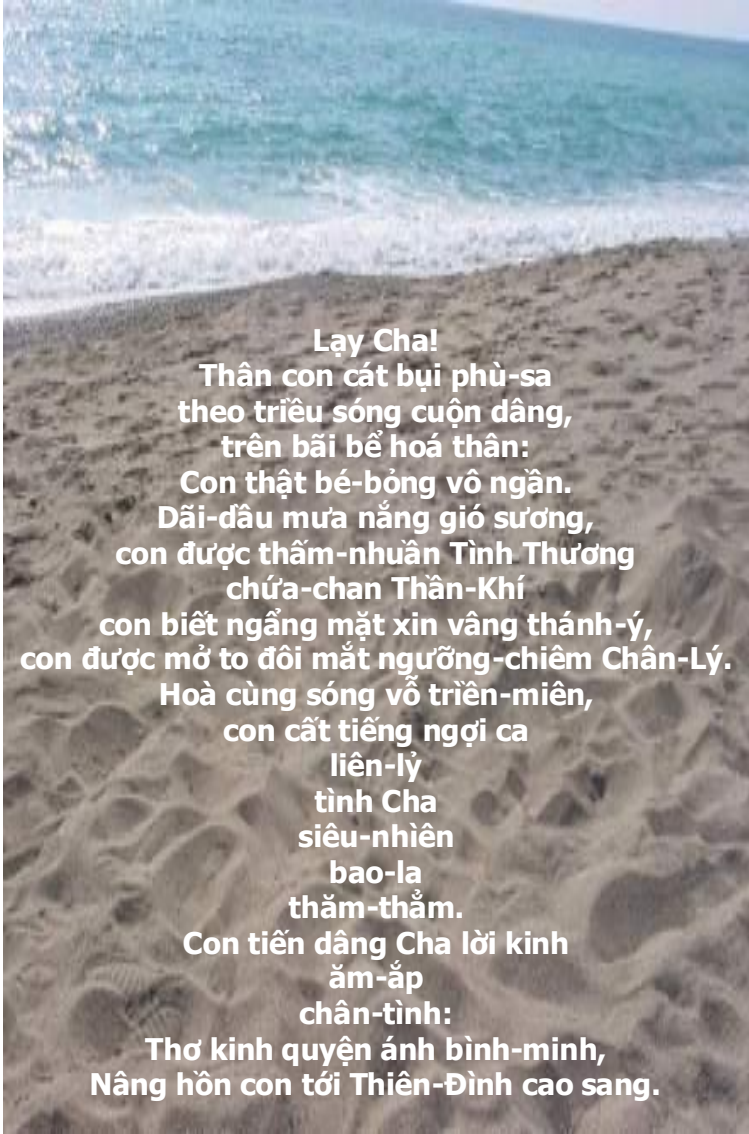
Trân-trọng

Canada, ngày lễ Chúa Giáng Sinh năm 2010

Tác-giả: Biển-Đức Đỗ Quang-Vinh

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Lạy Cha!

**Thân con cát bụi phù-sa
theo triều sóng cuộn dâng,
trên bãi bể hoá thân:**

Con thật bé-bỏ vô ngàn.

**Dãi-dầu mưa nắng gió sương,
con được thấm-nhuần Tình Thương
chứa-chan Thân-Khí**

**con biết ngẩng mặt xin vâng thánh-ý,
con được mở to đôi mắt ngưỡng-chiêm Chân-Lý.**

**Hoà cùng sóng vỗ triền-miên,
con cất tiếng ngợi ca**

liên-lỷ

tình Cha

siêu-nhiên

bao-la

thăm-thẳm.

Con tiến dâng Cha lời kinh

ấm-ấp

chân-tình:

**Thơ kinh quyện ánh bình-minh,
Nâng hồn con tới Thiên-Đình cao sang.**

Phần 1

Tâm-Sự

Với Chúa

Thấy mặt Chúa rạng-rỡ,
Hai tay Chúa xoè ra ,
Như cho con tất cả,
Con tỉnh hay đang mơ?
Con chẳng có gì cả,
Vì con quá dại khờ.
Con chỉ có quà nhỏ:
Dâng tấm lòng đơn-sơ.

1- Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa

Con xin làm kiếp phù-sa,
Trời cao lồng-lộng con là hư không,
Tình Ngài thật khó đếm đong,
Tình Ngài biển cả, vô song, nhiệm-mầu.
Con xin gục mặt cúi đầu,
Chìm trong lòng nước dạt-dào đại-dương.
Bao nhiêu hạt cát yêu thương,
Bấy nhiêu tình Chúa khôn lường bao-la.

Con xin làm kiếp phù-sa,
Theo triều nước cuốn, con ra cánh đồng,
Con dựng nên đôi thông bát-ngát,
Nghe đêm ngày thông hát reo vang,
Hát ru êm đời lâm-than khốn khổ,
Hát miên-man cho tình Ngài bùng nở khắp nhân-gian,
Hát cho say đắm miên-man,
Hát cao lời Chúa khoan-nhân vô bờ.

Con xin làm kiếp phù-sa,
Theo triều nước cuốn, con ra cánh đồng,
Con đắp bồi cho đất trồng màu-mỡ,
Như Máu Ngài đã đổ để nuôi con.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Ruộng khoai, nương sắn xanh rờn,
Người người hạnh-phúc, giang-sơn thái-hoà.

Con xin làm kiếp phù-sa,
Theo triều nước cuốn, con ra cánh đồng,
Con được tắm nắng hồng rực chói,
Con giữ-gìn cho nóng mãi đời con;
Còn bao năm tháng mỗi-mòn,
Hồn còn nắng ấm, đời còn nở hoa.

Con xin làm kiếp phù-sa,
Theo triều nước cuốn, con ra cánh đồng,
Con sẽ lọc cho trong nước đục,
Nước lọc này dịu ngọt hơn nước mưa,
Như nước cạnh sườn Người năm xưa trên đồi vắng,
Nước lọc này tươi mát như nước hồ Si-lô-ắc, (*)
Nước chữa lành cho kẻ mù được sáng mắt ra,
Thấy Ngài Chân-Lý cao xa,
Muôn dân được sống trong nhà của Cha.

Con xin làm kiếp phù-sa,
Theo triều nước cuốn, con ra cánh đồng,
Trong hừng-hực Lửa hồng cao ngất,
Con hoá thân làm nên trong vắt pha-lê.
Hồn con ngậy-ngất đê-mê,
Hồn con chiếu sáng tràn-trề tình Cha.

Con xin làm kiếp phù-sa,
Theo triều nước cuốn, con ra cánh đồng,
Ngài dạy con đem tấm lòng trong trắng,
Ngài đặt con trên giấy nhám thợ bào,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Con mài nhẩn đặng cay cho ngọt-ngào khổ-lụy trần-gian,
Con làm khí-cụ bình-an,
Cho đời tranh-chấp oán hờn thặng-hoa

Con xin làm kiếp phù-sa,
Theo triều nước cuốn, con ra cánh đồng,
Con sẽ xây nên thành đồng lũy thép
Cho quân thù phải kinh khiếp lui xa.
Con đem quảng-bá lời Cha,
Lời Cha âu-yếm chan-hoà thiết-tha.

Con xin làm kiếp phù-sa,
Trời cao lồng-lộng con là hư không,
Một mai trời nổi cơn dông,
Con theo mưa lũ về lòng đại-dương.
Con xin gục mặt khiêm-nhường,
Nhận mình cát mọn tầm thường đáng thương,
Bao nhiêu hạt cát tầm thường,
Bấy nhiêu tình Chúa khôn lường bao-la.
Con xin làm kiếp phù-sa,
Trời cao lồng-lộng con là hư không.

(*) Gio-an, 9. 4-7:

Chữa một người mù bẩm-sinh, Chúa Giê-su nói với các môn-đệ: "Chúng ta phải làm những việc của Đấng đã sai Thầy.....Thầy là ánh sáng thế-gian".

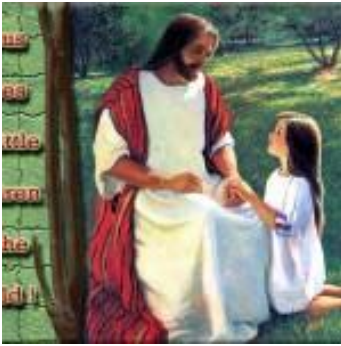
Rồi Ngài nhổ nước miếng xuống đất, trộn thành bùn, xúc vào mắt người mù và bảo anh ta: "Anh hãy đến hồ Si-lô-ác mà rửa!" (Si-lô-ác có nghĩa là người được sai phái).

Anh ta đến rửa ở hồ và khi về thì nhìn thấy được.

2- Một Ngày Em Với Chúa

Tặng các thiếu-nhi Thánh-Thể

Em rào gót đi nhanh
Em vào thưa với Chúa:
"Hôm qua cây xanh xanh,
Hôm nay lá đỏ úa,
Bầu trời mây âm-u,
Gió lạnh lùa khe cửa,
Đã bắt đầu vào thu!"

Em rào gót đi nhanh,
Em vào hỏi thăm Chúa,
Chúa nhận Chúa làm anh.
Thấy Chúa ở một mình,
Mặt Chúa âu-sầu quá,
Em rủ Chúa thầy banh.
Chúa đánh banh rất sành,
Rồi dẫn em ra cửa,

Em rào gót đi nhanh,
Em vào thưa với Chúa:
Em có áo đẹp xinh.
Chúa ban em phép lành.
Em nói: em xin hứa
Sẽ chăm-chỉ học-hành,
Chừa bỏ thói hư đốn,
Tập-tành tính tình tốt
Và mến Chúa chân-thành.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Chúa dắt em đi nhanh.

Chúa dắt em đi nhanh.
Leo đồi núi gập-ghềnh,
Ngồi mồm đá chên-vênh,
Chúa bảo em: "Chớ sợ!
Đã có Chúa bên mình,
Lo gì! Chúa sẽ đỡ,
Dù cho gập kẻ dữ
Lo gì! Chúa sẽ bênh.

Chúa dắt em đi nhanh
Chúa bảo: "Thôi, về nhà!
Ta ra ga xe lửa,
Vì nhà ta ở xa.
Nhà em cạnh nhà Chúa,
Nhà em xa tỉnh thành,
Nhà mái tranh vách nứa,
Đầu ngõ có cây chanh.

Nhà em gần con kênh,
Con kênh đào xinh-xinh;
Chúa rủ em đi đò,
Con đò trôi lênh-đênh,

Nhà em có cây chanh,
Có bình-minh rức-rỡ,
Có tơ trời mong-manh,
Gió đùa trên ngọn cỏ,
Gió xôn-xao lá cành.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Lấp-lánh sao mờ tỏ,
Cảnh đẹp xinh như tranh.

Chúa dạy em ca hát,
Em hát rõ thật to:
“Tạ ơn Vua Trời Đất,
Cha ban phúc bình an,
Tình Cha thật bát-ngát,
Ơn Cha đổ lan tràn.”

3- Tiếng Vọng Ân-Tình

Tiếng ai vọng xoáy đêm thâu,
Cho đàn chiên lạc rủ nhau trở về?
Tiếng ai khóc giữa cơn mê,
Cho đời thức giấc, tràn-trề hân-hoan?
Tiếng ai nhập cõi trần-hoàn,
Mang bình-an xuống, tuôn tràn hồng-ân?
Đêm nay Con Chúa giáng trần,
Muôn dân được cứu, lâm-than xoá mờ,
“Ngẩng đầu, đứng dậy” (*) hoan-hô,
Hát mừng đón Chúa Ki-Tô làm người:
“Vinh danh Thiên-Chúa trên trời,
Bình an dưới thế cho người lòng ngay”

--- (*) Luca 21, 28-----

4- Viếng Hang Đá (*)

Tan học qua nhà thờ,
Con vào thăm Hang Đá.
Chúa ơi, thương Chúa quá !
Chúa mà ở đây ư ?

Người ta đâu hết cả?
Không cho Chúa ngủ nhờ,
Giữa đêm đông lạnh giá
Để Chúa nằm trơ-vơ?

Mưa tuyết rơi lả-tả,
Sao họ vẫn hững-hờ?
Chúa cũng chẳng buồn-bã,
Chúa cười tươi lắm cơ.

Thấy mặt Chúa rạng-rỡ,
Hai tay Chúa xòe ra ,
Như cho con tất cả,
Con tỉnh hay đang mơ?

Con chẳng có gì cả,
Vì con quá dại khờ
Con chỉ có quà nhỏ:
Dâng tấm lòng đơn-sơ.

5- Đêm Thánh Vô Cùng

Mơ màng chi nữa, thế-nhân,
Nghe chẳng réo-rất thiên-thần hát vang?
Đêm nay trời đất mệnh-mang,
Ngập trong ánh sáng huy-hoàng huyền-linh.
Đêm nay khát-vọng hoà-bình,
Vượt mây vượn tới thiên-đình cao xa.
Đêm nay Trời Đất giao-hoà,
Trần-gian thức giấc hoan-ca tưng-bừng,
Đêm nay đêm thánh vô cùng,
Trời cao loan báo Tin Mừng khắp nơi:
"Vinh danh Thiên-Chúa trên trời,
Bình-an dưới thế cho người lòng ngay!"
Đêm nay hạnh-phúc ngất-ngây,
Hồng-ân cứu độ tràn đầy muôn dân:
Đêm nay Con Chúa giáng trần,
Sinh làm thân phận phàm-nhân thấp hèn.
Muôn dân mau dậy, đứng lên!
Cao cung cảm tạ ngợi khen Chúa Trời!

6- Đêm Thánh Hồng-Ân

Để làm chi,
Khi Ngài bỏ ngai trời xuống thế?
Để làm chi,
Khi Ngài cam làm kẻ phàm-nhân?
Để làm chi,
Khi sinh trong hang đá cơ hàn?
Để làm chi,
Khi phải chịu roi đòn xỉ-vả?
Để làm chi,
Khi chuốc lấy thập-giá oan-khiên?

Vì yêu nhân-loại vô-biên,
Vì yêu báu-vật thần-thiên của Ngài,
Ngài cam gánh kiếp đọa-đầy,
Nhận mang án phạt chết thay loài người.
Ôi! Tình yêu cao-cả tuyệt-vời!
Ngài vào nhân-thế gọi mời thương nhau.

Ngoài kia tuyết đổ xuống mau,
Thánh-đường vang tiếng kinh cầu thiết-tha:
"Hồng-ân Thiên-Chúa bao-la,
Danh Người con sẽ ngợi ca muôn đời,
Nguyện xin Thiên-Chúa trên trời,
Ban bình-an xuống cõi đời lao-lung."
Đêm nay, đêm thánh vô cùng,
Trần-gian giải-thoát, tưng-bừng hoan-ca!

7- Vọng Chúa Giáng-Sinh

Chúa đã đến hơn hai ngàn năm trước,
Nơi hang lừa trong giá buốt đêm đông;
Chúa xuống thế, đem bình-an thiên-phước,
Cả trần-gian reo mừng thoả ước mong.

Hồn tôi sao vẫn đợi trông?

Vì tôi bỏ Chúa, đã không kiếm Ngài.

Lạy Chúa Ngôi Hai,

Nay con biết hối lỗi rồi,

Xin Ngài thánh-hoá cuộc đời của con.

Con chẳng dám theo chân vua A-Khát, (1)

Không nhờ Ngài, đi cậy các lân bang.

Con xin khiêm nhu như Mẹ đã xin vâng.

Như Giuse xin vâng đồng công cộng-tác.

Cho Tin Mừng Cứu-Độ đến khắp muôn dân.

Một lòng cậy trông, con tâm tín Chúa.

Tà-thuyết, nguy-ngôn, con không tin nữa

Danh vọng, quyền-lực, tiền của thế-gian,

Tất cả rồi sẽ tiêu tan sụp đổ,

Ảo-ảnh phù-vân, con nay từ bỏ,

Con gục ngã, Ngài vực đỡ con lên.

Hướng về hang đá Be-lem,

Con trông đợi Chúa đoái xem phận hèn,

Giờ con đã biết ngược lên:

Ngài cho con chính bản thân của Ngài;

Cho con gương sáng chói ngời:

Tin, Yêu, Trông Cậy, Vâng Lời, Khiêm Nhu.

Như Ngài yêu mến Chúa Cha,

Con yêu mến Chúa, vị tha yêu người.

Con theo chân Chúa vào đời,

Thứ-tha, quảng-đại như Ngài khoan-dung.

Nay con có Chúa ở cùng

Chẳng lo đêm tối bão-bùng đầy xô.

(1) -Is. 7: 10-14

8- **Viếng Chúa Hài-Đồng (*)**

Chúa sinh xuống thế phàm hèn,
Vàng con không có hoa đèn cũng không.
Có gì làm của tiến dâng,
Có gì làm lễ chúc mừng Chúa đầu!

Con rảo bước đi mau,
Chẳng ngoảnh nhìn phía sau,
Vẫn xa-hoa náo-nhiệt:
Nào quay-cuồng nhạc vĩ,
Nào linh-đỉnh yến-tiệc,
Nào trang-y rực-rỡ
Nào nhà phố nguy-nga.
Con mau chân rảo bước,
Mãi ngấm nhìn phía trước:
Một hang đá trơ-vơ,
Một trời đêm giá lạnh,
Một đồng hoang hươu-quạh,
Tuyết rơi phủ bạc phơ,
Ánh thiên-quang tràn đổ,
Mẹ ẵm Chúa bé thơ,
Cha quỳ bên máng cỏ
Cùng chiên lừa, mục-tử,
Ôi, nghèo hèn tiêu-sơ!
Con hợp tiếng hoan-ca
Cùng đoàn người lũ-lượ,
Đói rách xác-xơ,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Đọa-đày khốn-khổ

Tàn-tật tất-tả,

Chia cách bơ-vơ,

Con hợp tiếng hoan-ca

Cùng triều-thần thiên-quốc:

“Vinh danh Thiên-Chúa trên trời,

Bình-an dưới thế cho người thiện-tâm.”

Chúa ơi! Chúa đã giáng trần,

Muôn dân hoan-hỷ tràn lan Ơn Ngài.

Ngài là mùa xuân bừng nở

Cho đời con rạng-rỡ

Cho hồn con rộng mở,

Con không còn than-thở,

Con phấn-khởi đợi trông.

Ngài là tiếng hát ngàn thông,

Cho đời thoi mận chát,

Cho gió mát vi-vu,

Cho lời ru êm-ái,

Cho rừng núi vượn cao.

Ôi! Tình Ngài dạt-dào chan-chứa,

Lời Ngài muôn thừa không phai,

Ơn Ngài cao dày thăm-thẳm,

Lời Ngài bát-ngát mênh-mông.

Ngài là ánh sáng hừng đông,

Cho hồn con sống dậy,

Cho lòng con đổi mới,

Cho tim con rực cháy,

Cho niềm tin sáng mãi,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Cho tình nhân-ái không vơi.

Maria, Mẹ ơi!

Con đến dâng niềm tin yêu tha-thiết,

Con vòn nài Mẹ ghé mắt thương xem!

Ôi Giu-se! Cha nhân-từ trinh-khiết,

Con đến dâng cõi lòng làm hang đá Be-lem.

Con ích-kỷ, con kiêu-căng, con tội-lỗi,

Con xin hiền-hoà, con ăn-năn cải-hối,

Con hết oán-hờn, xin chia sẻ với anh em;

Con xin trung-thực, con đoạn từ gian dối,

Con nhắc con mọn hèn để con mãi mãi khiêm-nhu.

Lạy Chúa Giê-su!

Con dâng Ngài, kẻ yếu hèn nghèo đói,

Con dâng Ngài, căn-cõi tuổi hoa-niên;

Con dâng Ngài nhân-loại toàn thế giới.

Nhà con đây, xin Ngài thương ngự tới,

Con xây bằng những thánh-giá trung-kiên,

Cha sửa-sang cho nhà con mới mãi,

Mẹ giữ-gìn cho địch-thù kinh-hãi,

Đàn lòng con tấu nhạc thánh triền-miên.

Con lạy Chúa chiên,

Con yêu mến Ngài, Ngài yêu con quá đỗi!

Con tin cậy Ngài, ách Ngài vốn dịu êm.

Nơi hang Be-lem,

Chúa cam mặc xác phàm hèn,

Vàng con không có hoa đèn cũng không.

Lấy gì làm của tiến dâng,

Con xin dâng Chúa tấm lòng ấu-thơ.

9- Quà Chúa Giáng Sinh

Mẹ cho con chọn quà Chúa Giáng Sinh
Con lựa cổ tràng hạt thật xinh xinh.
Mẹ hỏi sao không lựa cổ hạt bạc?
Con thích hạt gỗ vì mộc mạc đơn sơ,
Thánh giá cổ này có Chúa chịu đóng đinh,
Mặt sau lại khắc lời Chúa truyền đồng-dạ:
"Hãy bỏ mình mà vác thập giá theo Ta!"
Mẹ xoa đầu cho con túi đựng tràng hạt.
Con luôn mang trong mình, con thích lắm cơ!

Lạy Chúa Giêsu,
Con nguyện đơn sơ mộc mạc như những hạt gỗ của cổ tràng hạt Mân Côi. Con xin vui nhận những thánh giá Chúa trao như lời Chúa dạy ở nơi mặt sau thánh giá.

Con sẽ chẳng vác thập giá một mình, nhưng vác đồng hành với Chúa, như đã có Chúa trên cây thánh giá này, bởi con biết sức mình yếu đuối, con chẳng thể nào kham nổi, huống chi con sẽ rong ruổi vác suốt đời con.

Lạy Chúa từ-nhân!
Con lần tràng hạt Mân Côi,
Ôi, thánh giá này đẹp thay vô ngần!
Vì ngoài Chúa ra, con còn được đồng hành với Mẹ Mến Yêu, con sẽ cùng với Người sáng chiều đi suốt hành trình của Chúa năm xưa trên trần thế. Con sẽ kể Mẹ nghe suốt ngày con là Lễ Misa. Mẹ nâng đỡ chở che cho con nhẹ gánh để con đi suốt đường xa dặm dài.

Lạy Chúa Ngôi Hai,
Từ nay con đã có Ngài,
Con đi cùng Mẹ chẳng sai chệch đường;
Đường đi bát ngát hoa hương,
Phấn hoa bay khắp bốn phương đất trời.
Đem Tin Mừng đến mọi người,
Uớp thơm tình Chúa cho đời lên hương.
Tiến dâng Thiên Chúa Yêu Thương,
Cuộc đời nhân thế nắng sương phong trần.

10- Ngôi Lời Nhập-Thể (*)

I- Vinh Danh Thiên-Chúa Làm Người

Tiếng khóc nào đây, xoáy sâu tới tận cùng đêm tối,
Cho trần-hoàn ngàn năm khát vọng bỗng đây ập hân-hoan?

Tiếng khóc nào đây, vọng vang trên khắp lối,
Cho chiêm lạc bầy rủ nhau về reo niềm vui chứa-chan?

Tiếng khóc Hài-Nhi yêu-dấu,
Tiếng khóc không tiền khoáng hậu,
Tiếng khóc giao-kết Đất Trời,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Tiếng khóc Con Thiên-Chúa từ trời xuống thế,
Tiếng khóc khai sinh tân thế-hệ,
Tiếng khóc của Ngôi Lời nhập-thể làm người.
Này núi đồi, hãy san bằng cho phẳng lối!
Này ruộng đồng, hãy trải dài thảm lúa chín vàng tươi!
Dừng cánh lại, hỡi mây ngàn gió núi!
Đứng dậy đi, hỡi tất cả thế-nhân!
Hát nữa đi, cho tiếng hát tràn lan,
cho không-gian xao-xuyến,
cho địa-cầu rung chuyển,
cho danh Người rạng chói,
cho hoà-bình thiên-phước tồn-tại mãi với nhân-gian!

Ôi Giê-su! Con kính thờ lạy Chúa,
Con tâm-tín Ngài là chủ mọi loài, là chúa tể muôn dân.
Con tâm-tín Ngài hạ mình mặc lấy xác phàm-nhân.
Ngài hằng-hữu tự đời đời muôn thuở.
Ngài sống thực kiếp sống của trần-gian.
Con xin nhập bọn với bầy mục-tử,
Cùng chiêm lừa đến quỳ bên máng cỏ.
Con xin theo gót đoàn đạo-sĩ phương Đông,
Tới Be-lem mang cả đời con làm của lễ hiến dâng.
Lạy Chúa vinh-quang,
Chúa rất cao sang,
Ngợi khen Chúa miên-man!
Ngợi-khen Chúa muôn vàn!

II- Chúa Đến Đẻ Đồng-Hành Với Con

Chúa đến đồng-hành với con trên đường dương-thế.

Đường con đi do chính Ngài vạch vẽ,

Đường đi âm-thầm lặng-lẽ

Đường đi khúc-khủy, khi-khu,

Đường đi lầy lội mồ-hôi nước mắt,

Nhưng có Trăng soi, có Gió mát vi-vu,

Cho con thấy rõ đời lao-công của Ngài tại Na-gia-rét,

Con có niềm tin và con hết bơ-vơ.

Chúa đến đồng-hành với con trên đường dương-thế,

Nào chẽ-riều, dèm pha,

Nào nhạo cười khinh rẻ,

Nào phiền-muộn, lo-âu,

Nào thử-thách cám-dỗ,

Nào lăng nhục, bạo-hành,

Nào phản-bội, chối bỏ,

Giẫm đặng, mọp gai, cực-hình, máu đổ,

Ngài chuốc hết, chất xây thành Núi Sọ,

Ngài nhận cả làm nên Thánh-Giá thương đau.

Thánh-Giá Ngài đổ bóng trên đường con dỗi bước,

Bóng dẫu dài, nhưng Thánh-Giá Ngài mới nặng trĩu xót-xa.

Con thấy rõ đời con là bóng hình nhẹ lướt;

Con được hướng-dẫn,

Con được chở-che,

Con được cứu chuộc,

Con thêm niềm tin và con hết bơ-vơ.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Chúa đến đồng-hành với con trên đường dương-thế,
Ngài cho con lời hằng sống,
Ngài cho con muôn hồng-ân,
Đời con chẳng còn trống vắng,
Con được dạy-dỗ, ủi-an.
Trong Thánh-Thể, ngày đêm Ngài nương-náu,
Ngài cho con Minh Máu,
Ngài cho con hết trơn.
Con chẳng còn đói khát,
Con sẽ được lớn khôn.
Ngài dịu ngọt hơn suối mát,
Ngài hùng-vĩ hơn Thái-Sơn.
Con không còn gian-ác,
Con đẹp lòng Chúa hơn.
Con chẳng còn hèn nhát,
Con vững niềm tin và con hết cô-đơn.

III- Chúa Đến Để Tái-Lập Tình Huynh-Đệ Và Cho Con Đồng-Hưởng Với Chúa

Chúa ơi! Con nhớ rồi.
Buổi biệt-ly Ngài đã hứa:
“Ít nữa đây, Thầy chẳng gần con nữa,
Nhưng rồi Thầy sẽ ở mãi với con,
Thầy để lại cho con phúc bình-an.”

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Chúa ơi! Con nhớ rồi.
Trên thập-tự Ngài đã hứa:
"Con là tên tội phạm biết ăn-năn,
Ngay hôm nay, trời không xa cách nữa,
Ta cho con cùng hưởng phúc thiên-đàng."

Chúa ơi! Con nhớ rồi.
Phút lâm chung Ngài giao-hứa:
"Maria, này là Mẹ của con,
Gio-an đây là con của Mẹ,
Mẹ Gio-an cũng chính là Mẹ con!"

Lạy Chúa Giêsu, con tâm-tínCbúa,
Ngài đã đến tái-lập tình huynh-đệ,
Ngài cho con một tình yêu đại-độ
Ngài cho con được canh-tân sang-sửa,
Ngài cho con đồng-hưởng phúc trường-sinh.
Đêm cực thánh quang-vinh!
Ngợi-khen Chúa uy-linh!

Siêu-việt quá! Ôi huyền-nhiệm Nhập-Thể!
Kỳ-diệu thay! Ôi mầu-nhiệm Giáng-Thể!
Con biết nói gì? Con chỉ biết lặng thinh.
Con mãi ngắm nhìn Con Thiên-Chúa đẹp xinh.
Ngợi-khen Chúa uy-linh!!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đố Quang-Vinh

11- Viếng Thánh-Thể

Phép Lạ Thánh-Thể tại Lanciano (Bánh Thánh biến thành Thịt)

Ngước lên thánh-điện toà cao,
Con châu Thánh-Thể dạt-dào tin yêu.
Tình Ngài biến cả sóng triều,
Tình Ngài nắng sớm sương chiều phủ vây,
Tình Ngài gió cuốn mây bay,
Tình Ngài ngậy-ngất men say tuyệt-vời.
Con tin Chúa ở khắp nơi,
Riêng đây con thấy cảnh đổi Gôn-Ta,
Con vào dự tiệc Vượt Qua,
Ngài cho con lãnh bánh và rượu nho.
Nơi này mái ấm Na-Gia
Con nhìn thấy Chúa vào ra đêm ngày.
Chúa ơi, Chúa ngự nơi này,
Để con thăm viếng giải bày tâm tư .
Chúa là Tối Thượng Ân-Sự,
Xin Ngài sửa dạy thói hư lỗi lầm;
Xin Ngài sức hút nam-châm,
Giăng tay ma quỷ ngấm-ngấm kéo con.
Con là ngọn cỏ héo-hon
Được Ngài mưa móc, xanh non nỡ-nà.
Hồn thơ con tiến dâng Cha,
Xin cho con biết vị tha quên mình;
Một lòng tận-hiến trung-trinh
Nguyễn làm đặc lực quân binh của Ngài.

12- **Giêsu, Vua Tình Yêu (*)**

Giê-su, Vua Tình Yêu bao-la!
Ôi, Tình Yêu bao-la!
Dù cho mênh-mông như biển cả,
Dù cho chót-vót như đỉnh trời;
Biển rộng, trời cao,
Sao sánh đượcc tình Chúa yêu tôi?
Yêu thương tử thuở đời đời,
Chúa xuống làm người, cứu chuộc trần-gian.

Giêsu, Vua Tình Yêu thiết-tha!
Ôi, Tình Yêu thiết-tha!
Dù cho nóng cháy như cơn nắng hạ,
Dù cho thắm đỏ như đoá hồng tươi;
Nắng hoa nồng thắm,
Sao sánh đượcc tình Chúa yêu tôi?
Yêu thương cho đến muôn đời,
Chúa ban Mình Máu, dân Người trường-sinh.

Tình Yêu cao-cả huyền-linh,
Tình Yêu cuộn-cuộn dững-mãnh,
Tình Yêu ngời chói quang-minh.
Giêsu, con khát Tình Yêu Chúa,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Cho con uống thêm Tình Yêu Chúa!
Để con hùng-mạnh như đạo thần-binh,
Chiến-thắng tà-thần, dẹp tan thử-thách.
Giêsu, con khát Tình Yêu Chúa,
Cho con uống say Tình Yêu Chúa!
Để ướp mãi lòng con được khiết-trinh.
Giêsu, con khát Tình yêu Chúa,
Cho con uống cạn Tình Yêu Chúa,
Để hồn con vươn trong ánh quang-vinh.

13- Trong sa-mạc đời

*"Có tiếng hô trong hoang-địa:
Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để
Người đi. Mọi thung lũng, phải lấp cho đầy,
mọi núi đồi, phải bạt cho thấp, khúc quanh co, phải uốn cho ngay,
đường lối lồi, phải san cho phẳng." (Lc 3:4-5)*

Lạy Chúa Giê-su,
Đời con sa-mạc hoang-vu,
Khát khô, lão-đảo, tai ù, mắt hoa,
Con như câm, điếc, mù loà,
Kể như bại liệt, biết là về đâu?

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Rồi đây bão cát ngập đầu,
Con thành bụi cát trở vào hư không,
Đời con sa-mạc mênh-mông,
Đón-đau, tuyệt-vọng, chất-chồng gian-nan.
Ngài cho con hết bi-quan,
Con nhìn thấy Chúa luôn luôn đồng-hành.

Lạy Chúa nhân lành,

Con tưới mồ-hôi nước mắt cho sa-mạc đời con thành cánh đồng tươi xanh bát-ngát. Con liếm môi nuốt mồ-hôi nước mắt, nghe mẫn-mẫn, con say-sưa nhấp nhấp, con lại thấy ngòn-ngọt, con nuốt cho no tình Chúa vô bờ, con chẳng còn khô khát, con nuốt mãi không thôi. Con tỉnh ra, mở miệng, mở tai, mở mắt. Con hết căm, điếc, mù loà. Con không còn bại liệt, con nhất quyết "ngẩng mặt đứng lên" (1)

Trong ánh nắng gay-gắt chói-chan, cát trắng đẫm ướt nước mắt, mồ-hôi, những hạt cát óng-ánh thủy-tinh, lung-linh tình Cha bao-la chất ngất. Trong sa-mạc vắng-vặc ánh trắng sao, con thấy rõ dạt-dào tình Cha ngọt-ngào khôn xiết.

Con thấy rõ cậu bé thợ mộc nhà Na-gia-rét đang bào ván xẻ cửa. Con nhìn rõ dáng Người năm xưa trong Vườn Giết, con biết Người đang lết chân oằn lưng thập-giá trên vai. Con nghe rõ lời ai trên Núi Sọ. Con nghe rõ lời Ngài đang rộn-rã gọi con,

Gọi con san phẳng đời, non,
Mở đường Chúa đến mang ơn cứu đời.
Gọi con cất tiếng mở lời,
Truyền rao lời Chúa cao vời thiết-tha.
Lời Ngài nhân ái bao-la,
Cho con đi suốt đường xa dặm dài.

.....(1) Luca 21, 28.....

14- Gió

*"Hiệu-quả của Chúa Thánh-Thần
là lòng bác-ái, sự vui mừng, sự bình-an, lòng quảng-đại,
lòng phụng-sự, lượng nhân-tử, lòng tin cậy, sự dịu-dàng và
lòng tự-chủ" (Galát. 5, 22, 23)*

-1-

Dầu cho tươi tốt xanh rì,
Thân con ngọn cỏ, có gì cao sang?
Dầu cho óng-ả dát vàng,
Phận con cây lúa mọc trong bùn lầy.
Mỗi khi gió thổi hây-hây,
Hương đồng thơm dậy, ngất-ngây tâm-hồn.
Gió cao, gió lướt mây ngàn,
Gió thơm hương lúa, gió vờn cỏ xanh.

Lạy Chúa Thánh-Linh,

Con xin Ngài cho con ngọn gió rung-rinh, để từ nơi sinh lầy nước đục, con biết gục đầu nhận rõ phận mình, chỉ là mọn hèn thấp nhỏ, để con thấy rằng chẳng có hơi gió Thần-Linh, con phải chôn vùi cả đời trong thình lặng âm-đạm, con chẳng được hớn-hở reo vui như thăm cỏ xanh non tươi mát, như sóng lúa tung-tăng trên cánh đồng bát-ngát mênh-mông, con chẳng được theo Ngài mở rộng lòng con cho khắp nhân-quần.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

-2-

Đời con cay đắng vô ngần,
Lầm-than vất-vả thập phần gian-nan,
Hồn con rác-rưởi ngổ-ngang,
Tầng tầng cát bụi chất-chồng tẩm thân.

Lạy Chúa Thánh-Thần,

Ngài là trận gió dập-dồn thác lũ. Con được rửa sạch cát bụi.
Con được phủi hết lầm-than. Con được xua tan cay đắng.
Con được quẳng gánh gian-nan. Con được khai quang rác-rưởi.
Con hết tức-tưởi cô-đơn.

Còn gì êm dịu nào hơn!

Ngài cho con được ủi-an, thanh-bình.
Gió lùa quạt mát nhân-sinh,
Hồn con phơi-phối xuân-tinh mênh-mang.

-3-

Gió lồng-lộng thênh-thang,
Gió vượt biển băng ngàn,
Gió đẹp tan chướng-ngại.
Gió định-hướng đường dài.
Gió diu-dắt mây bay.
Gió tiếp tay lửa cháy.
Gió ru say êm-ái dịu-dàng.
Gió dạo phố phường tấp-nập.
Gió len-lỏi ngõ cụt đường cùng.
Gió tản ra nương đồng,
Gió vào tận thôn làng xóm ấp

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Gió nghe than van,
Gió chung góp niềm vui dâng tràn,
Gió xoay vần cho cuộc sống thăng-hoa.

Lạy Chúa Ngôi Ba,

Con xin Ngài cho con ngọn gió thướt-tha, để con được đón nhận tình Cha bao la cao rộng, để nhờ Thánh-Thần Cha huy-động hướng-dẫn, con chất ngất **Tin Yêu** sống động:

Con hết do dự nghi nan, con biết khôn-ngoan tự-chủ, khó-khăn muôn vàn con không sợ hãi. Con biết quảng-đại từ-nhân, con biết dẫn thân phục-vụ, con làm khí-cụ bình-an, con được chứa-chan nguồn sống. Con được thấu rộng nhìn xa; như Đức Maria khi vâng nhận lời thiên-sứ, khi đứng lên can-thiệp vào tiệc cưới Ca-na; như các tông-đồ môn-đệ trong ngày lễ Năm Mười được Người ban tràn đầy ân-tứ (1), chẳng như Tô-Ma phải lắng nghe lời trách cứ của Con Cha (2).

Con xin Ngài cho con ngọn gió thướt-tha, để trong Thần-Khí Chân-Lý của Cha, con cất lời tuyên xưng, tán-tụng:

“Abba ! Lạy Cha,
Nay con nghĩa-tử trong nhà,
Cha cho con hưởng chan-hoà tự-do” (1)
Tâm-tư con phổ tình-ca,
Gió mang lên chốn cao xa thiên-đình.
Được lời Mẹ Thánh Đồng-Trinh,
Con ca ngợi Chúa hết mình chẳng ngơi.
Con xin kéo Gió từ trời,
Gió vào lồng-lộng trong đời của con.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

(1) a- Tông-Đồ Công-Vụ, 2. 1-4: Ngày lễ Tuần Năm Mười, các tông-đồ họp nhau trong nhà hội tại Gia-liêm, cùng với Đức Maria, Mẹ Chúa Giê-su và các môn-đệ khác. Bỗng dưng tự trời nghe có tiếng động mạnh tựa hồ tiếng gió thổi tràn lan khắp nhà, nơi các Ngài đang hội. Rồi có những hình lưỡi lửa hiện ra trên đầu mỗi người. Khi đó hết thấy mọi người đều được tràn đầy ơn Đức Chúa Thánh-Thần..

b- Thư Galat 6: 4-8

"Khi đến thời sung-mãn, thì Thiên-Chúa sai Con Một của Người xuống trần-thế, nhập thể làm người ... để ta được *trở nên nghĩa-tử* của Người. Và chúng cố về sự anh chị em được trở nên con Chúa, ấy là ngày Người đã ban xuống trong linh-hồn ta, Thần Linh của Ngài, Đấng nói lên: *'Abba, lạy Cha!'*. Bởi vậy, anh em chẳng còn là nô-lệ nữa, nhưng là con trong nhà, mà đã là con, thì cũng là *người thừa-kế*, nhờ Thiên-Chúa.

Trước kia, khi chưa biết Thiên-Chúa, anh em làm nô-lệ những vật tự bản-chất không phải là thần. Nhưng nay anh em đã biết Thiên-Chúa, hay đúng hơn được Thiên-Chúa biết đến, làm sao anh em còn trở lại với những yếu-tố bất-lực và nghèo-nàn ấy, còn muốn làm nô-lệ chúng một lần nữa?"

2) * a- Thư Thánh Phao-lô gửi tín-hữu Roma, 8. 14:

"Tất cả những ai được Chúa Thánh-Thần kích-động đều là con cái Chúa"

* b- Thư Thánh Phao-lô gửi tín-hữu Ga-lát, 4. 30:...Kinh Thánh nói: "Tổng cổ người nô-lệ và con của nó đi, vì con của nô-lệ không đòi nào được thừa-kế gia-tài cùng với con của người tự-do. Ấy vậy, thưa anh em, chúng ta không phải là con của một người nô-lệ, nhưng là con của người tự-do

15- Khi Nào Chúa đã Gọi Con?

*"Thần Khí Chúa ngự trên tôi,
vì Chúa đã xức dầu tấn phong tôi,
để tôi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn.
Người đã sai tôi đi công bố
cho kẻ bị giam cầm biết họ được tha,
cho người mù biết họ được sáng mắt,
trả lại tự do cho người bị áp bức"
(Luca: 4,18).*

Khi con nghe những con tim thốn-thức
Khóc cuộc đời đông bão quét rặng-đông,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Khi con nghe tiếng kêu than oan-ức,
Bị vu vạ và luận tội bất công,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Khi con nghe lời gièm pha tranh-chấp,
Vì mặc-cảm, vì thù hận bất đồng,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Khi con nghe dấy lên lòng vị-kỷ
Không phục-vụ, chỉ mong được phục-vụ,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Khi con nghe lòng mình không tự-chủ,
Mất lương-tri bị cảm-tình che lấp,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Khi tâm mắt con hẹp-hòi bảo-thủ,
Không khoan-dung đại lượng, hay cố-chấp,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Khi con nghe những luận-điều sai lầm
Lũng-đoạn niềm tin, xói mòn chân-lý,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Khi con thấy đồng-loại bị vùi dập,
Bị bóc lột tàn-nhẫn mất lương-tâm,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Khi con nghe tiếng la hét kêu gào,
Đòi cơm áo, đòi nhân-quyền, nhân-phẩm.
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Khi con nghe những tiếng nấc nghẹn-ngào,
Tiếng tức-tưởi niềm chờ mong vô vọng,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Khi con nghe qua hơi thở thều-thào,
Những mảnh đời cố níu ghì cuộc sống,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Khi con thấy trẻ ríu-rít gọi nhau,
Say-sưa thả những cánh điều bay bổng,
Đu dây điều cho gió kéo lên cao,
Con nhớ rằng khi ấy Chúa gọi con.

Gọi con lội suối trèo non,
Gọi con đi khắp lối mòn nhân-gian,
Gọi con gieo rắc bình-an,
Gọi con làm đúng chứng-nhân của Ngài.

16- Bỏ Ngài Con BIẾT Theo Ai ?

*Chúa Giê-su hỏi mười hai môn-đệ:
"Cả anh em nữa, anh em cũng muốn bỏ đi sao?"
Ông Si-mon Phê-rô liền đáp:
"Thưa Thầy, bỏ Thầy thì chúng con biết đi theo ai?
Thầy mới có những lời đem lại sự sống đời đời.
Chúng con đã tin và nhận biết rằng
Thầy là Đấng Thánh của Thiên-Chúa"*

(Gio-an, 6. 67-69)

*"Thầy là Đường, là Sự Thật và là Sự Sống,
Không ai đến với Chúa Cha mà lại không qua Thầy"*

(Gioan. 14-6)

I- Chúa Kitô là Đường

Bỏ Ngài con biết theo ai ?
Con đành lê kiếp lạc loài, lao-đao.
Bằng ngàn hiểm trở non cao,
Quanh co muôn lối, làm sao biết đường ?
Đường trần lớp lớp tang-thương,
Hận thù bốc khói tê-lương, đoạn-trường

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Lời Ngài bốc lửa Yêu Thương,
Ngài ơi, Ngài chính là **ĐƯỜNG** con đi.

II- Ngài là ĐƯỜNG Vì Ngài là Sự Thật (1)

Lạy Chúa Ngôi Hai,

Ngài phản-ánh trung-thành vinh-quang Thiên-Chúa,
Chúa dựng vạn vật, Chúa của muôn dân. Ngài ngự nơi cung
lòng Chúa Cha toàn năng, toàn hảo. Ngài ở trong thần-trí
Chúa Cha toàn mỹ, toàn chân.(2)

Chúa là đầu não, Ngài là môi miệng, là phát-ngôn-
nhân. Ngài xuất tự Thiên-Chúa. (3)

Ngài là kết-tinh sâu xa của huyền-nhiệm **tình yêu
muôn thuở**, tình yêu kết-hợp Cha trong Ngài và Ngài ở
trong Cha, để cả hai nên MỘT DUY-NHẤT BẤT KHẢ PHÂN,
để chúng con thấy Ngài là thấy Chúa Cha hiện-diện, chúng
con nghe Ngài là nghe lời Cha phát biểu, truyền dạy. Ngài
chính là mạc-khải toàn vẹn hết thảy của Đức Chúa Cha. (4)

Gặp Cha nào phải đâu xa,
Thấy Ngài là thấy Chúa Cha trên trời.
Ngài là Thiên-Chúa Ngôi Lời,
Là đường Chân-Lý con noi theo Ngài.

II- Ngài là đường Vì Ngài là Sự sống

Bỏ Ngài con biết theo ai?
Lấy ai soi sáng đường dài đêm đen?
Lấy ai nâng đỡ con lên
Khi con vấp ngã, gục bên vực này?
Vực sâu tuyết-vọng đắng cay,
Vực sâu tội-lỗi đoạ-đày hồn con.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Hồn con héo-hắt dần mòn,
Không còn sức sống, hết còn xanh tươi.

Lạy Đức Ki-Tô, Con Một Chúa Trời,

Trong Chúa Cha, Ngài hằng-hữu tự đời đời muôn kiếp. Trong tình Cha bao la khôn xiết, Ngài khiêm-hạ xuống trần mang thân kiếp mong-manh.

Chịu hành-hạ, chịu xỉ-vả, mắng nhiếc, Ngài chẳng tiếc mạng mình, nhận Thập-Giá đau thương. Ngài là phục-sinh, Ngài là sự sống, Ngài chiến-thắng sự chết, Ngài khai-hoàn trong vinh-quang, cho thế-gian biết Ngài là ánh sáng, là Thiên-Chúa thật bởi Thiên-Chúa thật: con không hư mất, con được sống muôn đời. (5)

Ngài là giao-điểm giữa Đất với Trời, là trung-gian giữa loài người và Thượng-Đế, để qua màu-nhiệm Nhập-Thể, con trở nên chi-thể của Ngài, con theo đường Ngài về hưởng thánh-nhan Cha. (6)

Gặp Cha nào phải đâu xa,
Thấy Ngài là thấy Chúa Cha trên trời,
Ngài là Thiên Chúa Ngôi Lời,
Là Đường sự sống đời đời của con.

(1) a) Gioan, 3.21: "...Kẻ sống theo sự thật thì đến cùng ánh sáng, để thiên-hạ thấy rõ các việc của mình đã được thực-hiện trong Thiên-Chúa."

b) Gioan, 8, 31-32: "...Nếu các ông lưu lại trong lời của tôi, thì các ông thật là môn-đệ của tôi, các ông sẽ biết sự thật và sự thật sẽ giải-phóng các ông."

c) Thư 1 Gio-an, 4.6: "Còn chúng ta thuộc về Thiên-Chúa. Ai biết Thiên-Chúa thì nghe chúng ta. Ai không thuộc về Thiên-

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Chúa thì không nghe chúng ta. Vậy cứ dấu này mà nhận ra thần-khí dẫn đến sự thật và thần-khí làm cho sai lầm."

(2) a) Gioan, 1.18: "Không ai đã thấy Thiên-Chúa bao giờ, nhưng Con Một là Thiên-Chúa và là Đấng hằng ở nơi cung lòng của Chúa Cha, chính Người đã tỏ cho ta biết."

(3) Gio-an, 16. 28: "Thầy từ Chúa Cha mà đến và Thầy đã đến thế-gian. Thầy lại bỏ thế-gian mà đến cùng Chúa Cha."

4) a) Gioan, 10. 30: "Tôi và Thiên-Chúa Cha là một."

b) Gioan, 14. 9: "Ai thấy Thầy là Thấy Chúa Cha."

c) Gioan, 12. 49-50: "Thật vậy, không phải tôi tự mình nói ra, nhưng là chính Chúa Cha, Đấng đã sai tôi, truyền lệnh cho tôi phải nói gì, tuyên-bố gì. Và tôi biết: mệnh-lệnh của Người là sự sống đời đời. Vậy những gì tôi nói, thì tôi nói đúng như Chúa Cha đã nói với tôi."

(5) a) Gioa-an, 11. 25-26: "Chính Thầy là phục-sinh và là sự sống. Ai tin vào Thầy thì dù đã chết cũng sẽ được sống. Ai sống và tin vào Thầy, sẽ không bao giờ phải chết." (Lời Đức Giê-su phán bảo Mát-ta khi Ngài sắp làm phép lạ cho em cô là La-za-rô được sống lại.)

b) Gioan, 3. 16: "Thiên-Chúa yêu thế-gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người, thì khỏi phải chết nhưng được sống muôn đời."

(6) a) Gio-an, 1. 11-13: "Người đã đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận. Còn những ai đón nhận, tức là những ai tin vào danh Người, thì Người cho họ trở nên con Thiên-Chúa. Họ được sinh ra không phải do khí-huyết, cũng chẳng do ước muốn của nhục-thể, hoặc do ước muốn của người đàn ông, nhưng do bởi Thiên-Chúa."

b) Ti-mô-thê, 2. 5: "Thật vậy, chỉ có một Thiên-Chúa, chỉ có một Đấng trung-gian giữa Thiên-Chúa và loài người: Đó là một con người, Đức Ki-tô Giê-su."

17- Con Xin Làm Muối Cho Đời

*“Chính anh em là muối cho đời.
Nhưng muối mà nhạt đi, thì lấy gì muối nó cho mặn lại.
Nó đã thành vô-dụng, thì chỉ còn việc quăng ra ngoài
cho người ta chà đạp mà thôi”
(Mát-thêu, 5. 13)*

Hôm qua nước mặn đục ngầu,
Hôm nay ruộng muối một màu trắng tinh.
Muối từ lòng đất biển sinh
Muối trong như tuyết, mặn tình đại-dương.

-1-

Lạy Chúa yêu thương,

Ngay buổi ban đầu, khi trời còn mờ sương, Ngài gọi con nơi thánh-đường, Ngài cho con nếm muối. Con nhăn mặt, dụi mắt. Con hé miệng cười tươi. Con đắm-đuối nhìn đời: biển đời mặn chát. Ngài dạy con: thân mọn hèn muối đất, con hoà mình trong sóng triều cao ngất, đem tâm-tình vào giòng đời bát ngát mênh-mông.

Thuyền trôi bênh-bồng.

Rạng-đông rục-rỡ.

Đêm tối mịt-mùng.

Trời Đất mông-lung.

Gió reo sóng vỗ.

Tạo-Hoá vô cùng,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Con là hư không,
Hợp cùng tiếng hát ngàn thông,
Con ca ngợi Chúa, kỳ-công của Người.
Đem Tin Mừng đến cho đời:
Con yêu mến Chúa, yêu người như con. (1)

-2-

Nắng gội đầu non,
Nắng chan ruộng đất,
Ruộng sôi nước mặn.
Nước cạn lên hơi.
Nắng phơi muối trắng.
Muối nóng bỏng môi,
Muối mặn tình người.
Muối nuôi cuộc sống.
Hể còn biển rộng,
Còn ánh mặt trời,
Còn cơn gió lộng,
Còn muối trắng tươi.
Chúa ơi, con hiểu được rồi,
Con là muối ướp cho đời tốt tươi.
Con hoá thân nhờ Mặt Trời, Gió thổi:
Không có Ngài, không vượt nổi đại-dương.
Từ lòng đất, con được dạy phải khiêm-nhường mãi mãi.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Trong biển đời, con quên mình, dẹp tự-ái ghen tương,
Con hy-sinh để con biết nhịn nhường.
Con là kết-tinh của đời lao-công sớm tối.
Con là kháng-sinh cho khỏi hư thối cao lương.
Con băng lành, xoa dịu những vết thương nhức-nhối.
Con ướp mặn cho lòng người đậm nỗi yêu thương.
Con là tác-nhân cho sức sống tăng-cường đổi mới.
Con giữ-gìn cho lửa hồng được cháy mãi triền-miên.(1)

Tình Ngài là Lửa siêu-nhiên,
Lời ngài giao-ước (2), con nguyện kiên-trung.
Con xin giữ muối trong lòng,
Thời-gian, thử-thách chớ hòng nhạt phai.
Con xin giữ muối lâu dài,
Con đem rắc muối Lời Ngài nơi nơi. (1).

.....
(1) Mác-cô, 9. 50: "Quả thật, ai nấy sẽ được tinh-luyện bằng lửa như thế ướp bằng muối. Muối là cái gì tốt. Nhưng muối mà hết mặn thì anh em sẽ lấy gì mà ướp cho mặn lại? Anh em hãy giữ muối trong lòng anh em và sống hoà-thuận với nhau."

(2) Sách Dân-số 18,19: nói về giao-ước muối, muối biểu-thị giá-trị trường-tồn của khế-ước, nói lên lòng trung-tín bền-bì.

18- Xin Ngài Tươi Nước Cho Con

*“Ai khát hãy đến với tôi, ai tin vào tôi, hãy đến mà uống!
... Từ lòng Người, sẽ tuôn chảy những dòng nước hằng sống”*

(Gio-an, 7. 37-38)

Nước ra biển cả mênh-mông.
Nước vào ruộng lúa, nương đồng lên hương.
Mưa tuôn lênh-láng phổ phưởng,
Cuốn phăng rác-rưởi, mặt đường như lau.
Mưa tuôn xối gội mái đầu,
Đất bùn, cát bụi trôi mau sạch liền.
Mưa tuôn trút hết ưu-phiền,
Muôn loài tươi-tinh, thiên-nhiên mỹ-miêu.

1- Ngài là nguồn Nước Tái-sinh

Lạy Chúa nhân-hiền,

Ngài là giòng nước siêu-nhiên đưa thuyền con chèo lên Thiên-Quốc. Ngài đim con trong nước tái-sinh, cho con tắm ướm Thánh-Linh Thần-Khí, con được tẩy uế, rửa sạch trong nước sông Gio-Đan, con được chữa lành như người ngoại-kiều Na-a-man phong hủi (1), con được thanh-luyện biển đổi (2), con gia-nhập ràn chiên Ngài chắn dắt (3).

Con được mở mắt như Ngài đã mở mắt người mù lâu năm bên hồ Si-lô-ác (4). Con sẽ trỗi dậy, vác chõng đi xa như kẻ bại liệt chờ hoài bên hồ Bét-sai-đa (5). Con vững chắc niềm tin như quan tổng kho người Ê-ti-ốp trên đường đi đến Ga-gi-a. (6).

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Như nước lã hoá thành rượu ngon cho tiệc cưới Ca-na (7), con sẽ được canh-tân cải quá. Con hoá-thân nên con người mới. Con được lôi ra khỏi màn đêm tăm-tối. Con phấn-khởi đổi đời trong ánh bình-minh.

Ngài là nguồn nước tái-sinh,
Hồn con chan-chứa Thánh-Linh của Người.
Hồn con tắm ánh sáng tươi,
Con nên nghĩa-tử được Người thương yêu.

2- Ngài là suối nước trường-sinh

Đồng cháy hoang-liêu.
Nắng thiêu sa-mạc.
Ruộng khô đất nứt.
Cỏ cây tiêu-điều.
Thân người xơ-xác.
Chân bước liêu-xiêu,
Mặt mày hốc-hác,
Da bọc sát xương,
Ngã vùi trong cát,
Vất-vưởng bên đường,
Mong giọt móc sương.

Lạy Chúa yêu thương,

Ngài là nguồn nước trường-sinh bất tận. Ngài là tảng đá vọt phun nước suối cho dân Ngài lưu-vong trong sa-mạc (8). Ngài cho đất cằn khô tuôn mạch nước mát, biến hoang-địa thành ra ao hồ. Con xin Ngài cho con khóc ra nước mắt. Nước mắt này cứu con khỏi chết khát chết khô.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Xin đừng để con như viên phú-hộ từ nơi âm-phủ, phải khẩn-cầu tổ-phụ sai anh hành-khất La-gia-rô thương tình rửa cho giọt nước (9). Xin chớ huỷ con trong lũ lụt hồng-thủy, nhưng thêm tên con trong nhà No-e được tàu cứu thoát (10): Ngài sẽ ban nước cho con như đã ban cho dân Ma-ri-ba hết khát (11). Con được đầy tràn diễm-phúc như người thiếu-phụ Sa-ma-ri bên giếng nhà Gia-cóp (12).

Như máu tím khô vì không có nước, con cần có nước cho máu đỏ tươi dưỡng nuôi sự sống. Như nước rượu Ca-na huyền-diệu, con cần có nước Thần-Linh, để trong nhiệm-tích Thánh-Thể, Máu Thánh Ngài thành mạch sống hồn con. Nước rượu này, xưa trên Núi Sọ, đã thấm máu hồng nhuộm đẫm lưỡi đòng xuyên cạnh nương-long. Con cần Ngài như nai rừng mong suối nước trong. Suối lòng Ngài cho con nước hằng sống (13), con tha-hồ tự-do uống nước ân-tình.

Ngài là suối nước trường-sinh,
Hồn con tươi tốt đẹp xinh sáng ngời,
Cho con sống mãi bên Ngài,
Giữa trời đất mới đời đời vinh-quang (14).
Dầu cho lũ lụt ngập tràn,
Cũng không dâng tới, hoàn toàn bình an. (TV 32)

(1) Sách các Vua, quyển 2, 5.1-17: Ông A-ma-na-an, người ngoại-kiều, mắc bệnh phong cùi được chữa lành trong nước sông Gio-Đan và quay về với Thiên-Chúa.

(2) Sách Ê-ki-đen, 36. 24-28

(3) Gio-an, 10.16: “Tôi còn có những chiên khác không thuộc ràn này. Tôi phải đưa chúng về. Chúng sẽ nghe tiếng tôi...”

(4) Gio-an, 9. 4-7: Chữa một người mù bẩm-sinh, Chúa Giê-su nói với các môn-đệ: “Chúng ta phải làm những việc của Đấng đã sai Thầy....Thầy là ánh sáng thế-gian”. Rồi Ngài nhỏ nước miếng

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

xuống đất, trộn thành bùn, xúc vào mắt người mù và bảo anh ta: “Anh hãy đến hồ Si-lô-ác mà rửa.” (Si-lô-ác có nghĩa là người được sai phái). Anh ta đến rửa ở hồ và khi về thì nhìn thấy được.

(5) Thư Gio-an, 5. 2-9: Tới Giê-ru-sa-lem, gần Cửa Chiên, có một hồ nước tên là Bết-sai-đa, các bệnh-nhân tàn-tật nằm la-liệt chờ thiên-thần Chúa xuống hồ khuấy nước, khi ấy, ai xuống trước thì được chữa khỏi. Thấy người kia bại liệt đã ba mươi tám năm, nằm đó chờ hoài, Ngài hỏi có muốn khỏi bệnh không, anh ta nói không có ai đem anh xuống hồ, vì khi anh tới nơi thì đã có người xuống trước rồi. Chúa Giê-su bảo: “Hãy trỗi dậy, vác chõng và bước đi!” Anh ta liền khỏi bệnh và vác chõng bước đi.

(6) Theo Tông-Đồ Công-Vụ, 8. 26-39: Thánh Phi-líp-phê giảng Tin Mừng cho quan tổng quản kho bạc của Nữ-hoàng xứ Ê-thi-óp, dọc đường đi đến Ga-gi-a, gặp chỗ có nước, viên quan thưa rằng: “Sẵn nước đây, có gì ngăn trở tôi chịu phép rửa không?” Phi-líp trả lời: “Nếu Ngài tin hết lòng thì được”. Ông này thưa: “Tôi tin Đức Giê-su Ki-tô là Con Thiên-Chúa”. Dừng xe, cả hai cùng xuống nước. Sau khi làm phép rửa cho viên quan, Thần-Khí Chúa đem Phi-líp đi mất, còn viên quan tiếp-tục hành-trình lòng đầy hoan-hỉ.

(7) Gio-an, 2. 1-12

(8) Thư 1 Cô-rin-tô, 10. 1-6. **(9)** Lu-ca, 16. 19-25

(10) Theo thư 1 của Thánh Phê-rô, 3. 20-21 : “...Trong con tàu ấy (tàu No-e), một số ít, cả thảy là 8 người được cứu thoát nhờ nước. Nước ấy là hình bóng phép rửa nay cứu thoát anh em. Nhờ phép rửa này, không phải là anh em được tẩy sạch vết nhơ thể-xác, mà là cầu xin Thiên-Chúa ban cho mình một lương-tâm trong trắng, nhờ sự phục-sinh của Đức Giê-su Ki-tô.”

(11) Sách Xuất Hành, 17. **(12)** Gio-an, 4. **(13)** Gio-an, 4.. 14

(14) Sách Khải-Huyền, 21. 1-3: Bấy giờ tôi thấy trời mới, đất mới.....Rồi tôi nghe có tiếng hô to: “Đây là nhà tạm Thiên-Chúa ở cùng nhân-loại, Người sẽ cư-ngụ cùng với họ. Họ sẽ là dân của Người, còn chính Người sẽ là Thiên-Chúa ở cùng họ”

19- Chúa Là Hoan-Lạc Đời Con

*Gian nguy dẫu đến gấp mười,
Người hằng có Chúa, được Người ủi-an!* (Is. 41, 10; 52, 9)

*Ra đi hớn-hở hân hoan,
Mai này người sẽ khải-hoàn bình-an,
Ruộng đồng, gò đồng, non ngàn,
Vỗ tay mừng rỡ, vang ran reo hò* (Is. 55, 12)

*"Gọi người là của riêngTa,
Người đừng sợ nữa, ta đã chuộc người!"* (Is. 51, 9)

*"Xi-on! Hãy hát vang trời!
Reo mừng Đấng Thánh rước Người vào thăm!"* (Is 12, 6)

*"Salem đổ nát, chớ than!
Y-avê đã đến ủi-an, phục-hồi."* (Is. 43, 1)

Ôi! Giêsu, tình yêu tuyệt vời!

Ngài là hoan-lạc, cho đời con reo vui không ngơi,
"con không còn kinh hãi, con chẳng lo quân thù làm hại"
(Luca 10, 19), con có *Ngài chở che, hộ phù, nâng đỡ*. Ngài giúp con hăm-hở lợi suốt trèo non:

*"Chúa là sức mạnh của con,
Con trông cậy Chúa, con còn sợ chi!"* (Is. 12, 2)

Đường con đi sơn khê gian nguy, đầy đầy chạm bẫy,
"đạp lên bọ cạp rắn rết" (Luca 10, 19), con không sợ sệt,
con đi hoài đi miết, không biết mệt mỏi. Ngài giúp con chống chọi, vững bước tiến tới nhà Cha.

Ôi! Giêsu, tình yêu bao la,

Ngài là niềm vui cho đời con hoan-ca đầy tràn hy-vọng, con được *Ngài ban cho Sự Sống*, hồn con thênh-thang rộng mở.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Như đã cho anh La-gia-rô chết bốn ngày được ra khỏi mộ (*Gioan 11, 1-45*), như đã phục-sinh con trai goá-phụ thành Na-in (*Lc. 7, 11-17*), Ngài cho con tái sinh trong Lửa Thánh-Linh Thần Khí (*Lc 3:16*), con theo Đường Ngài là Chân-Lý, là Sự Sống, (*Gioan. 14-6*), con nhận biết Ngài là Đấng quyền uy, hùng-vĩ, chí tôn.

Ôi Giêsu, tình yêu khoan-nhân,

Ngài là Mùa Xuân tràn lan muôn sắc cho lòng con xốn-xang, hồn con tươi mát, con hết khát khô. Đời con sa-mạc hoang-vu, xa-xăm tằm-tối, **Ngài là ánh sao băng soi dãi cho con khỏi lạc lối lang-thang. Ánh sao băng quét sạch màn đêm dãi gian tội lỗi**, con trở dậy hân-hoan cất tiếng reo vang:

Ngợi khen Thiên-Chúa Toàn năng,
Tạ ơn tình Chúa mệnh-mang cao vời.

Ôi! Giêsu, tình yêu gọi mời,

Ngài gọi con theo Ngài lên đỉnh chơi với, **cho con thấy con vượt trội hơn mọi loài tạo-vật**. Con được xối gội tình thương chất ngất, **con được trả lại tư-cách làm con Thiên-Chúa**, là em của Ngài.

Trong thiên-quang ngời chói, Ngài cho con đổi mới cuộc đời, con ra khỏi vòng vây bùn lầy hữu hạn, con bay lên vòm trời xán-lạn, vĩnh-cửu, vô biên. **Con là báu-vật thần thiêng của Ngài.**

Giờ con đã có Chúa rồi,
Chúa đem hoan lạc vào đời cho con,
Từ nay con hết héo-hon,
Hồn con ngày một lớn khôn trong Ngài.
Đem TIN MỪNG đến cho đời,
Bình-an của Chúa, đời thôi khổ sầu.

20- Lời Cha Nhân-Ái (*)

*"Hỡi những ai qua đường,
hãy có ý mà xem có sự đau-đớn nào
giống như sự đau-đớn Ta chịu chăng?"*

"Cha van con nhìn lên trên Thánh-giá,
Ngắm cực-hình Cha chịu nhức-nha không?
Con nhìn đây, dấu vết cạnh nươg-long,
Ai đâm Cha ? Lòng Cha cay-đắng quá!
Cha đắng cay, nhưng nào con có biết!
Gọi con nhiều, nhưng con vẫn giả điếc
Để tim Cha đêm ngày vẫn héo khô,
Con đang tâm hắt-hủi đến bao giờ?"

Con đang tâm hắt-hủi đến bao giờ?
Cha thương con, lòng con sao suy sao thấu?
Vẫn mong con dừng gót trở về đây,
Cha sẵn-sàng đón nhận con yêu-dấu.
Con, hỡi con! Cuộc thế có là bao !
Núi Sọ này đã quá ư tàn-nhẫn,
Xỉ-nhục Cha, con muốn nữa hay sao?
Con đang tâm hắt-hủi đến bao giờ?"

21- Nói Chuyện Với Chúa

Đêm qua trong giấc mơ,
Gõ cửa vào thăm Chúa,
Chúa bảo: "Con cứ vô,
Cha vẫn mở rộng cửa!"
Con rằng: "Sợ Cha bận,
Cha không có thì giờ"

Chúa bảo: "Vì bốn-phận,
Đợi con, Cha vẫn chờ;
Thời-gian thì vô tận,
Thời-gian chẳng hề ngưng,
Thời-gian Cha ban phát
Ai ai cũng đủ dùng,

Cha cho làm vốn, tiền lương,
Mai này tính sổ, coi chừng hụt hao!"

* *

*

Con hỏi Cha những điều nào nhân-loại làm Cha lo-
lắng nhất.

Cha trả lời:

"Họ đánh mất tuổi thơ. Họ hối-hả cho mau thành
người lớn và chẳng bao giờ trở lại với tuổi thơ.

Họ đánh mất sức khỏe. Họ hối-hả cho mau thành
giàu có và mất hết bạc tiền để lo cho sức khỏe phục-hồi.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Họ quên mất hiện-tại mà chỉ lo nghĩ tương-lai và như thế không bao giờ sống cho hiện tại, cũng chẳng hề cho tương-lai. Họ đang sống như không bao giờ sẽ chết và họ đang chết như không bao giờ đã sống."

* *

*

Chúa nắm tay con, cả hai cùng lặng im trong giây lát. Con lại hỏi: "Làm cha mẹ, Cha muốn con học nơi Cha những điều gì?"

Chúa mỉm cười:

"Con đừng làm cho người khác yêu con, nhưng hãy làm cho họ được yêu mến.

Giá-trị nhất không phải ở những gì con có, nhưng là những gì người khác có. Tiền bạc nào đâu mua được hạnh-phúc? Người giàu không phải là người có tất cả, nhưng là kẻ có ít nhất trong anh em.

Đừng so bì với người xung quanh, vì Cha sẽ phán xét theo công-nghiệp của mỗi người.

Đễ lắm! Mở vết thương lòng sâu hoắm của người mình yêu, con chỉ cần một giây, nửa phút, nhưng sưng ấm vết thương này con phải mất biết bao tháng năm ròng.

Con hãy tập độ-lượng để con biết thứ-tha. Nên nhớ rằng không phải được tha-thứ là đủ mà còn phải biết khoan-dung với mọi người. Con cũng cần biết có những người họ mến yêu tha-thiết nhưng lại không biết biểu-lộ và diễn-tả yêu thương.

Một điều nữa Cha căn dặn: Cùng một vấn-đề mà mỗi người nhìn một cách khác và người bạn chân-thật là người hiểu con hết mọi sự, thương yêu con hết lòng."

* * *

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Ở bên Chúa, lúc nào con cũng thấy vui. Con cảm tạ Chúa đã ban cho con thời-khắc và cho con hết tất cả.

Chúa bảo con:

“Bất kỳ con hỏi điều chi,
Cha liền giải-đáp tức thì cho con.
Đời con đâu có mỏng giòn,
Đừng lo! Nên nhớ vẫn còn Cha đây”

Cước-chú: *thoát ý từ bài suy-niệm vô danh sau đây trên mạng*

a- www.google.com => the interview with God

b- slide show "The Interview with God":

<http://www.theinterviewwithgod.com/> & <http://www.reata.org/interview2.html>

I Met God:

I dreamed I had an interview with God.

- "Come in," God said. "so, you would like to interview Me?"
- "If you have the time," I said.

God smiled and said:

- "My time is eternity and is enough to do everything; What questions do you have in mind to ask me?"
- "what surprises you the most about mankind?"

God answered:

"That they get bored being children, are in a rush to grow up, and then long to be children again.

That they lose their health to make money and then lose their money to restore their health.

That by thinking anxiously about the future, they forget the present, such that they live neither for the present nor the future. They live as if they will never die, and they die as if they had never lived..."

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

God's hands took mine and we were silent for a while, and then I asked...

"As a parent, what are some of life's lessons you want your children to learn?"

God replied with a smile:

"To learn that they cannot make anyone love them. What they can do is let themselves be loved.

To learn that what is most valuable is not what they have in their lives, but who they have in their lives.

To learn that money does not buy happiness.

To learn that a rich person is not the one who has the most, but is the one who needs the least.

To learn that it is not good to compare themselves to others. All will be judged individually on their own merits.

To learn that it only takes a second to open profound wounds in people we love, and it takes years to heal them.

To learn to forgive by practicing forgiveness. To learn that it is not always enough that may be forgiven by others, but that have to forgive them.

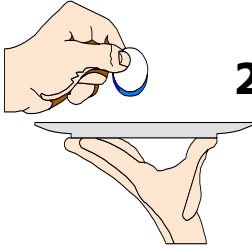
To learn that there are persons who love you dearly, but simply do not know how to express themselves or show their feelings.

To learn that two people can look at the same thing in very different ways. To learn that a true friend is someone who knows everything about you and loves you anyway.

I sat there and enjoyed every moment. I thanked Him for His time and for all that He had given me, and He replied,

"Anytime, I'm always here, all you have to do is ask for me, and I'll answer"

22- Tâm-Sự Với Chúa

-1-

Ôi, Giê-su!

Con nay hạnh-phúc nào bằng:
Khát-khạo gặp Chúa, con hằng trông mong;
Giờ con rước Chúa vào lòng,
Giờ con có Chúa ở trong cuộc đời.

-2-

Con xin mặc lấy Hồn Ngài,
Để con thánh-hoá cuộc đời từ nay.
Con xin mặc lấy Minh Ngài,
Để con lướt thắng cuộc đời chông gai.
Con xin được uống Máu Ngài,
Uống say Tình Chúa cao vời, mênh-mông.
Ngài cho nước cạnh nương long,
Để con tẩy rửa sạch trong tâm hồn.
Ngài thêm sức mạnh cho con,
Như Ngài gánh chịu bao cơn khổ-hình.
Vì Ngài nhân-hậu chí tình,
Xin Ngài đoái nhận lời kinh con cầu:
Cho con nương ẩn bền lâu,
Trong năm dấu thánh thắm sâu của Ngài.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Bất kỳ mọi lúc mọi nơi,
Con không rời tách khỏi Ngài một giây.
Kéo con về với nẻo ngay,
Khi con sắp ngã, sa lầy tới nơi.
Trong giờ con sắp lìa đời,
Gọi con về thẳng Nước Trời hiển-vinh,
Con cùng các thánh thiên-đình,
Ngợi khen Thiên-Chúa uy-linh vĩnh-hằng.

*(Đoạn 2 thơ kinh này chuyển-ngữ từ kinh **Anima Christi**, lời nguyện vốn rất phổ-thông có từ thế-kỷ thứ 14, đọc sau khi Rửa Lễ, được hưởng ân-xá.)*

Anima Christi

Anima Christi, sanctifica me.
Corpus Christi, salva me.
Sanguis Christi, inebria me.
Aqua lateris Christi, lava me.
Passio Christi, conforta me.
O bone Jesu, exaudi me.
Intra tua vulnera absconde me.
Ne permittas me separari a te.
Ab hoste maligno defende me.
In hora mortis meae voca me.
Et iube me venire ad te,
Ut cum Sanctis tuis laudem te
In saecula saeculorum.
Amen.

23- Lời Toàn Bích (1)

(Lời toàn bích là thể-hiện của vũ-trụ, theo từ-nguyên, quy về một mối duy-nhất mà chính từ đó đặt ra vấn-đề nghĩa-lý và nghĩa-vụ. [Paul Claudel, Nghệ-thuật Thi-Ca])

-1-

Lời toàn-bích là lời tuyệt-diễm,
Khởi dậy từ huyền-nhiệm Thánh-Linh:
Tình Ngài ấp-ủ khiết trinh,
Khôn lường, khôn tả, quang-minh, vô bờ.

Lời chuyên-chở ý thơ tràn ngập,
Xuyên vũ-trụ không chấp lao tù,
Vượt từng mây xám âm-u,
Tới cùng Thiên-Chúa cao xa vô hình.

Lời toàn bích, ý tình man-mác,
Cho cất lên thơ nhạc giao-hoà,
Reo trong vũ-trụ bao-la,
Vỡ thành muôn tiếng tụng-ca vang lừng.

-2-

Hãy im đi! Thôi đừng nói nữa!
Chuyện trò chi? Đóng cửa lại thôi!
Trong Ngài mọi sự tuyệt-vời,
Để ta trò chuyện cùng Ngài mà thôi.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Vũ-trụ vang lời mời không dứt,
Mời gọi ta ra sức niệm suy:
Tình Ngài đã nói những chi?
Tình Ngài soi sáng, trị vì nhân-sinh.

Lời toàn-bích, ý tình man-mác,
Là kết-tinh thơ nhạc hoà-giao,
Thành lời kinh nguyện dâng cao
Ngất say thơm ngát khác nào trầm hương.

(1) chuyển ngữ bài thơ Pháp-văn sau đây của nhà thơ Võ Long-Tê, trích trong thi-tập L'univers sans barreaux, cùng tác-giả:

Le Mot Total

Le Mot Total, c'est l'univers [l' "univers", version à l'unité], cela qui impose le sens et le devoir.

(Paul Claudel, L'Art poétique)

-1-

Le sens des mots
Tient du secret innombrable
Que tient l'Esprit du Trèa Haut
Dans son amour ineffable.

A bord des mots
La poésie s'aventure
Dans l'univers sans barreaux
Vers ce que Dieu transfigure.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Le mot total
S'allie au sons de musique
Dans l'univers intégral
Des voix muées cantiques.

-2-

Ne me dis rien
Que nos propos soient silence!
Sache qu'en Dieu tout est bien
Que nous suffit sa Présence.

C'est sans répit
Que l'univers nous convie
À méditer ce que dit
L'amour qui régit la vie.

Le mot total
Est poésie et musique
Qui se transmuent en santal
De l'oraison extatique.
(*Võ Long-Tê, L'univers Sans Barreaux*)

24- Xin Chúa Hãy Dạy Con!

Lạy Chúa Yêsu,
Con xin Ngài dạy cho con
Mở lòng quảng đại, rộng hồn vị-tha.
Dạy con phải biết đem cho
Mà không mong đợi người ta đáp hồi.
Dạy con biết phụng-sự Ngài,
Vì Ngài chính-đáng Ngài đầy tình thương.
Dạy con phấn-đấu can-trường,
Mà không lo sợ tổn thương đến mình.
Dạy con làm việc tận-tình
Chẳng tìm ngơi nghỉ, việc thành khó xong.
Dạy con ra sức gắng công,
Chẳng trông tưởng thưởng, không mong đền bù.
Việc làm lớn nhỏ mặc dù,
Đều theo ý Chúa sao cho vẹn toàn.

(*) *chuyển ngữ từ bài kinh nguyện của Thánh Ignace de Loyola, (1491-1556), tổ-phụ Dòng Tên:*

Seigneur Jésus,

Apprenez-nous à être généreux,

A vous servir comme vous le méritez;

A donner sans compter;

A combattre sans souci des blessures;

A travailler sans chercher le repos;

A nous dépenser, sans attendre d'autres récompenses,

Que celle de savoir que nous faisons votre saint volonté.

Thánh Ignace de Loyola

25- Bài Ca Tận Hiến (1)

Muôn tâu lạy Chúa Ba Ngôi!
Ngài là Đấng Thánh, tuyệt vời, chí tôn.
Để tình con được vẹn tròn,
Con xin hiến tế đời con cho Ngài.
Con nay cất tiếng van nài:
Cho con hoàn thiện mỗi ngày một hơn.
Hồn con xin được ngập tràn
Sống tình yêu Chúa vô ngần chẳng ngơi
Sóng tình bất tận khôn vơi
Vẫn hằng tiềm ẩn trong Ngài từ lâu.
Con thành tử-tiết hồi nào!
Cho tình của Chúa cao sâu tuyệt vời!
Muôn tâu lạy Chúa Ba Ngôi!
Ước chi khi sẽ gặp Ngài,
Thì con được chết cho đời hiến dâng,
Hồn con bay bổng lâng lâng,
Con liền lao thẳng vào lòng Chúa ôm.
Ôi, lạy Chúa chí ái từ nhân!
Con nghe tim đập mỗi lần,
Là con lập lại muôn lần hiến dâng,
Tới khi bóng tối biến tan,
Thì con lại đến trước nhan thánh Ngài,
Để con tỏ thể đôi lời,
Con yêu mến Chúa đời đời không ngơi.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

(1) chuyển ngữ từ bài kinh nguyện của Thánh-Nữ Têrêxa Hải Đồng Giêsu đã viết nhân dịp Lễ Thiên-Chúa Ba Ngôi Cực Thánh ngày 9 tháng 6 năm hồng ân 1895)

ACTE D'OFFRANDE

O mon Dieu, Trinité Bienheureuse!

Afin de vivre dans un acte de parfait Amour, je m'offre comme victime d'holocauste à votre Amour Miséricordieux, Vous suppliant de me consommer sans cesse, laissant déborder en mon âme les flots de tendresse infinie qui sont renfermés en vous et qu'ainsi je devienne Martyre de votre Amour,

O mon Dieu! Que ce martyre, après m'avoir préparée à paraître devant vous, me fasse enfin mourir et que mon âme s'élançe sans retard dans l'éternel embrassement de Votre Miséricordieux Amour...

Je veux, O mon Bien Aimé, à chaque battement de mon cœur vous renouveler cette offrande un nombre infini de fois, jusqu'à ce que les ombres s'étant évanouies, je puisse vous redire mon amour dans un face à face éternel.

Amen.

*Marie Françoise, Thérèse de l'Enfant Jésus
et de La Sainte Face Réi.carm.ind
Fête de la Très Sainte Trinité.*

26- Xin Ngài Làm Chủ Miệng Lưỡi Con

*“Ai không vấp ngã về lời nói, ấy là người hoàn-hảo,
...Ta dùng lưỡi mà chúc tụng Chúa là Cha chúng ta,
ta cũng dùng lưỡi mà nguyện rửa những con người
đã được làm ra theo hình-ảnh Thiên-Chúa. Từ cùng một cái
miệng, phát xuất lời chúc tụng và lời nguyện rửa, thưa anh
em, như vậy thì không được*

(Gc, 3:2; 3:9-10)

Xin Ngài hãy mở môi con,
Để con dâng Chúa sắt son tâm tình.
Con tung-hô Chúa hiển-vinh,
Ngợi ca liên-lý công-trình Chúa ban.
Con loan truyền khắp thế-gian,
Tin Mừng cứu-độ, hồng-ân nước Trời.
Con đi làm chứng tình Ngài,
Tình Ngài khôn tả, cao vời khoan-nhân.

Xin Ngài hãy mở môi con,
Để con đem đến bình-an cho đời.,
Khổ đau, sầu muộn, chia phôi,
Con đem chia sẻ những lời ủi-an.
Bất công, đàn áp, hàm oan,
Con đem công-lý xoá tan hận-thù.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Lạy Chúa Giê-su!

Miệng lưỡi con đây, xin Ngài hãy tới làm chủ,
Để con không còn kết tội, đổ lỗi cho cả anh em,
Để con không ưng chỉ-trích và hay trách cứ,
Con sẽ không đay nghiến, nói xấu, nói gièm,
Con sẽ chẳng đặt điều, nói thêm, nói ác;
Con sẽ không moi trong mắt ai lấy một cọng rác,
Mà chẳng thấy cái xà vĩ-đại trong mắt của con.
Con sẽ không để ai buồn lòng nghĩ-ngợi,
Con sẽ dẹp tự-ái, tự-tôn để nói lời xin lỗi,
Con sẽ không gieo cay đắng, giận-giối, oán hờn,
Con sẽ không gây chia rẽ, thù-hận, nghi-ky,
Con chẳng còn hẹp-hòi vì ghen tị, ích-kỷ,
Để con biết mừng khi thấy người được vui hơn.

Lạy Chúa từ-nhân,
Xin Ngài làm chủ hồn con,
Con thành khí-cụ bình-an của Ngài.
Hồn con thánh-điện toà ngài,
Ngài hằng ngự trị, tình Ngài chẳng với.
Không gieo nước mắt bi-ai,
Miệng con chỉ nói những lời yêu thương.

27- Hiệp-Thông Nguyên Cầu (*)

*"...Nếu trong các người, hai người dưới đất
đồng-thanh xin bất cứ điều gì,
thì Cha Ta, Đấng ngự trên Trời, sẽ ban cho.
Vì ở đâu có hai, ba người họp lại nhân danh Ta,
thì có Ta ở đó, giữa họ"
(Mát-thêu 18. 19-20)*

----- (1) -----

Chúng con quỳ bái,
Lạy chúa từ-nhân;
Thành-tâm khẩn vái
Mời đón tiên-nhân:
Tổ-tiên nội ngoại
Quyến thuộc xa gần,
Bằng-hữu ân-nhân
Trở về dương-thế
Hợp với chúng con
Chung tiếng kêu van
Tiến dâng Thượng-Đế
Hằng-hữu uy-linh.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Lạy Mẹ Đồng-Trinh!
Một lời Mẹ khứng van xin,
Đoàn con được phúc trường-sinh muôn đời.
Cúi xin Mẹ mở cửa Trời,
Đoàn con hầu chuyện cùng Ngài chẳng ngại.
Vinh danh Thiên-Chúa Ba Ngôi,
Nước Người hiển-trị đời đời chẳng tan.
Đoàn con bội-nghĩa vong ân
Xin Ngài nghe tiếng chúng con kêu cầu:
Tình Ngài cao vút thăm sâu!
Tội con đây-dấy cất đâu cho cùng?
Mong nhờ lượng Chúa bao-dong,
Xin Ngài thương-xót khoan-hồng thứ-tha.
Từ nay tranh-oán bỏ qua,
Con xây cuộc sống giao-hòa vị-tha.

Chúng con thâm-tín Chúa Cha,
Hóa-Công chủ-tể cả và trần-gian.
Dâng niềm trông cậy Chúa Con,
Ngài cho sự sống, Ngài ban thân mình.
Chúng con cảm mến Thánh-Linh,
Tình yêu hiệp-nhất, hiển-vinh, nhiệm mầu.
Bao nhiêu cay đắng, đớn-đau,
Bao nhiêu lo-lắng, âu-sầu, gian-nan,
Bao nhiêu nước mắt, lãm-than,
Bao nhiêu tức-tươi, ly-tan, điêu-tàn;
Bao nhiêu thiên-sủng chứa-chan,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Bao nhiêu ân-xá tuôn tràn miên-man;
Và đây: Giáo-Hội, muôn dân,
Và đây: dân nước Việt-Nam cơ-hàn;
Đoàn con từ chốn dương-gian,
Từ nơi luyện-ngục tối-tăm lưu đày,
Bao nhiêu gom hết dâng Ngài
Góp thành của lễ, tấu bài TRI-ÂN (2)

Cúi xin nam nữ thánh-nhân,
Giuse Thánh Cả, triều-thần Thiên-Cung,
Việt-Nam Thánh-Tử Anh-Hùng,
Giúp đoàn con thảo vững lòng trung-kiên;
Trong vòng tay Chúa bình-yên,
Đem Tin Mừng đến mọi miền thế-nhân.
Xin cùng các đấng Thiên-Thần
Ngợi-khen Thiên-Chúa vô ngần cao sang;
Đoàn con hợp-tấu ca vang
Triền-miên khúc hát:

"THIÊN-ĐÀNG VINH-QUANG"

Nếu là lễ giao-thừa tân-niên:

(1) thêm: Tổng cựa nghinh tân

(2) thay bằng: Góp thành lễ Tết, tấu bài "CHÚC XUÂN"

28- Nơi Đâu Con Đã Gặp Ngài? (*)

Nơi đâu con đã gặp Ngài?

Khi nào Ngài đã đoái-hoài gọi con?

Giờ soi trong ánh hoàng-hôn,

Mới hay Ngài vẫn ở gần bên con.

1

Ngày ấy lúc chuông thánh-đường còn ngân vang, khi lời kinh bình-an vẫn râm-ran chưa dứt, con nghe tiếng vọng từ vun-vút trời cao: Ngài gọi con vào. Con khóc chào đời giữa tiếng nói cười mừng reo rổi-rít. Ngài cho con mở mắt, thấy không-gian chi-chít lối ra vào: cười khóc xôn-xao, ồn-ào tấp-nập. Con ngó trước nhìn sau: những bước chân dồn-dập đi mau. Ngài cho con thuốc màu "năm, tháng", con vẽ dáng hình con chập-chờn, thấp-thoảng theo giòng thăm-thẳm thời-gian.

Ngày ấy khi sương đêm vừa tan, không-gian chan-hòa nắng ấm, đất trời đầy ắp hân-hoan: Ngài gọi con vào đoàn, đoàn chiêm Ngài chẵn dặt. Ngài cho con muối đất, con ướp chất tim con, cho lòng son thắm mãi. Ngài dạy con lái thuyền nhân-ái theo giòng mạn đặng thời-gian. Ngài cho con Lửa hồng, con đốt cháy hồn con, cho đời con thấp sáng; Ngài dạy con làm đèn sáng thế-gian.

Trong lớp học, sau những buổi trường tan, Ngài lẫn trong đám bạn-bè hỏi-han trò-chuyện. Ngài ở giữa chúng con trong những buổi cầu nguyện sớm hôm. Ngài cùng con đi hái hoa thơm ngắt lá, dâng lên Mẹ hiền, dâng tất cả đời con. Ngài cùng con đi trên đường mòn sỏi đá. Ngài cho con Thánh-Giá làm kỷ-niệm. Ngài luôn-luôn hiện-diện khi đời con

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

chuyển-biến. Ngài cùng con chung chuyển lữ-hành vượt biển thời-gian.

2

Từ lúc sương mai còn quện ánh bình-minh lung-linh tình yêu chan-chứa, đến khi chiều vàng úa tàn thoi-thóp hắt-hiu, Ngài ẩn sau những khuôn mặt đăm-chiêu dập-dìu đi qua cuộc sống:

Thống-khổ tù đày,

Tủi nhục đắng cay,

Trắng tay xơ-xác,

Đói khát bơ-vơ;

Những thân gầy côi-cút trẻ thơ,

Những mái đầu bạc phơ ủ-rủ,

Những lưng còng ngày đêm lam-lũ,

Những giếng mắt lệ dâng ứa tràn,

Những chiếc xe lăn tất-tả bên lề giòng đời yên-hàn no đủ,

Những chiếc nạng gõ nhịp cho tấm thân mòn

lăn-lóc với thời-gian,

Những người thất-thểu lang-thang,

Một đời bạc-bẽo khát mong tình người

Trên môi tắt ngấm nụ cười,

Cả đời mong ánh mặt trời rọi soi.

Con đã làm gì? Ngài ơi!

Con đã làm gì cho những con tim tả-tơi rách nát?

Con đã hắt-hủi làm ngơ.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Con đã thờ-ơ lãnh-đạm.
Con chẳng dám tiếp một ai.
Thì ra con đã bỏ Ngài,
Thì ra con đã phí hoài thời-gian.
Thời-gian làm vốn hành-trang,
Lãi lời chẳng có, vốn càng hụt hao.
Bây giờ biết tính làm sao?
Hoàng-hôn sắp tắt đi vào bóng đêm.

3

Con lạy Chúa Chiên,
Con biết Ngài nhân-hiền đại-độ.
Xin Ngài hãy dừng cơn thịnh-nộ,
Xin khoan-hồng nâng đỡ hồn con.
Xin đừng để cho hoàng-hôn vụt tắt,
Cho con chuộc tội làm khí-cụ bình-an:
Đem hân-hoan vào nơi u-uất,
Đem lời Ngài đến tất cả muôn dân.

Lạy Chúa khoan-nhân!

Khi nào khép cửa không-gian,
Xin Ngài mở lối Thiên-Đàng cho con.
Thân con dầu đã héo-hon,
Nguyện đem nước mắt rửa mòn lối đi.
Con nắm áo Mẹ từ-bi,
Ngài đâu nữa đuổi con đi, hờ Ngài?

29- Vượt Qua (*)

Hãy nghe đây! Hỡi quý-vương, thần dữ!
Lui xa mau cùng bè lũ âm-binh!
Trở về ngay chốn đời đời giam giữ,
Vì Ngôi Lời đã toàn thắng phục sinh!
Người phải nát dưới chân Người Trinh-Nữ,
Vì chính Người: Mẹ Thiên-Chúa hiển-vinh.
Hãy nghe đây! Hỡi biển khơi, thác lũ!
Hỡi thông ngàn, suối mát gió rung-rinh!
Cất tiếng lên, hoà vang lời thiên-sứ,
Cao tiếng nữa, tung-hô Chúa thiên-đình!

Linh-hồn tôi nay không còn ủ-rũ,
Linh-hồn tôi giờ ngập ánh quang-minh,
Vì nhờ Người tôi tràn ơn cứu-độ,
Vì nhờ Người, tôi đây phúc Thánh-Linh.
Linh-hồn tôi đã đoạn-tuyệt lối cũ,
Linh-hồn tôi thẳng tiến tới bình-minh,
Vì với Người, tôi luôn được ấp-ủ,
Vì với Người, tôi được phúc trường-sinh.
Linh-hồn tôi không ươn hèn gục ngã,
Linh-hồn tôi không sợ hãi thất kinh;
Vì trong Người, tôi luôn được gìn-giữ,
Vì trong Người, tôi có Chúa bên mình.
Linh-hồn tôi tôn-vinh Người làm chủ,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Thế-gian này, tôi nhất quyết ghét khinh.
Linh-hồn tôi đã có Người phù-trợ,
Vượt thành đêm, tôi tới cửa huyền-linh,
Hồn tôi hoan-hỷ tái-sinh,
Mong xin cháy mãi lửa tình mến yêu.

Tôi đã thấy muôn sắc hoa rộ nở
Trên Thánh-Giá u-buồn hết đăm-chiêu.
Tôi đã thấy thắm nụ cười rạng-rỡ
Trên môi gầy héo úa thôi hắt-hiu.
Tôi đã thấy những cửa phen rộng mở
Đón mặt trời sưởi ấm mái tranh xiêu.

Lạy Mẹ mến yêu!
Mẹ thật điềm-đạm,
Mẹ rất dịu hiền.
Mẹ giàu quả-cảm,
Mẹ rất trung-kiên
Mẹ đầy ơn phúc,
Không vương tội nguyên.

Xin Mẹ hãy sống trong hồn con bất lực,
Xin Mẹ hành-động trong tâm trí con liên.
Để con sống với Mẹ đời nhân-đức,
Trải lo âu trên lối vào hạnh-phúc,
Lót gian-nan trên đường tới vinh-quang.

Lạy Chúa toàn năng!
Lạy Thầy cực mến!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Ngài đã từ cõi chết,
Ngài sống lại vẻ-vang.
Trời đất hân-hoan,
Địa-ngục rên xiết,
Thần thánh hiên-ngang,
Quý thần trốn biệt,
Ngày mới chói-chan,
Đêm cũ tận diệt,
Gió mới tràn lan,
Oì nồng tan hết.
Con chấp tay nài van,
Con xin Ngài hơi thở,
Con xin Ngài Thần-Khí chứa-chan,
Cho con chấp-nhận gian-khổ,
Đào đau thương tìm mạch suối ủi-an;
Cho con vượt qua thách-đỡ,
Chấp truân-chuyên xây đời sống canh-tân.

Hồn con đến trước Thiên-Nhan,
Mang Thánh-Giá trở ngàn hoa tươi,
Gục đầu bên Trái Tim Người,
Nhỏ từng gai nhọn đâm cài tim Cha,
Khắc sâu huyền-nhiệm Vượt Qua,
Tim con rộn-rã khúc ca Lên Đường.

30- Con Đã Tìm Thấy Chúa (*)

Giữa tiếng côn-trùng tí-tê ru giấc ngủ đêm dài vắng lặng,
hồn tôi nhẹ-nhàng len-lén ra đi.

1

Ô hay! Thời-gian sao ngừng trôi? Không-gian sao im
bặt? Tôi thấy Chúa kia rồi, ôi Giêsu, con lạ Chúa! Tôi gặp
Mẹ đây rồi, ôi Maria, con kính chào Mẹ! Con rón-rén đến bên
Ngài, xin Ngài đừng quay lưng giấu mặt, xin Ngài đừng che
mắt bưng tai! Tấu lạ Ngài, con cúi đầu muôn muôn lạ.
Tung-hô Ngài, con dâng lên vạn vạn lời chúc tụng. Con
muốn thưa rằng: con đã diệt tham, sân, si. Con chỉ biết bập-
bẹ, con nào biết nói chi!

Con lão-đảo trong hào-quang Ngài chói-lọi. Con run-
rẩy trước ngai trời lộng-lẫy uy-nghi. Ngài cao-sang vĩ-đại.
Ngài nguy-nga rực-rỡ. Ngài lân-tuất tử-bi. Ngài bền-vững
muôn đời. Ngài hăng-hữu muôn nơi. Ngài nhân-ái tuyệt-vời.

Con bàng-hoàng ớn lạnh. Con hồi-hộp ngộp thở. Con
lâng-lâng chơi-vơi. Con ngất-ngây choáng-váng. Con thở
không ra hơi. Con thốt không nên lời. Ngài ơi! Xin cho con
một lời, một lời để hồn con trong sáng, xin Ngài đừng nhìn
con trong ánh mắt xa-xôi!

2

Con vẫn nghe âm vang tiếng khóc chào đời của Ngôi
Lời giáng-thế, tiếng khóc khai sinh tân thế-hệ, tiếng khóc từ
hang lừa máng cỏ, tiếng khóc lữ-hành không quán trọ, tiếng
khóc đơn-côi, tiếng khóc nghèo khó, tiếng khóc khiêm-nhu
quảng-đại cho người người được hạnh-phúc, cho nơi nơi
hưởng thái-hoà.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Con vẫn nghe văng-vẳng tiếng kêu chân-tình của Con Chiên Châu-Báo, tế lễ Minh trên Thập-Giá Hy-Sinh, tiếng kêu từ đỉnh cao Núi Sọ, tiếng kêu tử-hình đau khổ, tiếng kêu cầu xé cắt da, tiếng kêu giấm đắng xót-xa, tiếng kêu trời-trắng gấn bó, tiếng kêu hoà-giải thiết-tha, tiếng kêu Tân-Uớc vô-giá, tiếng kêu nhân-ái bao-la.

Con vẫn nghe ròn-rã lời Cha gọi mời nôn-nóng, lời Cha thương con ngày đêm lo-lắng, lời Cha sống động khắp bốn phương, lời Cha âu-yếm yêu con như hình với bóng, lời Cha khoan-dung cao vút khôn lường.

3

Vâng, lạy Cha, không phải con ngóng mong Cha, nhưng chính con được Cha mong ngóng. Không phải con thương mến Cha, nhưng chính con được Cha mến thương. Cha thương con như trời thương đất. Cha thương con như khoai sắn thương nương.

Chính nhờ Cha, con được ban sự sống. Chính nhờ Cha, con tắm gội tình thương:

Tình thương cao chấ-ngất!

Tình thương sâu thăm-thẳm!

Tình thương rộng mênh-mông!

Ân-tình này cần-thiết như lúa giống. Ân-tình này ước đẫm như móc sương. Cha trời con với Cha trong tình duyên cá nước, con tung-tăng vùng-vẫy trong lòng Cha cuồn-cuồn như sóng nước trùng-dương.

Mĩa-mai thay! Con đã tôn quý thần làm thầy chỉ đường dẫn lối, con tự nhìn là thân-hữu của ma-vương. Con từ-chối nhận Cha là huynh-trưởng, là Thầy Cứu-Rỗi. Con nhìn Cha xa lạ như thấy khách qua đường.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Kính lạy Cha, con sắp mình ăn-năn thống-hối. Cúi xin Cha thứ-tha tội-lỗi. Cúi xin Cha rủ tình xót thương.

4

Ngài ơi, xin đừng cất giấu, nhưng hãy làm ngơ, để con rờ mó tình Cha mịn-mà hơn nhung tuyết, để con nếm vụng tình Cha ngọt lịm hơn mật ong, cho thoả lòng con ước mong.

Con ước mong trong lửa cháy hừng-hực của tình Cha, con được chết; để nhờ Cha trong huy-hoàng thánh-thiện, con sẽ tái-sinh: hồn con tươi-tốt đẹp xinh; để nhờ Cha trong hư-vô bất-diệt, con quán-quýt bên Cha như sương đêm ô-m-ấp tấm trăng vàng: đường hạnh-phúc rộng mở thênh-thang.

Ngài ơi, xin Ngài hãy giúp, Ngài đỡ một tay, để con nhổ sạch lông-vực, cỏ may, cho cánh đồng xanh tốt, cho con trở thành những hạt lúa chín vàng tươi, con gieo rắc tình Cha đi khắp chốn, con truyền-bá lời Cha đến muôn người.

Con nguyện đem cả cuộc đời thân rơm cuống rạ, kết thành tổ ấm vững-vàng cho Ngài tới ngự, lợp nên mái lều xinh-xắn cho Ngài nghỉ-ngơi.

Con biết con từ sinh lây, bụi cát, được vun-quén bằng tình yêu cao-vời bát-ngát, con sẽ đâm bông trở hạt làm của lễ hiến dâng.

Con biết con phận hèn của thân cây mục nát, con lại trở về với bụi cát, sinh lây. Xin dìm con chìm trong khiêm-nhu sâu thẳm, để con ngược lên nhìn Ngài hùng-vĩ cao-quang.

Con biết con bất-lực và nghèo-nàn, thiếu-thốn, dẫu ruộng này có cây sâu cuốc bẫm, thiếu tay Ngài, cuộc canh-tác vẫn dở-dang. Xin Ngài giải mưa thuận, gió hoà, nắng

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Ấm, cho mảnh đất hồn con lên hoa màu tươi-tốt, cho ruộng đồng này dâng hương lúa mênh-mang.

Lòng con xốn-xang,
Con đã tìm thấy Chúa.
Lạy Chúa Thiên-Đàng!
Lạy Mẹ cực- khoan!
Con cất tiếng ca vang.

31- Chúa Là Mùa Xuân Hằng-Cửu (*)

-1-

Bao giờ hết Hạ sang Thu?

Bao giờ lá rụng, trăng lu gió ngàn,

Mau cho tan giá Đông tàn?

Mong Xuân đếm mãi thời gian mồi-mòn!

Chúa ơi, hồn con héo-hon ngày đêm trông đợi Chúa. Thân lúa này úa vàng mong nắng ấm mùa Xuân. Vũ-trụ mãi xoay vần, không-gian vẫn u-ẩn, sao chưa thấy áng hồng-vân, cho xuân-sắc mênh-mang tràn lan trên trần-thế?

Lạy Chúa tể càn-khôn!

Ngài là **Mùa Xuân Của Khát-Vọng.**

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Mùa Xuân đẹp vô vàn, vô kể, miệng lưỡi con tả sao cùng, nói sao hết, Chúa ơi! Xuân trần-gian, con ngóng đợi, Xuân Nước Trời, con khát-vọng vô biên.

-2-

Cảnh Xuân thần-tiên.

Vườn Xuân rực-rỡ

Cửa Xuân rộng mở,

Nhưng lối vào sao vất-vả quanh-co!

Lửa Hè rực đỏ, cháy nám thịt da, ôi xót-xa bóng râm. Cổ họng khát khô. Mồ-hôi, nước mắt, tưới trên ruộng đất cằn khô nứt nẻ. Đường vào vẫn vắng-vẻ, xa lắc, xa lơ.

Con nghe rõ bước chân con trên lá khô xào-xạc. Con chỉ thấy sương mờ giăng khắp đó đây. Tắm thân gầy lẩn trong lau sậy xô-xao, con nghe hơi Thu thì-thào hiu-hắt. Trước mặt con: tầng tầng lớp lớp, mây xám kịt che lấp cả vườn Xuân.

Rét buốt căm-căm. Tiêu-điều ảm-đạm. Mặt trời biệt tăm. Đường xa vắng dậm. Lê-thê ngày tháng thê-lương, hồn con cóng tê chán-chường ủ-rũ, con ngủ vùi trong tuyết lạnh thấu xương.

Con mơ thấy một chiều Xuân đường lên Núi Sọ, dáng một Người lấm-lũi vác Thập-Giá đau thương. Trời đất bỗng tối sầm u-ám. Máu hồng lênh-láng khắp đời nường. Hoa tím máu cho vườn Xuân thêm rực-rỡ. Tiếng kêu thương thương. Sầu dâng vương vương.

Lạy Chúa yêu thương,

Ngài chính là **Mùa Xuân Của Thập-Giá.**

Con đón Ngài bằng tất cả hiến-dâng. Con đón Ngài bằng "xin vâng" đau khổ. Con đón Ngài bằng cả lòng nhẫn-nại trung-kiên.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

-3-

Con lạy Chúa chiên,

Hồn con đây: thân cây lá trụi, vươn cành xương khô khẳng;
mạch Xuân tràn đầy, hoa lá bồng xanh tươi. Tim con đây:
giòng sông băng tuyết, chằng đũa thuyền về nơi tới bến.
Chúa Xuân đến rồi, thuyền bồng lững-lờ trôi.

Băng giá hết rồi,

Rộn-rịp khắp nơi.

Tưng-bừng khởi sắc.

Mặt đất vươn-vai,

Núi rừng thức giấc.

Vạn vật phục-sinh dạt-dào sức sống.

Con say men Xuân,

Con say men chiến-thắng.

Hồn con vùng dậy,

Con uống cả hồn Xuân.

Lạy Chúa từ-nhân,

Ngài là **Mùa Xuân Của Phục-Hưng Nguồn Sống**

Ngài đỡ con lên từ vực sâu thung-lũng,

Ngài kéo con ra khỏi địa-ngục răn rết.

Ngài gọi con về từ cõi chết âm-u.

Ngài cho con sức mạnh hùng-dũng:

Con còn sợ chi? Con đánh gục quân thù.

Con được đứng vững ngàn thu.

-4-

Vườn Xuân gọi gió vi-vu,

Gió vờn hoa thắm, gió ru tâm-tình.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Hoa Xuân muôn sắc tươi xinh,
Ong qua bướm lượn, phấn tình rắc gieo.
Tình Xuân man-mác mang theo,
Yêu thương xe kết gắm thêu cuộc đời.

Chúa ơi !

Con đã hiểu rồi.

Ngài là ***Mùa Xuân Của Tình Yêu*** chan-chứa.

Ngài yêu con tự đời đời muôn thừa.

Ngài cho con Ngôi Lờ,

Ngài mở rộng cửa Thiên-cung.

Ngài cho con Đấng Từ-Mẫu Đồng-Công.

Con được khoan-dung xá tội.

Con được mãi-mãi chở-che.

Như phấn hoa theo gió bay đi, con mang tình Ngài đến muôn người, muôn ngã; con chia sẻ tình Ngài đến tất cả anh em. Tình Ngài dậy men cho cuộc đời ấm êm lên hương hạnh-phúc. Tình Ngài say ngất cho cuộc đời thù-hận bốc cháy thương yêu.

-5-

Vườn Xuân hương sắc diễm-kiều
Rừng Xuân tươi mát dập-dìu yến oanh.
Líu-lo chim hót trên cành,
Hồn Xuân phơi-phới thác ghềnh reo vui.
Vạn vật reo vui,
Từ đây chôn vùi dĩ-vãng.
Mây trời bàng-lảng
Đón chào nắng mới tương-lai.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Lạy Chúa muôn loài,

Ngài là **Mùa Xuân Hân-Hoan Hy Vọng.**

Con mở rộng hồn con cho Thần-Khí Ngài ngập đọng chứa-chan. Con hết bi-quan. Con hết chán-nản. Con đứng lên dẹp tan công gai ngăn cản.

Con hồn-nhiên đơn-giản. Con làm bạn cùng đám trẻ thơ, ngày đêm chăm bón cho vườn nho mộng trái. Con ép nên rượu ngọt cho Ngài đãi tiệc cánh-chung.

Hồn con lâng-lâng.

Tim con nháy mừng.

-6-

Mùa Xuân gấm nhung,

Mùa Xuân hùng-vĩ,

Mùa Xuân Ngài không phải đếm thời-gian,

Mùa Xuân Ngài miên-man không triệt-hủy.

Xuân đời này lâu đến, lại mau tan.

Mùa Xuân Ngài vô chung vô thủy.

Mùa Xuân Ngài chỉ có hợp không tan.

Lạy Chúa khoan-nhân,

Chúa là **Mùa Xuân Hăng-Cửu.**

Ngài cứu-độ con như ánh xuân-dương phá tan mùa Đông băng giá. Con có Ngài: con có tất cả mùa Xuân. Xuân Thiên-Đàng, ôi dịu-dàng êm-ái! Con có bây giờ, con có mãi đời sau.

Thất-bại, sầu đau, lo-âu sợ-hãi, Xuân đời này chẳng giúp con lướt thẳng vượt qua. Con uống hết tình Cha. Con gục ngủ trong lòng Cha ôm-ấp: trái đất này là bụi cát, là mờ ảo hư không.

7

Lạy Mẹ Trinh-Vương Đồng-Công lân-tuất!

Con lắng nghe Mẹ tường-thuật lời Cha đẹp hơn ngọc ngà trau-chuốt. Con nuốt hết lời Cha, con ghi khắc trong tim. Con chẳng tìm nữa mùa Xuân trên trái đất. Con chất tình Cha cho chật ních hồn con. Con yêu mến Ngài, một tình yêu son sắt.

Mẹ dắt con vào để suốt cuộc đời, con dạo ngắm vườn Xuân:

Ôi, **tuyệt-vời MÙA XUÂN HẰNG-CỬU!**

32- Lửa (*)

"Ngày lễ Tuần Năm Mười,

các tông-đồ họp nhau trong nhà hội tại Gia-liêm,

cùng với Đức Maria, Mẹ Chúa Giê-su và các môn-đệ khác.

Bỗng đứng tự trời nghe có tiếng động mạnh

tựa hồ tiếng gió thổi tràn lan khắp nhà, nơi các Ngài đang hội.

Rồi có những hình lưỡi lửa hiện ra trên đầu mỗi người.

Khi đó hết thấy mọi người đều được tràn đầy

ơn Đức Chúa Thánh-Thần." (Tông-Đồ Công-Vụ, 2. 1-4)

Không phải chỉ là một vùng mờ tối. Không phải như sương mù giăng trên khắp lối. Không phải như lúc trời choạng-vạng nhá-nhem. Cũng không phải rộng như một bức màn đêm. Nhưng tất cả là tối đen dày đặc. Đen như mực chảy. Đen như gỗ cháy. Đen mệnh-mông trên không-trung. Đen tràn lan trên mặt đất. Đen chất-chồng lên cao ngất. Đen lênh-láng trên biển sông. Đen ùn-ùn như mây khói. Đen sừng-sững như non cao. Đen chận bít lối ra vào. Đen dày

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

lấp cả trời đất. Đen không một kẽ hở. Đen cho tình người tan vỡ. Đen khiến nhân-luân sụp đổ. Đen đến ghê sợ. Đen rùng mình sởn óc. Đen tanh mùi chết-chóc. Đen chụp kín lên hồn tôi. Thôi chết tôi rồi! Lạy Chúa tôi ơi, xin cứu lấy tôi! Con xin Ngài cho con đốt lửa, chân tay con sẽ chẳng còn co-quắp nữa như người lữ-hành chết cứng giữa rừng tăm-tối xa-xôi.

Không hạn hẹp nhỏ bé, nhưng dồi-dào quảng-đại như mạch nước mủi mủi không vơi. Lửa phân-phát chia sẻ. Lửa tiếp nối chuyển tay đi đến mọi nơi. Lửa triển-khai không giới-hạn. Lửa chạy dài đến vô-biên. Lửa cháy tiếp-liên. Lửa sáng triền-miên. Lửa chảy ra biển khơi. Lửa trèo lên đỉnh núi. Lửa múa trên ngọn cây. Lửa ngập cả đất trời. Lửa đẩy sập thành đê. Lửa soi đường dẫn lối. Lửa sáng trưng khắp miền. Lửa rực cháy cung thiên.

Con xin Ngài cho con đốt Lửa. Chúng con chẳng còn xa nhau nữa. Chúng con chia nhau Lửa sáng lung-ling, chan-chứa ân-tình, ngọt bõc thương yêu. Chúng con sẽ nhìn rõ mặt nhau trong cùng một bầu chiêm tan rã, nay quây-quần dặt-diu nhau trong biển Lửa siêu-nhiên, Lửa in rõ bóng Thiên-Chúa nhân-hiên.

Con trân-trọng Lửa hồng. Con nâng-niu ánh sáng, dầu chỉ là đốm sáng của ngọn đèn hiu-hắt, con vẫn ước mong. Có Lửa hồng, con vững bước đi như có người dẫn dắt. Có Lửa hồng, con được sưởi ấm như hết rồi giá rét của đêm đông.

Chúa ơi, giữ Lửa cho con, xin đừng để tắt, kéo tối-tăm hận-thù sẽ ào-ạt tràn tới tấn-công; kéo bóng đêm gian dối sẽ ập vào chiếm cứ hồn con; kéo bóng đêm tàn-nhẫn

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

lạnh-lùng làm con rét run tê cóng; kéo bóng đêm tai-ương
thảm-hoạ khiến con sợ-hãi cô-đơn.

Chúa ơi, giữ Lửa cho con, xin đừng để tắt. Lửa hắt bóng con
in trên nền vách, con đối-diện hồn con và con gập lại bản-
thân; con thấy con là mọn hèn, là xấu-xa, là nhuốc-nha
đáng trách. Tội-tình này xin Chúa xóa bỏ, con quyết ăn-năn.
Tội-tình này sẽ huỷ-diệt trong Lửa hồng nung-nấu. Con sẽ
không còn là thanh sắt lẫn-lóc rỉ han. Con sẽ được thanh-tẩy
làm nên kho-tàng chất-chứa tình Cha yêu-dấu. Con sẽ được
tôi-luyện uốn nắn cho Ngài dùng làm khí-cụ bình-an. Con sẽ
nóng đỏ mềm-mại như chính Lửa hồng thiêu-đốt kết con
nên một chẳng thể phân ly. Con sẽ được đóng ấn như thành
Xô-Đô-Ma năm xưa ghi dấu thiên-uy.

Ôi! Lửa đẹp nhiệm-mầu muôn vẻ.

Lửa đẹp thanh-khiết tinh-tuyền.

Lửa cháy thơm lễ-vật hiến-tế.

Lửa hân-hoan lời kể-lể hàn-huyên.

Lửa toả khói vương trên mái thôn im vắng:

Lửa là tin mừng của tồn-tại sự sống.

Lửa nuôi niềm hy-vọng cho người lạc bước cô-đơn.

Lửa lung-linh vàng óng.

Lửa hừng-hực cháy sáng.

Lửa giơ tay vươn.

Lửa múa chập-chờn.

Lửa vẫy gọi nài van.

Lửa nháy mừng chiến-thắng.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Lửa vổ tay reo khúc khái-hoàn.
Lửa chẳng thể cân đong.
Lửa đơn-giản khôn lường.
Lửa là sức mạnh vô song.
Lửa phong-phú phi-thường.
Lửa cho hết tùy khả-năng tiếp đón.
Con ước chi tim con thật rộng lớn,
Tim con sẽ thành lò Lửa ngục-ngục cháy mãi yêu thương.

Lạy Chúa yêu thương!

Chúa là tình yêu, Chúa là Lửa hồng rực sáng. Xin Chúa thổi hơi, để cơn bão Lửa cuộn-cuộn đốt cháy tim con, cho tình hiệp-thông luôn-luôn bền vững, cho tình hiệp-thông mãi-mãi sắt son, cho tình hiệp-thông hùng-hồn minh-chúng: là con-cái của Tình Yêu, Sự Sáng, con hằng mang trọn hình-ảnh của Thiên-Chúa từ-nhân.

Chúa ơi, giữ Lửa cho con, xin đừng để tắt! Để con suốt đời phản-ánh trung-thành tình Cha chất ngất. Tình Cha không đổi-chác. Tình Cha rất chân-thật. Tình Cha rất mênh-mông. Để con thấy rằng, dầu có tận-hiến yêu Cha, tình con cũng không thể nào cân-xúng, con chỉ là người "tôi-tớ vô-dụng chẳng đáng lấy công".

Chúa ơi! Hãy nổi cơn dông, để Lửa Trời cuốn con lên với Chúa! Chân tay con sẽ chẳng còn co-quắp nữa, như người lữ-hành chết cóng giữa miền băng tuyết lạnh giá đêm đông.

33- Xin Ngài Ở Mãi Trong Con (*)

Tôi đã nghe rạo-rực máu trong tim,
Lòng trào dâng niềm hân-hoan thư-thái,
Lửa Mến bùng tung hồn lên chói-với,
Tôi bàng-hoàng thoát ngục tối im-lìm.
Tôi đã nghe trỗi dậy mùa xuân mới,
Chim líu-lo giục-giã nắng hồng tươi,
Gió xôn-xao mời cỏ hoa phơi-phới,
Cùng tấu ca trường-khúc "Cám Ôn Người":

"Người là Vua Trời Đất,
Người hiển-trị muôn đời
Người ở khắp mọi nơi,
Người chủ-tể vạn vật,
Người đã bỏ ngai trời,
Người xuống ở trong tôi.
Giêsu, mãi mãi con cám ơn Ngài,
Ngài đã cho con tình yêu cao ngất,
Xin Ngài ở mãi, Ngài chớ buông lời,
Để hồn con không bao giờ hư mất,
Để hồn con luôn rực-rỡ thắm tươi"

- Này con hỡi! Con yêu-dấu Ta ơi!
Cha yêu con như bát-ngát biển khơi,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Là hải-kình, con không bị chài lưới,
Là biển cả, tình Cha chẳng hề vơi.
Con sẽ no-nê bằng dòng nước muối,
Độc-chiếm con, Cha gấn bó không rời.
Cha nuôi con bằng tình yêu đằm-đuối,
Con phải yêu Cha mãi mãi không thôi!

Cha yêu con như cha già lân-mẫn,
Sản-nghiệp nước Trời sắm sẵn cho con,
Cha mua bằng bao cực hình tàn-nhẫn,
Bằng tử-nạn đau thương và bội-phản,
Bằng công-trình cứu thế Cha vuông tròn.

Cha yêu con như bạn hiền chí-thiết,
Đòi chở-che khi con gặp nguy-biến,
Đòi đỡ nâng khi sức yếu thân mòn,
Đòi sẻ chia mọi khổ đau khôn xiết,
Tưới ủi-an vào lòng con héo-hon,
Bằng cảm-thông chân-thành và thăm-thiết,
Cha là bạn trung-tín nhất đời con.

Cha yêu con như hôn-phu duy-nhất,
Yêu tận-hiến, yêu đằm say ngây-ngất,
Yêu tận-tình, yêu bền vững sắt son.
Yêu trọn- vẹn, yêu không gì chia cắt,
Hiền-thê ơi! Có tình nào yêu hơn?

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Cha yêu con, bạn đồng hành thân-ái,
Dù bóng xế đường xa, con chớ ngại,
Dù gập-ghềnh, khúc-khuỷu lắm gian-nan,
Dù nặng gánh cồng-kềnh, con mệt-mỏi,
Cha ghé vai dìu bước, chớ than-van!

Giêsu, Chúa ơi!
Xin ngài ở mãi!
Muôn đời ơn Ngài, lạy Chúa chí-tôn!

Ngài là đường đi, con không lạc lối,
Ngài là bình-minh, tăm-tối biến tan
Ngài là hy-vọng, con được ủi-an,
Ngài là tình thương, con được cứu rỗi,
Ngài là hoan-lạc, con hết khóc than,
Ngài là chân-lý, con sẽ yên-hàn.

Ngài chuộc tội con, con xin cải-hối,
Ngài dìu đoàn chiên, chiên hết ly-tan,
Ngài là mẫu-mực, con được sửa-sang,
Ngài là Thầy con, con được đổi mới,
Ngài là sức mạnh, con hết cô-đơn,
Ngài là lẽ sống, con sẽ thanh-nhàn.

Ngài là khổ đau, con không từ chối,
Ngài là niềm tin, con hết nghi-nan,
Ngài là công-bằng, con được giải oan,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Ngài giàu từ-nhân, con được tha lỗi,
Ngài là suối mạch, con hết khô-khan,
Ngài là kho lẫm, ơn Chúa lan-tràn.

Giêsu, Chúa ơi!
Xin ngài ở mãi!
Muôn đời ơn Ngài, lạy Chúa chí-tôn!

34- Xin Ngài Ngự Đến (*)

Lạy Chúa Giêsu, xin Ngài ngự đến!
Con trông Ngài như thuyền trôi trôi bến,
Con thiếu Ngài như cây lá không hoa,
Con cần Ngài: thợ săn cần cung tiễn,
Con yêu Ngài: say rượu nho bánh miến,
Con đợi Ngài: nắng cháy vọng mưa sa.

Này hồn con đây, xin làm cung-điện,
Này tim con đây, xin làm ngai toà.
Nhưng Chúa ơi! Cung-điện này còn lu mờ u tối
Ngai tòa này chưa lộng-lẫy nguy-nga.
Con phải làm gì cho điện đài tươi sáng?
Con phải làm gì cho ngai tòa rực-rỡ vinh-hoa
Con phải làm gì cho nhà này nên xứng đáng?
Rước mừng Ngài, con ngóng Chúa mãi ngoài xa
Xin rửa sạch bằng giòng lệ thống-hối,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Xin trang-hoàng bằng ngàn chuỗi Mân-Côi,
Xin xúc hương thơm bằng niềm tin sắt đá,
Gióng trống cao rao vang lời Chúa muôn nơi.
Xin thắp hương lòng: niềm cậy trông kính mến.
Nổi chiêng tán-tụng vinh-danh Chúa muôn đời.
Trùng-trùng hân-hoan xin mang theo Thập-giá,
Chiến-đấu quên mình xua tà-thần biệt tích tăm hơi.
Vạn vạn khiêm cung xin lạy thờ Cha Cả,
Nấn phím tơ lòng ca tình Người réo-rắt không ngơi.

Giêsu Chúa ơi!
Xin Ngài ngự giá.
Con đã sẵn rồi, Chúa ơi!
Chúa thương, Chúa phán một lời,
Hồn con lành-mạnh, lòng này sáng tươi.

35- Đã Có Ngài (*)

*"Chúa là sức mạnh của con,
Con trông cậy Chúa, con còn sợ chi."
(Is. 12, 2)*

Có Ngài con sợ nỗi chi?
Có Ngài con vững bước đi đường đời.
Đường đi xa tít mù khơi,
Quanh-co muôn ngã, chông gai mặc dầu.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Có Ngài con hết khổ đau,
Ngài gieo mưa móc, hoa rêu thấm tươi.
Ngài đem chân-lý vào đời:
Niềm tin hạt cải chuyển đời núi cao.
Ngài tuôn Nguồn Sống dạt-dào,
Cho con khôn lớn dãi-dầu gió sương.
Ngài là thành lũy sa-trường,
Cho con chiến-đấu nấu-nương đêm ngày.
Tình Ngài ngọt lịm chẳng cay,
Uớp vào cay đắng, con say giấc nồng.
Ngài là rức-rỡ Rạng-Đông,
Cho con nắng ấm, con trông suốt đời.
Quyền-năng huyền-diệu tuyệt-vời,
Một lời Ngài phán, cuộc đời đổi thay.
Đời con hạnh-phúc từ nay,
Có Ngài chặn dắt, có Ngài đỡ bênh.
Nhờ Ngài con sẽ phục-sinh,
Ngất-ngây trong ánh quang-vinh nhiệm-mầu.

36- Con Xin Có Mặt (*)

Tin Mừng Mát-thêu 22: 1-14

1

Cha mở tiệc cho mời con tới dự. Trước mặt con, đường đi, kìa, hồ ụ, chông gai! Trên đầu con, ánh chớp chạy dài, soi rõ bóng đêm đặc dày bao phủ. Và nghe như sấm ran gió hú, nghe như tiếng ác-thú rừng hoang. Sau lưng con,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

quả tiếng cười của ma-vương giận dữ, giữ chân con cho môi con cắn chặt, chặn bước con cho áo con sũng ướt mồ-hôi.

Maria, Mẹ ơi! Mẹ hãy thương dẫn dắt! Hãy sẻ cho con thần-khí thiên-quang! Hãy tưới cho con mưa-móc thiên-đàng, để con mở môi đồng-dạch thưa ngay:

Con xin có mặt;
để con hăm-hở đáp lời Cha gọi,
Lạy Chúa! Con xin vâng.

2

Con xin vâng, không thờ-ơ thoái-thác, như phường khách thương gian-ác còn mãi lo buôn bán.

Con xin vâng, không lãnh-đạm kiêu-từ, như bọn địa-chủ giả mù còn quẩn-quýt nông-trang.

Con chẳng dám ngạo-mạn thách-đố, như lũ Biệt-Phái ngoan-cổ nghịch-thù, đã hành-hạ giết hết sứ-giả của quân-vương.

Con yếu hèn, bất-lực và tội-lỗi, thiếu Thánh-Thần con chẳng thể nào thoát vòng u-tối.

Con bất kính như người dự tiệc không mang áo cưới, thiếu ơn Ngài, con đời đời phải "khóc-lóc nghiến răng".

Con là kẻ khốn-nạn đáng thương. Con lạy Nữ-Vương, xin cho con đức khiêm-nhường, để con gục đầu thống-hối.

Lạy Mẹ từ-ái, xin Mẹ xót thương, gỡ con khỏi tai-ương, để hồn con nâng lên với Chúa, con ngập lặn trong tình Ngài muôn thuở, con tung-hô Ngài liên-lý khắp muôn phương.

3

Chúa ơi! Lòng con xốn-xang thần-khí Chúa, hồn con rên-rỉ Thần-Thánh Ngài.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Ngài là tim óc, là mạch máu, là hơi thở, Ngài là tình yêu chan-chứa.

Ngài đến bao vây. Ngài đã phủ kín. Ngài vào chiếm trọn. Ngài thống-lĩnh hồn con. Ngài là sức sống tuyệt-vời.

Ngài đến với con như hừng đông ủa vào đêm tối, cho đêm biển giá tan, cho nắng mới tràn lan, cho ngày xanh bùng nở, cho vườn hồng rực-rỡ lên hương. Ôi! Tình hiệp-thông tuyệt-diễm phi-thường!

Chúa ơi! Dĩ-vãng âm-u con đào sâu chôn lấp, cho đời con mãi mãi là bình-minh tươi mát, cho đời con kiếp kiếp là ngày mới triển-miên không có đêm trường.

4

Con kết tơ nằng dệt thành áo cưới, áo trắng tinh-tuyền óng-ánh Tình Thương, Tình Thương kỳ-diệu cao-cả, Tình Thương vô-giá vô-song.

Con đếm đời con từng giây, từng phút, mỗi phút giây là mối sợi tơ hiệp-nhất, con dệt thành dải áo buộc thắt đời con. Áo choàng này, con nâng-niu giữ mặc, xin giúp con kéo lỗi-lầm làm ố-hoan hư mất.

Con kết hoa thơm khâu trên áo cưới. Hoa thơm mỗi ngày, hoa thơm mỗi phút. Hoa trắng lòng trinh, hoa xinh tình mến. Hoa thơm ngây-ngất, hoa thắm lòng son.

Con nguyện bé mọn, giản-đơn trong áo choàng tinh-khiết. Con hân-hoan dự tiệc, lòng tạ ơn khôn xiết.

Con tin kính Ngài, niềm kính tin sắt thép. Con trông cậy Ngài, niềm cậy trông tha-thiết. Con yêu mến Ngài, niềm cảm mến không ngơi.

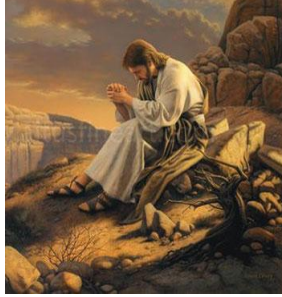
37- Tình Yêu Tận-Hiến

Chập-chờn vào giấc chiêm-bao
Nghe Ngài gõ cửa muốn vào thăm con,
Chần-chừ con lại ngủ ngon,
Chìm trong giấc ngủ phù-vân mê hồn;
Cửa ngoài vẫn gõ đập-dồn,
Tỉnh ra, con thấy Ngài còn đợi con.

Lạy Cha tha lỗi cho con,
Bắt Cha đứng đợi mỗi-mòn đêm thâu.
Cha thương con, con đâu có biết,
Cha thương con, Cha tiếc gì đâu!
Tình Cha hăng-cửu nhiệm-mầu,
Tình Cha cao vút thăm sâu vô cùng.
Cha muốn để con ưng lựa chọn,
Cha để con được trọn tự-do:
Cha cho, không bắt cho Cha,
Như Cha tự-nguyện hiến cho gian trần .
Cha quả thực khoan-nhân độ-lượng,
Nhưng tùy con miễn-cưỡng hay không:
Nếu con thực bụng khát mong,
Thì Cha cũng sẽ sẵn lòng thứ-tha.
Bây giờ con đã hiểu ra,
Con ra tận cửa rước Cha vào nhà.
Từ nay con ở bên Cha,
Đời con hạnh-phúc, chan-hoà an-vui.

38- Trong Vườn "Giết" (*)

Giờ phút này lòng Thầy đang sâu khổ,
Nhưng Thầy sầu không phải vì lo sợ
Những khổ-hình nhục-nhã tới cùng Thầy.
Suối lệ tuôn Thầy đã đổ tràn đầy
Trên vũ-trụ âm-thầm và u-ám,
Trên tang-tóc của muôn nghìn thê-thảm.
Ôi! vườn "Giết" đêm nay thực ảm-đạm,
Thân Thầy trút tràn-trề mồ hôi máu.
Phải chăng vì Thầy thương xót trần-gian?
Phải chăng vì tội lỗi con muôn ngàn
Vẫn dày xéo lòng Thầy hằng yêu-dấu?

Đêm hôm nay lòng Thầy như nung nấu,
Linh-hồn Thầy chìm đắm trong đau thương.
Môn-đệ đi để mình Thầy cô-độc
Trước cảnh-vật nhuộm đượm màu tang-tóc.
Đêm hôm nay thao-thức suốt canh trường,
Thầy âm-thầm nguyện-cầu cùng Cha Cả:

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đố Quang-Vinh

*"Xin đóai thương cất bớt phần đau khổ,
Nhưng định-đoạt xin hãy cứ ý Cha"*

Phải chăng vì lòng Thầy rộng bao-la?
Thầy muốn cứu đoàn con qua nguy-khốn,
Thầy hy-sinh để chuộc tội nhân-quần,
Trút máu mình để tắm gội trần-gian.

Con lạy Thầy đóai nghe tiếng nài van,
Lòng con đây thốn-thức niềm thống-hối.
Xin giúp con xa lánh mọi tội lỗi
Để tái-lập hạnh-phúc của bình-an.

39- Thánh-Giá Chúa Ki-Tô

*"Ai muốn theo tôi,
phải từ bỏ chính mình,
vác thập giá mình mà theo."
(Mac. 8, 34)*

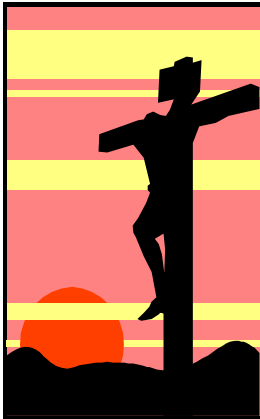
I- Thập-Giá kinh-hãi

Thập-Giá oan-khiên
hay lao-xá lộ-thiên của người tù án chết?
Thập-Giá huỷ-diệt
hay loài người tự-diệt?
Thập-Giá giang tay
hay tử-tội giang tay?
Thập-giá đặng cay!
Ngu dại thay!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Ôi, thế-gian này kiêu-căng tự-mãn!
Mĩa-mai thay!
Ôi, thế-gian này hung-hãn,
ích-kỷ, ghen-tương, tranh-chấp, thù-oán,
tàn-sát nhau trên thập-giá đọa-đày.
Khi thập-giá bị tẩy chay,
bị rửa nguyên, thoá mạ
là chúc dữ, là hèn-hạ,
là cực-hình, kinh tởm, là điên rồ, ô-nhục" (1)
hỡi loài trần-tục!
Người hạ nhục chính mình, người có hay?

II- Thánh-giá vinh-quang

Nhưng Ngài đã đến thế-gian này,
từ hôm qua tới hôm nay
và luôn luôn mãi mãi;
bằng Tình Yêu vĩnh-hằng, vĩ-đại,
bằng Tình Yêu hà-hải, vô-biên.
Ngài chuốc lấy thân-phận hèn-hạ,
mặc áo kẻ điên dại,
nhận roi đòn xỉ-vả,
Ngài giang tay trên thập-giá đọa-đày,
thập-giá này không còn là thập-giá,
nhưng là Thánh-Giá triều-thiên (1).

Lạy Chúa Tình Yêu,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Xin cho con nhìn quanh con những cây thập-giá:

thập-giá nơi nhà Chúa,
thập-giá nơi tiền cửa,
thập-giá khắp nẻo đường,
thập-giá trên đau thương,
thập-giá ngoài nghĩa-trang,
thập-giá trên ngực áo,
thập-giá trên vai mang,
thập-giá trong đầu não,
thập-giá trên miệng môi,
thập-giá trong cuộc đời,
tất cả không còn là thập-giá,
nhưng là Thánh-Giá Chúa Ki-Tô.

Hồn con: đồng cạn xác-xơ,
Máu Ngài tưới đẫm, ruộng khô tốt hoài;
Xin mang Thánh-Giá của Ngài,
theo đường Ngài dẫn tới đài vinh-quang.

Thánh-giá Ngài gánh tội trần-gian,
con được xoá sạch nợ,
con không còn tội-hổ,
con được chở-che, nâng đỡ,
con được giải-phóng khỏi ách đô-hộ của tội lỗi,(2)
con được trở dậy cùng với Chúa Ki-Tô,
con được tự-do trong con người mới,
con ngập lặn thư-thái trong ân-sủng ngập tràn.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Thánh-giá Ngài thiết-lập bình-an.(3)
Ngài huỷ-diệt, đố-ky, oán hờn, chia rẽ,
Ngài giải-hoà muôn dân trong tình yêu huynh-đệ,
Ngài tác-tạo chúng con thành lễ tế
duy-nhất bất khả-phân,
Ngài giao-hoà giữa chúng con
và cùng Thiên-Chúa,
để chúng con liên-kết nên một
trong Chúa Thánh-Thần;
để nhờ Ngài, chúng con sống
trong Tình Yêu muôn thuở,
Tình Yêu thấm đẫm Máu Thánh Ngài.

III- Thánh-giá là niềm kiêu-hãnh của Ki-Tô-hữu

Lạy Chúa Ngôi Hai,
Thánh-Giá Ngài cho con niềm kiêu-hãnh.(4)
Nào ai hạnh-phúc sánh con cùng?
Kìa! loạn-thần bất-hạnh,
Người thẳng tay trục-xuất khỏi thiên-cung.
Con là chi, mà tội con Ngài xin gánh?
Ngài thương con đến thể vô cùng!
Ngài sợ con hư mất,
Ngài cho con chất ngất thương yêu,
Ngài ở lại với con suốt năm tháng, sáng chiều,
Cho con uống lời Ngài hơn ngọt mật,(5)
Cho con Mình Máu Ngài

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

nuôi dưỡng trót đời con.(6)

Lạy Chúa tể càn-khôn,

Dầu con mỗi gối chân chôn,

Con nguyện theo gót Chúa Con lên đời.

Chúa ơi! con hối lỗi rồi,

Xin theo mưa nắng vào đời lằm-than,

Xin làm khí-cụ bình-an,

Thực-thi Lời Chúa, chứng-nhân của Ngài.

(1) thư 1 Corintô 1.17-30: Thánh Phao-lô nêu cao sự khôn-ngoaan của Thiên-Chúa đối-lập với cái khôn của loài người lý sự, tự-mãn, vị-kỷ. Thế-gian coi thấp-giá là đối-tượng của kinh-tởm, yếu kém, hèn-mạt, dấu chỉ của nguyên rủa, chúc dữ mà người Do-Thái cho là ô-nhục, dân ngoại cho là điên rồ. "*Song những gì thế-gian cho là điên dại, thì Thiên-Chúa đã chọn để hạ nhục kẻ khôn-ngoaan, và những gì thế-gian cho là yếu kém thì Thiên-Chúa đã chọn để hạ nhục những kẻ hùng-mạnh; những gì thế-gian cho là hèn-mạt không đáng kể, là không có, thì Thiên-Chúa đã chọn để huỷ-diệt những gì hiện có hầu không một phàm-nhân nào dám tự-phụ trước mặt Người*". Nhờ cái chết của Đức Ki-Tô, thấp-giá đã thay đổi ý-nghĩa, trở thành mặc-khải về Tình Yêu.

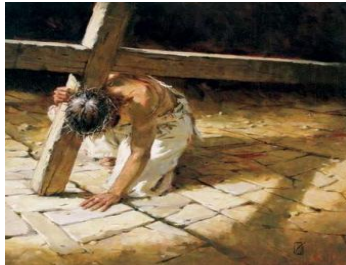
(2) thư Cô-lô-xê: 2, 11-15

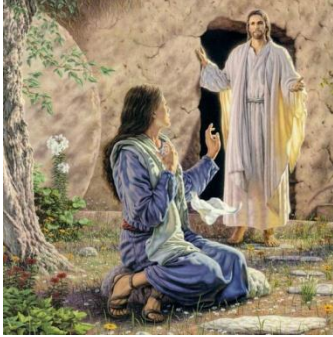
(3) thư E-phê-xô: 2, 14-18

(4) thư Ga-lát: 6, 14-15

(5) thư Rô-ma 7, 24-25,

(6) thư 2 Ti-mô-thê: 3, 14

40- Thánh-Giá Phục-Sinh

*“Anh em hãy loại bỏ men cũ
để trở thành bột mới,
vì anh em là bánh không men.
Quả vậy, Đức Kitô đã chịu hiến tế
làm chiên lễ Vượt Qua của chúng ta.
Vì thế chúng ta đừng lấy men cũ,
là lòng gian tà và độc ác, nhưng hãy lấy bánh không men,
là lòng tinh tuyền và chân thật, mà ăn mừng đại lễ!”*

(1Cr. 5: 6b-8)

*Không phải đợi tới sau khi chết,
cuộc sống đời đời mới xuất hiện.*

*Ngay từ bây giờ, Thiên Chúa đã làm cho Đức Giêsu
sống lại từ cõi chết, cũng sẽ dùng Thần Khí của Người
đang ngự trong anh em, mà làm cho thân xác phải chết của anh em
được sự sống mới.” (Rm 8: 1)*

Con mang thập giá theo Ngài,
Con nay chẳng sợ đường dài gian nan.
Con nay mừng rỡ hân hoan,
Nhận ra Thánh Giá hồng-ân diệu-huyền.
Vinh danh Thiên Chúa uy quyền!
Con xin làm bánh tinh-tuyền không men.
Dầu cho trừ nặng đêm đen,
Ngài cho Thánh Giá cất lên nhẹ nhàng.
Dầu cho đông tổ phủ phàng,
Ngài cho Thánh Giá huy hoàng trở hoa.
Nhờ Ngài, con sẽ Vượt Qua,
Phục sinh trong Lửa trắng hoa Thánh Thần.

41- Thánh-Giá Cuộc Đời (*)

Con tự nhủ:
Phải chăng đời là trầm-luân bể khổ?
Hay chốn thần tiên lộng-lẫy muôn màu?

“Không phải đâu,
Ngài bảo con, cuộc đời là thánh-giá:
Thánh-Giá bây giờ, Thánh-Giá mai sau;
Thánh-Giá kết con như hình với bóng,
Thánh-Giá suốt đời sừng-sững vươn cao.
Thánh-Giá không cho chán-chường thất-vọng,
Thánh-Giá không là khổ-ải thương đau,
Cho dẫu thương đau làm nên Thánh-Giá.
Là huyền-nhiệm, là hành-trang vô giá,
Là hạt ươm nên tươi tốt hoa màu,
Thánh-Giá không đòi lãnh mang thụ-động,
Nhưng đòi Tin Yêu xây đắp hân-hoan.”

Cuộc đời Ngài, chính cuộc đời Thánh-Giá ,
Thánh-Giá Ngài là chiến-thắng vẻ-vang
Là Sứ-Mệnh, là Yêu Thương, Cứu-Độ
Cho Tin Mừng được gieo rắc tràn lan.

Lạy Mẹ cực khoan!
Con theo Mẹ cùng Ngài lên Núi Sọ,
Xin hân-hoan nhận Thánh-Giá đời con.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Một sợi tóc không ngoài ơn Cha Cả,
Tủi nhục, lo buồn, đau xót, gian-nan,
Con xin vâng không một chút than van.

Mẹ ơi! Mẹ đã rồi:

Đường con đi tuy gồ-gề sỏi đá,
Nhưng có bóng cả, có hoa lạ, cỏ hương,
Có Mặt Trời rực-rỡ ánh huy-hoàng.
Đường con đi tuy rừng khuya gió hú,
Nhưng có Trăng soi, có Bắc-Đẩu đưa đường
Tin Yêu quảy gánh lên đàng,
Càng xa, càng nặng, con càng TIN YÊU'

42- Thánh-Giá Không Chân-Dung

Con vẫn gặp Ngài trong tâm-tư mộng tưởng,
Con vẫn gặp Ngài giữa vất-vường đau thương.
Gặp Ngài trên khắp nẻo đường,
Gặp Ngài những phút vui buồn đổi thay.

Lam-lũ chân tay,
Nước mắt đọng đầy,
Nặng gánh đè vai,
Thân con héo gầy.
Ngài đứng bên, oằn lưng mang Thánh-Giá,
Gai quấn quanh thành cây cành xanh lá.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Vườn con xum-xuê hoa lá,
Nắng lửa mưa dầu,
Cuồng-phong bão-tố:
Hoa héo, quả sâu,
Đặng cay chua-chát.
Ngài đứng bên Thánh-Giá Ngài nặng vác,
Trổ hoa hồng tươi thắm ngát hương thơm.

Buồn tủi cô-đơn,
Tuyệt vọng chán-nản;
Kẻ giận, người hờn,
Đuổi xua tàn-nhẫn,
Bỏ vạ cáo gian,
Bất công độc-ác.
Ngài đứng bên, Thánh-Giá Ngài nặng vác,
Rỉ máu hồng cho hoa rắc thắm tươi.

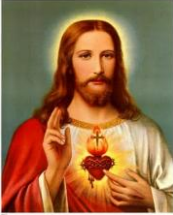
Tim con tả-tối,
Hồn con rã-rời
Đời con rách nát.
Tai-ương bệnh tật.
Ngài đứng bên, Thánh-Giá Ngài nặng vác,
Đổ bóng dài che mát cả đường đi.

Thế mà con chẳng biết chi,
Gục đầu tức-tưởi lắm khi oán hờn
Bây giờ con đã rõ hơn,
Đời không Thánh-Giá, không còn hiển-vinh.
Thánh-Giá Ngài muôn hình muôn vẻ,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Thánh-Giá Ngài không vẽ chân-dung,
Bóng dài dẫu đổ chập-chùng,
Sao bằng Ngài vác vô cùng lớn-lao?
Chúa Xuân Ngài ngự trên cao,
Bắc thang Thánh-Giá, con vào Vườn Xuân.

43- Tình Cha Tuyệt-Vời (*)

“Con phải biết Cha đón-đau sầu khổ,
Chỉ vì lòng Cha nặng trĩu thương yêu.
Tình Cha yêu hơn mưa rơi lá đổ,
Cho quá nhiều, nhưng nhận có bao nhiêu?”
“Vết thương này nào đã ai băng bó?
Cha đếm hoài từng giây phút cô-liêu.
Thế-nhân kia, lòng họ còn chai đá,
Vẫn say cuồng dục-vọng con thấy chẳng?
Cha đã cho hết những gì Cha có,
Luôn cả thân này, Cha cũng hiến dâng.
Hắt-hủi Cha, họ khinh-mạn kiêu-căng.
Cha thở-than, không một ai nhìn ngó.
Cha gọi mời, họ ngoảnh mặt quay lưng.
Cha tới thăm, họ xua ra khỏi ngõ,
Đãi ma-vương, họ nghênh đón tưng-bưng.
Lại đây con! Sở ngực Cha cho rõ,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Trái tim này đã rách nát tấy sưng.
Mẹ Cha nước mắt rưng rưng,
Ngần Cha án phạt, xin đừng thẳng tay.”

“Cha yêu thương loài người, yêu quá đỗi,
Không muốn hoá-ngục cướp mất trên tay,
Dẫu đã biết họ chât-chồng tội lỗi,
Cha vẫn yêu từng phút, yêu từng giây,
Dẫu phải chờ suốt đời, Cha vẫn đợi,
Đợi tới giờ họ nhắm mắt xuôi tay,
Chỉ một lời gọi Cha vì thống-hối,
Cha sẵn-sàng sung-sướng đến đón ngay;
Họ sẽ thành của riêng Cha mãi mãi,
Trái tim này sẽ dịu bớt đắng cay.
Ngay lúc này, nếu lòng họ rộng mở,
Cha vội-vàng mang ân-sủng tràn đầy,
Cho lòng họ ngát thơm tình muôn thuở
Cho danh Cha vang rộn khắp đó đây,
Cho tình Cha lênh-láng thế-gian này.”

“Cha yêu thương loài người, yêu quá đỗi,
Yêu hết tâm-hồn, yêu đến trắng tay,
Yêu không đã khát, yêu còn thấy đói,
Yêu thèm-thuồng, yêu mong ngóng van nài,
Yêu đuổi theo, dù cứ bị từ chối,
Cha vẫn yêu hoài, yêu đến đằm say.”

* * *

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Lạy Chúa từ-nhân, lạy Cha chí-ái!
Muôn vàn cảm tạ, con kính dâng Ngài,
Con đã hiểu tình Cha cao vời-vợi,
Tình Cha hùng-vĩ, chỉ một không hai,
Tình Cha thăm-thẳm tuyệt-vời,
Cho con tan biến trong Ngài, Cha ơi!

44- Lạy Chúa Yêu Thương [*]

Biết viết gì đây những giọng cảm mến?
Biết nói gì đây những lời tán-dương?
Trí tôi nhỏ hẹp, nhưng tình Ngài không bờ bến,
Lòng tôi cạn, tình Ngài bát-ngát hơn đại-dương.
Ngài giơ tay: đất trời này rung chuyển,
Núi đồi run-rẩy, dậy gió muôn phương.
Ngài thịnh-nộ: địa-cầu này tan biến,
Sô-Đôm kinh-hoàng than khóc bi-thương.
Ngài phán một lời: vũ-trụ này xao-xuyến,
Vạn vật bùng sinh, no hạnh-phúc miên-trường.
Ngài truyền một tiếng: rẽ sóng hồng Biển Đỏ,
Dân Ngài vượt thoát, quân thù gánh hết tai-ương.
Ngài chí thánh, toàn năng và cao-cả:
Dân Ngài chìm trong biển lụt Tình Thương.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Tôi là chi? Là phận hèn cây cỏ,
Là hư không trước Thượng-Đế phi thường.
Cúi mong xin uy-quyền Ngài rạng tỏ,
Cho tôi tan thành làn khói hơi sương,
Theo gió mây vào Thiên-Đình vĩnh-phúc,
Cùng Mẹ Ngài hát khen bài "*Chúc Tụng*",
Cùng thần-triều trời nhạc thánh yêu đương:

*Đội ơn Chúa thương ,
Biết nói chi cho xứng?
Con chỉ biết thưa rằng:
"Lạy Chúa yêu thương!"*

Ngài đưa con qua vực sâu thung-lũng,
Ngài dìu con trong rừng vắng đêm trường,
Ngài dẫn con vượt lũy cao sừng-sững,
Ngài cứu con khỏi sông máu núi xương.

Ngài yêu con không tình nào cân xứng,
Một tình yêu cao vời thấu khôn lường.
Ngài dắt con từng bước đi chập-chững,
Ngài giúp con vượt qua nổi phong sương.

Ngài ru con trong tình yêu thiên-sủng.
Ngài ủi-an cho con hết chán-chường.
Ngài lắng nghe lòng chúng con thốn-thức,
Ngài vượt-ve, đời con hết bi-thương.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Ngài yêu con cho dù con hờ-hững.
Ngài tặng con gia-nghiệp nước Thiên-Đường.
Ngài dưỡng con bằng bánh Cha hằng sống,
Ngài gỡ con khỏi nguy-biến tai-ương.

Ngài cho con kho tình yêu sung-túc.
Ngài gắn con trong cuộc sống chiến-trường,
Ngài với con tình kết-liên bền vững,
Ngài rắc gieo tình Cha khắp muôn phương.

45- Đức Tin của Kẻ Mù

Bên vệ đường, nghe ồn-ào la quát:
"Im ngay đi! Hỡi tên mù hành-khất!"
Tiếng quát la chẳng át tiếng kêu thương:
"Lạy Con Vua Đa-Vít, tôi hết lòng tin thật:
Ngài là Vua Tình Yêu chất ngất khôn lường,
Là Đấng Thiên Sai nhân-loại hằng ngóng trông;
Bao tháng năm rờng lằm-lũi trong đêm đông,
Tôi có mắt cũng như người không có mắt,
Chẳng thấy Trăng Sao, không thấy ánh Mặt Trời,
Xin Ngài hãy phán một lời,
Ngài đem Lẽ Sống vào đời âm-u"
(Tin Mừng Mác-cô 10, 46-52)

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Lạy Chúa Giê-su!

Con chính là anh mù Bác-ti-mê. Con bị đời khinh chê hắt-hủi. Con lủi-thủi cô-đơn. Trí khôn ngu dại, con không biết gì. Con nhận mình chẳng có là chi. Con chỉ là kẻ mặt-ti thấp kém. Con bị ném ra lề đường không chút xót thương.

Con nhìn thấy Chúa trong gương,
Con xin nhận hết tai-ương oán thù.

Lạy Chúa Giê-su!

Con chính là anh mù Bác-ti-mê. Con chẳng về với Chúa. Cửa-cải phù-vân, con vong thân lạc lối. Dục-vọng đen tối, con đổi trắng thay đen. Bon chen danh vọng, con coi trọng vật-chất, con đánh mất lương-trí;

Lời Ngài, con chẳng biết chi,
Như mù, như điếc, chỉ vì con ngu.

Lạy Chúa Giê-su,

Con chính là anh mù Bác-ti-mê. Con tràn-trề niềm vui. Dẫu cho cuộc đời ngậm-ngùi cay đắng, như anh Bác-ti-mê không sợ đui-xua quát mắng, con chẳng lo chi. Ngài dắt con đi, qua bao chặng đường hiểm nguy gian khổ. Ngài che-chở con qua cơn thịnh-nộ thác đổ cuồng-phong.

Ngài là sức mạnh vô song,
Vực sâu, ma quỷ chớ hòng xô con.

Lạy Chúa tế càn-khôn!

Mỗi khi hoàng-hôn lịm tắt, trong bóng đêm dày đặc, con lại thấy Trăng Sao. Hợp cùng hoa lá xôn-xao, con cao-rao tình Cha bao-la như trời cao bể thẳm. Hồn con ăm-ấp tình Cha như sương đêm ướt đầm vai con. Con lại tắm ánh bình-minh lung-linh tình Cha chan-hòa trên thân con héo-hon gầy mòn.

Còn gì vui sướng nào hơn!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Vinh-quang Ngài đổ ngập tràn hồn con.

Lạy Chúa tể càn khôn!

Hợp cùng mặt đất mênh-mông, lồng-lộng tầng trời cao ngất,
tung-hô Ngài, con cất tiếng ca vang:

Ngài là Thiên-Chúa toàn năng, duy nhất, chí tôn. Con
dâng Ngài niềm tin sắt son không gì lay chuyển, chẳng thể
phai mờ. Lễ mọn con dâng, sao sánh được tình Cha không
bờ không bến. Như anh Bác-ti-mê hành-khất, dầu chưa thấy
Con Cha đang đến, con vẫn sẵn đây một dạ thủy chung Tin,
Cậy, Yêu Mến, xin tiến dâng Ngài.

Đường Ngài, Chân-Lý tuyệt-vời,
Lời Ngài, sức sống biển khơi muôn trùng,
Dầu cho mưa gió bão-bùng,
Theo Ngài con vẫn một lòng TIN YÊU.

46- Bóng Con Dưới Ánh Mặt Trời

Thay vì nhìn thẳng mặt trời
Để cho bóng ngã đổ dài phía sau;
Thì con chạy miết cắm đầu,
Quay lưng bỏ lại phía sau: mặt trời.
Chạy theo bắt bóng, đuổi hoài,
Không sao bắt được, mệt nhoài đứt hơi.
Bóng này ảo-ảnh cuộc đời,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Lợi-danh, lạc-thú, tiền-tài phù-vân,
Bóng này hạnh-phúc thế-gian,
Tính tình xác thịt phàm-trần của con.
Kiêu-căng, ích-kỷ, oán-hờn.
Bóng này mưu-chước Sa-tan gọi mời.

Chúa ơi!

Ngài chính là Mặt Trời rực sáng.
Dẫn cho con đuổi theo bắt bóng,
Sau lưng con, Ngài vẫn theo sát đở nắng dỗi soi.
Tình Ngài thương con, ôi cao vời khôn ví!
Con xin quay gót nhìn thẳng Mặt Trời,
Con được ngợp choá trong ánh nắng sáng ngời
của Thánh-Linh Thần-Khí,
Con thêm sức mạnh, ý-chí
để con tiến bước trên đường Chân-Lý hiển-vinh của Ngài.

Chiều lên, dẫu nắng tắt rồi,
Thì con lại có một trời Trăng Sao,
Đời con hạnh-phúc biết bao!
Chẳng lo bóng tối ập vào hồn con.

47- Chúa là gương mẫu của tinh-thần nghèo khó

Dạy con, Chúa vẫn bảo rằng:
"Tinh-thần nghèo khó: thiên-đàng của con,
Dẫu nhiều hay túng thiếu hơn,
Giữ lòng khiêm-hạ, giản-đơn, nhân-tử!"

Lạy Chúa Giê-su!

Ngài là gương mẫu của tinh-thần nghèo khó. Ngài có tất cả: có cả vũ-trụ, làm chủ muôn loài, Chúa của muôn dân. Ngài từ bỏ vinh-quang ngài trời để xuống làm người trần-thế. Chẳng kể mình là Đấng Toàn-Năng, Ngài mặc lấy tấm thân nô-lệ, hèn-hạ. Giữa đêm đông đơn-côi lạnh giá, Ngài khóc chào đời nơi hang lừa máng cỏ tanh hôi.

Thật con bé mọn trong đời,
Chỉ là hạt cát cuốn trôi giữa giòng.
Ngài là Thượng-Đế toàn-năng,
Còn cam chuốc phận hư không nữa là!
Giữa giòng phú-quý vinh-hoa,
Xin cùng kẻ khó, hài-hoà cảm-thông.
Con xin dẹp hết kiêu-căng,
Một lòng **khiêm-hạ**, xin vâng ý Ngài,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Lạy Chúa Ngôi Hai,

Ngài là gương mẫu của tinh-thần nghèo khó. Nhà Na-gia-rét còn đó! Giê-su bé nhỏ, hiền-lành, đơn-sơ. Giê-su hồn-nhiên, ngây-thơ, chất-phác. Giê-su phụ cha khuân vác, xẻ ván, kéo cửa. Nắng mưa không quản. Bình-thản an vui. Ngọt bùi hiếu-thảo. Mẹ cha dạy bảo, Giê-su tròn đạo, vâng lời.

Con xin ghi khắc lời Ngài:

Sống hồn con trẻ: nước Trời của con.

Tinh-thần nghèo khó **giản-đơn**,

Xin gìn-giữ mãi trong ơn thánh Ngài.

Lạy Chúa Ngôi Hai!

Ngài là gương mẫu của tinh-thần nghèo khó. Núi Sọ còn đây! Ôi những tháng ngày đầy-đầy đắng cay chua xót. Ngài chai gót trên đường trường sắc nhọn chông gai.

Roi đòn, xỉ vả,

Giẫm đặng, mọp gai,

Đóng đinh thập-giá,

Máu đổ vì ai?

Ngài giàu sang khôn tả,

Ngài cho đi tất cả,

Cho luôn bản-ngã,

Cho cả tấm thân,

Cho hết tinh-thần,

Cho không nuôi tiếc,

Cho hết tương-lai,

Cho đến muôn đời.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Trong Thánh-Thể nhiệm-tích, Ngài xích lại cùng con. Ngài lại đi với con cho đến khi hoàng-hôn lịm tắt. Ngài dắt con qua bao đèo cao thung-lũng. Ngài giúp con anh-dũng chống trả Sa-tan quân thù. Ngài nhân-tử khôn xiết. Ngài cho không điều-kiện. Ngài hiện-diện suốt cả đời con.

Ngài chỉ con đi đường mòn lối tắt, Ngài dắt con vào mùa xuân vĩnh-phúc, mùa Xuân bền-vững thiên thu. Ngài bắt con không được dừng nơi chặng đường khoan-nhượng thứ-tha, nhưng dạy con phải tiếp-tục tiến xa lên những chặng đường yêu thương, hiệp-nhất, yêu rất chân thật, yêu hết tâm-tư.

Yêu thương ngay cả kẻ thù,
Vì con với họ cùng là anh em.
Họ càng mưu hại ghét ghen,
Con càng phục-vụ chẳng nên oán hờn.
Tình nào cao quý nữa hơn?
Vì yêu, Ngài dạy, con cần khoan-nhân.
Bây giờ con đã rõ hơn,
Tinh-thần nghèo khó chẳng phân giàu nghèo.
Nhắc mình thân-phận bọt bèo,
Tích lòng **nhân-ái**, con theo gương Ngài.
Lạy Chúa Ngôi Hai,
Con theo Ngài tinh-thần nghèo khó,
Con xin Ngài chớ bỏ rơi con,
Theo Ngài hết dạ sắt son,
Xin Ngài giữ chỗ cho con nước Trời!

48- Con trở về với Chúa

*“Chúa là sức mạnh của con,
Con trông cậy Chúa, con còn sợ chi!”
(Is. 12, 2)*

Chiêm bao con đến Thiên-cung,
Con tìm gặp Chúa mà không thấy Ngài.
Thiên-thần tìm khắp mọi nơi,
Tìm hoài chẳng thấy, vậy Ngài ở đâu?
Dẫn con ra lối cổng sau,
Mẹ rằng: “Chúa đứng giờ lâu chốn này.”
Mẹ ơi! Chúa đợi ai đây?
Mẹ rằng: “Chờ kẻ phản Thầy năm xưa.
Cổng kia tuy rộng, chẳng vừa,
Cổng này tuy hẹp, vào thưa dễ-dàng.”

Giê-su, lạ Chúa cao sang,
Bao năm con đã theo chàng Giu-Đa,
Lời Ngài con vẫn bỏ qua,
Quay lưng phản-bội, quỷ ma dẫn đường.
Vậy mà Chúa vẫn còn thương,
Ngày đêm đứng dưới chân tường đón con.
Còn tình nào tuyệt-vời hơn?
Tình nào tha-thiết sắt son thế này?
Con xin tuyên hứa từ nay,
Theo Ngài mãi mãi, ăn ngay ở hiền,
Con xin một dạ trung-kiên,
Cao rao tình Chúa triền-miên đêm ngày;
Con đi làm chứng Tình Ngài,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Dắt theo bè bạn lạc loài về đây.
Xin Ngài hãy giúp một tay,
Cho con sức mạnh hăng say lên đường.

49- Con Là Đền Thờ Của Chúa

“Đền Thánh này không phải nơi buôn bán,
Bán buôn làm ô-uế nhà Cha Ta ...
Cứ việc phá cho Đền này sập nát,
Nội ba ngày, Ta dựng lại nguy-nga!”

(Tin Mừng Gioan 2: 13-22)

Chúa ôi, con đã hiểu ra,
Đền thờ Thiên-Chúa chính là Ngài đây;
Người ta dẫu đã giết Ngài,
Nhưng Ngài sống lại, lên trời hiển-vinh;
Trong hình bánh rượu, ẩn mình,
Ngài ban Sự Sống huyền-linh đời đời.
Con là chi-thể của Ngài,
Phải nên gác tía, điện-đài, lầu son.
Hồn con tội lỗi ngập tràn,
Con nay phá huỷ, chẳng còn dấu xưa,
Xin Ngài sức mạnh dư thừa,
Để con tái-thiết, kết tua, trang hoàng,
Con thành Đền Thánh cao sang,
Để Ngài ngự mãi trong lòng của con.
(Ngày lễ cung-hiến thánh-đường La-tê-ra-nô)

50- Như Hạt Mưa Rơi (*)

Như hạt mưa rơi,
Con đi khắp nơi
Tươi mát cuộc đời
Bỏ khô sa-mạc,
Đêm tối ngủ vùi,
Người người thức giấc
Nhận đón Tin Vui.

Như hạt mưa rơi,
Mong ánh mặt trời
Bốc khói lên hơi,
Con theo mây gió
Bay vút tận trời.
Cửa trời rộng mở,
Con được tinh-luyện nên giống hình Ngài,
Thanh-thoát chơi-vơi.

Như hạt mưa rơi,
Lại đi khắp nơi,
Thấm nhuần cây cỏ:
Hoa trái tốt tươi.
Xin làm mưa rơi,
Mưa tuôn xối-xả,
Mưa rơi ròn-rã,
Mưa xanh nương mạ,
Mưa rải đất cày,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Mưa đầy thung-lũng,
Mưa cho ruộng khô ướn sũng,
Mưa cho rơm rạ thúi mục,
Ruộng đồng lại óng-ả vàng tươi.

Lúa reo tình-tự đầy vơi,
Lúa reo hương mới nhẹ trôi về trời.
Con xin làm kiếp mưa rơi,
Mưa cho lênh-láng Lời Ngài thiết-tha,
Lời Ngài sức sống bao-la,
Lời Ngài hạnh-phúc chan-hòa an-vui.

51- Dẹp Tan Bão Sóng

(Cảm-hứng Tin Mừng Mác-cô: 4, 35-41)

Rời đám đông, cùng môn-đệ qua sông,
Gió chiều êm, ru Thầy vào giấc ngủ.
Thuyền tròn-trành, trời bỗng nổi cơn dông,
Đánh thức Thầy, họ hãi-hùng, lo sợ:
"Gió lồng-lộn, thưa Thầy, sao chống đỡ?
Sóng dập vùi, thuyền đắm mất, Thầy ơi!"
Tuy quở trách: "Lòng tin sao yếu quá!"
Vẫn trấn an, Thầy cao giọng cất lời:
"Hãy im đi! Hỡi cuồng-phong, sóng cả!"
Lạ-lùng thay! Sóng gió tắt im ngay.
Càng lạ-lùng, họ càng tin vào Thầy.

Chúa ơi, con có mặt đây,
Con không trốn chạy, con nay theo Ngài.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Dù cho thử-thách đoạ-đày,
Con không nao-núng, có Ngài chở-che.
Dù cho thần dữ hăm đe,
Dụ con, con cũng chẳng nghe chút nào.
Tình Ngài cao thăm dường bao!
Ơn Ngài vô hạn, nói sao cho cùng!
Đời con mưa gió bão-bùng,
Sợ chi! Ngài đã ở cùng với con.
Theo Ngài một dạ sắt son,
Đời đời con vẫn là con của Ngài.
"Bỏ Ngài, con biết theo ai?
Ngài ban Sự Sống đời đời cho con." (1)

(1) *Gioan: 6-68*

52- Giấc Mơ Vàng

Đêm nay trong giấc chiêm-bao,
Con mơ Mẹ dẫn Chúa vào nhà con.
Chúa đi lững-thững lon-ton,
Mẹ Cha vào trước, Chúa còn theo sau.
Nhà con chẳng sạch như lau,
Dơ hay bụi cát, nhuộm màu phong sương.
Mẹ Cha vốn sẵn lòng thương,
Giúp con dọn sạch, xức hương trang-hoàng
Đêm nay gió mát trăng vàng,
Ngài đem ánh sáng Thiên-Đàng cho con.
Mọn hèn một trái tim non,
Tâm-tình bé mọn sắt son dâng Ngài;
Mong sao cho giấc mơ dài,
Đời con mãi-mãi được Ngài đến thăm.

53- “Cha Vẫn Ở Bên Con”

“Chính Đấng Cứu Thế đã viết lên Phúc-Âm về sự đau khổ bằng chính thái-độ yêu thương đau khổ, để loài người không phải chết, nhưng được sống đời đời. (Gioan. 3, 16). Sự đau khổ ấy cùng với lời sống động của Chúa, trở thành nguồn mạch dồi-dào cho những ai đã tham-dự vào sự đau khổ của Chúa Ki-tô.” (Tông-thư Salvifici Doloris 1984 [Khổ Đau và Cứu-độ] của Đức Gioan Phao-lô II)

-1-

“Khi con âm-thầm hay con sụt-sùi khóc lóc, Cha vẫn đong từng giọt nước mắt của con.

“Khi con thở-than vì kêu van hay mưu cầu chẳng được, Cha vẫn lắng nghe từng tiếng con thườn-thợt thở dài.

“Khi con mệt mỏi sau những giờ làm việc cực-nhọc, Cha vẫn nhìn con mà đếm từng giọt mồ-hôi.

“Khi thấy con đơn-côi vì bị bỏ rơi hất-hủi, Cha thổi luồng GIÓ mát cho con, vì Cha biết con đang buồn tủi.

“Khi thấy con tàn lụi niềm tin và hy-vọng, Cha mở rộng vòm trời cho con nhìn rõ trời cao lồng-lộng bao-la.

“Khi nghe con rên la xót-xa vì hoạn-nạn, vì bệnh tật hay mất-mát, ngay từ lúc hoàng-hôn dần tắt và bóng đêm

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

bắt đầu chụp xuống mặt đất, Cha đã có mặt bên song cửa sắt, Cha ghé mắt dòm qua.

“Khi bình-minh đổ nắng chan-hoà cho vườn con nở hoa thắm tươi bát-ngát, Cha có mặt ngay để cùng hát với con.

“Khi chim hót véo-von lúc trời còn mờ sương trên lối mòn cỏ non còn đọng những giọt kim-cương óng-ánh, đấy là lúc Cha bên cạnh giường lay gọi, đánh thức con dậy, để con cùng Cha mau mau quảy gánh lên đường.

“Này con rất đổi yêu thương!

Cha cho con một mảnh vườn Mân-Côi,
Mân-Côi thơm cả Đất Trời,
Nhưng càng thơm ngát thì gai càng nhiều.

Cho con chỉ có bấy nhiêu,
Nhưng là tất cả Tình Yêu tuyệt-vời.

Con đi bất cứ mọi nơi,
Cha hằng có mặt, chẳng rời con đâu.

Cần chi, dầu khó mặc dầu,
Cha hằng biết rõ nhu-cầu của con,
Thức ăn bổ-dưỡng ngọt ngon,
Hay là thuốc đặng bổ-hòn, như nhau,
Cho con sức mạnh bền lâu,
Hiểu con, Cha có nữ đầu chối từ.”

-2-

Lạy Cha lân-tuất, nhân-tử,
Nếu Cha chẳng dạy, con hư mất rồi.
Tình Cha sâu thẳm cao vời,
Nay con đã hiểu rõ rồi, Cha ơi!
Con tịn Cha ở khắp nơi,
Cha hằng vẫn ở trong đời của con.
Cùng Cha, con mãi sắt son,
Con không thấy nữa, hoàng-hôn cuộc đời.

54- Bài Ca Tiếp-Liên
Lễ Chúa Thánh-Thần
Hiện Xuống

Nguyện xin Thiên-Chúa Thánh-Thần,
Toả nguồn ánh sáng ngập tràn trần-gian.
Ngài là Cha kẻ bần hàn,
Soi đường dẫn lối ban ơn muôn vàn.

Ngài là Đấng đến ủi-an,
Ngài là thượng-khách bao hồn chờ mong.
Tình Ngài tuyệt-diệu vô song,
Mát như giòng suối nước trong ngọt-ngào.

Những ai vất-vả cần-lao,
Ngài cho trú-ngụ tìm vào nghỉ-ngơi.
Ngài lau nước mắt mờ-hôi,
Thổi hơi gió mát hết oi bức nồng.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Xin Ngài chiếu sáng Lửa hồng,
Muôn lòng rục ánh trinh trong điệu-huyền.
Ai mà chẳng vướng tội nguyên?
Kiếp thân cát bụi tinh-tuyền được ư?
Nếu không thần-lực hộ-phù,
Thân con phạm-tục hấn hư mất rồi.

Hồn con nhơ-nhớp tanh hôi,
Được Ngài thanh-tẩy, tức thời sạch mau;
Chữa lành mọi vết thương đau,
Ngài mưa tưới khắp nơi nào cằn khô.

Sưởi cho hết rét co-ro,
Cong-queo Ngài uốn nắn cho nên mềm.
Đường đi không thẳng, sai lầm,
Ngài sang-sửa lại, Ngài làm cho ngay.

Ai lòng bền vững khôn lay,
Hằng tin cậy Chúa rộng tay nhân-tử,
Ngài ban hồng-phúc đầy dư,
Bảy ơn thánh Chúa hầu tu sửa mình.

Nguyện xin Thiên-Chúa công-minh,
Thưởng công cho kẻ hy-sinh, đức dầy,
Xin ban rộng lượng nường tay,
Niềm vui vĩnh-cửu sau ngày lâm chung.

Amen. A-lê-lui-a!

55- Chúa Chịu Phép Rửa

Gioan rời khỏi rừng hoang,
Loan tin cứu-độ tiếng vang xa gần:
"Con Cha đã xuống dưới trần,
Vì yêu nhân-thể làm thân loài người,
Cúi đầu vâng lệnh Chúa Trời,
Chịu ơn Rửa Tội cứu đời lầm than."

Bao-la sông nước Do-Đan,
Hồng-ân Thiên-Chúa tuôn ban chan-hòa.
Trời cao vang xuống lời Cha:
"Hôm nay Con đẹp lòng Ta mọi đàng."

Con xin dọn-dẹp sửa-sang,
Đường đi lối lữm san bằng thẳng ngay.
Con xin làm áng mây bay,
Xa vùng ô-trọc bùn lầy tanh hôi,
Con che bóng mát cho người,
Xua tan hơi nóng khỏi đời lầm-than,
Cho mưa xối ướt trần-gian,
Mưa tuôn lời Chúa vô vàn yêu thương,
Mưa tuôn tình Chúa khôn lường,
Mưa tuôn lệnh-láng bốn phương ơn Người

56- Tiếng Vọng Thời-Gian

*Cảm hứng Tin Mừng “Vào Mùa Vọng”:
(Mc 13,33-37, Mt 24,43-51, Mt 25,1-13, Ep 6,12).*

-1-

Lạy Thiên-Chúa cao vời!

Khi con cất tiếng khóc chào đời, tầng trời rộng mở, con nghe rõ-ràng lời Cha vọng xuống truyền ban:

"Từ hôm nay, Cha trao cho con thời-gian làm hành-trang cuộc sống, thời gian của mầm mống phát-sinh và tiến-trình huỷ-diệt, con phải biết, nghe con?"

Rồi một ngày kia, nằm im bất động, con sẽ nghe xung quanh con, những tiếng khóc than sứt-sùi vĩnh-biệt, ngày ấy Cha đòi con trả lại thời-gian.

Cha đòi con, như chủ nhà kia, đi xa trở về, đòi viên quản-gia khôn-ngoaan trả lại nén bạc ông đã trao trước khi vắng mặt.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Cha đòi con, như người thợ gặt, đã biết loại hết mọi bông lúa lép, mà chỉ lựa những bông trĩu hạt mây-mẩy chín vàng."

Lạy Thiên-Chúa cao sang,
Chúa là chủ thời-gian.
Con là thân lúa giống.

Con mọc lên từ mùn đất, bùn đen. Con phải đâm bông trở hạt đem Tin Mừng Sự Sống. Con phải gieo hạt hy-vọng cho bao người hằng trông ngóng đợi mong.

Thời-gian của Chúa vàng ròng,
Khi con đã nhận, phải mong sinh lời:
Xin đem tài sức cho đời,
Thực-thi Lời Chúa, yêu người thiết tâm.

-2-

Lạy Thiên-Chúa chí-nhân,
Chúa là chủ thời-gian,
Con là thân lúa giống.

Như trái chín trên cây héo rụng, cùng rơm rạ nát mục, con lại ươm hạt trong mùn đất bùn đen, con lên mộng mạ, con đã tái-sinh. Trong Lửa Thánh-Thần huyền-linh chói-lọi, đã bao phen hồn con chết đi sống lại, đã bao lần hồn con được đổi mới canh-tân.

Cứ mỗi lần hồn con thoi-thóp trong bùn hôi tội lỗi, Thần Khí Ngài thổi hơi cho con tỉnh lại, con thêm mạnh sức, Ngài vực

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

con trỗi dậy đứng lên; ánh sáng Ngài quét sạch màn đêm tăm-tối, con mở mắt biết mình lạc lối, con nhận ra đúng hướng đường đi.

Con nghe tiếng Chúa từ-bi:

“Con tin cậy Chúa, việc gì cũng xong.

Cha hằng độ-lượng khoan-hồng,

Cha luôn cứu vớt, sẵn lòng thứ-tha.

Thời-giờ như bóng mây qua,

Có Cha dẫn lối thì xa cũng gần.”

-3-

Lạy Thiên-Chúa từ-nhân,

Chúa là chủ thời-gian.

Con là thân lúa giống.

Chúa hằng có từ trước vô cùng và đời đời muôn kiếp. Thời-gian của Ngài bất-diệt, vô thủy, vô chung. Con là tạo-vật hư không. Thời-gian con đi ngẩn-ngủ đứt đoạn giữa chừng. Ngài dạy con phải biết vượt qua cõi chết mới đạt được tới chốn vô cùng.

Trong khoảnh-khắc hữu-hạn mắc giăng đầy chông gai, cạm bẫy, Ngài dạy con chuẩn-bị áo giáp vũ-khí, kéo nữa khi lữ giặc “tham, sân, si” ào-ạt ác-chiến tấn-công, con đủ sức diệt tan ngay tức-khắc, hồn con được phục-sinh trong Lửa Thánh-Linh Thần Khí, để con chu-toàn hoàn-mĩ phận-sự của người quản-lý biết vun quén đầu-tư cho chủ.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Trong khoảnh-khắc hữu-hạn đầy đặc bóng đêm, thấp-thoáng dáng hình Thần Tử. Ngài dạy con sẵn-sàng dầu đèn, canh thức, như cô dâu khôn ngoan biết chực sẵn chờ đón tân-lang, để nửa khi đêm khuya bất chợt Chúa đến gõ cửa, đòi con trả đủ cả vốn lãi thời-gian, con sẽ không bị quở trách là tên đầy tớ vô-dụng, bất-lương.

Trong vinh quang Phục-Sinh, con hân-hoan bệ-kiến tôn-nhan uy-linh của Ngài, Ngài cho con vào tận-hưởng vĩnh-phúc thiên-cung. Con được nhận chìm trong ánh rạng-đông huy-hoàng xán-lạn chẳng có hoàng-hôn, con mới thực-sự hiểu rằng thời-gian của Chúa là bất tận vô chung.

-4-

Lạy Thiên-Chúa toàn-năng chí-công,
Đấng tối-cao tuyệt-đối vô cùng,
Chúa là chủ thời-gian,
Con là thân lúa giống.

Trước mặt con, dẫu núi đồi, thung-lũng còn chập-chùng chông-chất, trong gió chiều hiu-hắt, con đang lau mồ-hôi nước mắt, con lại quảy gánh cất bước lên đàng, để con hoàn-tất cuộc sinh lãi tiền lưng cho thật tốt. Con đi nốt quãng thời-gian này cho hết kiếp lao-lung.

Đời con mưa gió bão-bùng,
Có Ngài, con chẳng hãi-hùng than van.
Lắng nghe tiếng vọng thời-gian,
Con tin có Chúa Thánh-Thần dẫn soi.
Con thưa với Chúa một lời:
"Con nguyện theo Chúa trọn đời tôi trung."

57- Lời Nguyện Đầu Năm

- *"Ta muốn tình yêu chứ không cần hy lễ..."(Hose 6:6)*
- *"Mỗi người tín-hữu trong thế-giới là một mảnh sao băng,
là một tụ-điểm của tình yêu, là một thứ men sống động
giữa những người anh em của mình.
Nếu người tín-hữu đóng trọn vai trò ấy,
họ sẽ là người Ki-tô hữu chân-chính"*
(Sứ-điệp "Hoà-Bình Dưới Thế"- Đức Giáo-Hoàng Gioan XXIII)

Lạy Thiên-Chúa cao vời!
Đường về con chữa tới nơi,
Chúa cho thêm một quãng đời con đi,
Tạ ơn Thiên-Chúa từ-bi,
Bây giờ con biết lấy gì tiến dâng?

Xin dâng sông nước mênh-mông,
Sóng reo tình-tự tấm lòng Tin Yêu.
Xin dâng nắng sớm sương chiều,
Con đo thời-khắc chẳng tiêu phí hoài,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Hành-trình dẫu vẫn mệt nhọc,
Niềm tin, cậy Chúa chẳng phai nhạt mờ.
Xin dâng hết những mộng mơ,
Ngọt bùi, cay đắng, vật-vờ, gian truân,
Làm nên lộng-lẫy mùa xuân,
Mùa xuân thánh-hoá thấm nhuần yêu thương,
Đưa con tới tận cuối đường,
Con vào triều-yết Thiên-Vương vĩnh-hằng.

Lạy Thiên-Chúa toàn-năng,
Con chỉ xin làm ánh sao băng của Chúa,
Giữa màn đêm chợt set lửa rồi mất vội,
Nhưng cũng đủ làm tụ-hội của Tình Yêu,
Cuốn hút mọi người phải đắm chiêu nhìn ngắm,
Thấy ánh sáng Ngài rọi sâu thẳm con tim.

Con chỉ xin làm hạt men bé-bồng,
Lặn trong cơm xôi rồi bỗng mất dạng,
Nhưng cũng đủ làm chiếc máng của Tình Thương,
Để mời nhau rượu nồng dậy hương say ngất,
Rượu tiệc cưới Ca-na trong vắt ân-tình.

Lạy Thiên-Chúa uy-linh,
Chúa chưa muốn con hành-trình chấm dứt,
Chúa tặng con thêm một chút thời-gian.
Theo hương bát-ngát hoa ngàn,
Con xin dâng Chúa muôn vàn mến yêu.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Chúa cho con biết bao nhiêu!
Con yêu mến Chúa dẫu nhiều sao cần?
Học nơi Con Chúa giáng trần
Xin vâng thánh-ý, dẫn thân theo Ngài.

58- Lời Nguyện Sớm Mai

Đêm chưa mình vươn-vai thức giấc,
Lại một ngày tất-bật lao-công.
Ngoài kia le-lói hừng đông,
Chim ca ríu-rít, vườn hồng thắm tươi.
Muôn vàn cảm tạ dâng Người:
Gìn con giấc ngủ nụ cười trong mơ.

Xin dâng Chúa mọi âu-lo phiền-muộn,
Sẽ tan đi theo gió cuốn mây trôi.
Xin dâng những giọt mồ-hôi,
Tươi cây xanh lá, nảy chồi, đơm bông.

Xin dâng tiếng hát ngàn thông,
Ngợi khen Thiên-Chúa mãi không hề ngừng.
Xin dâng lúa chín nắng hồng,
Lúa thơm bánh miến tấm lòng đơn-sơ.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Xin dâng nặng trĩu vườn nho,
Suốt ngày là lễ con no Tình Ngài.
Dù cho mưa gió, đường dài,
Tình Ngài vẫn thăm chẳng phai nhạt-nhoà

Xin cho khỏi điếc, mù loà,
Con đem bác-ái thăng-hoa cuộc đời.
Giúp con làm chủ miệng môi,
Để con chỉ biết nói lời yêu thương

Xin cho con biết khiêm-nhường,
Chu-toàn bốn-phận tầm-thường khiêm-nhu.
Xin dâng gió mát vi-vu,
Để con cảm-hoá kẻ thù ghét ghen.
Xin dâng mọi tiếng chê khen,
Mặc cho thế-sự bon chen tranh giành.

Lạy Chúa nhân-lành,
Dầu sáng nay trời xanh, nắng ấm,
Bỗng chiều về mây xám đến mau,
Vì con có Chúa đội đầu,
Lo chi đông bão ào-ào đổ mưa!
Vì con có Chúa dẫn đưa,
Lo chi bóng tối ủa vào bữa vầy!

59- Lời Nguyện Ban Trưa

Ra đi từ lúc rạng đông,
Những lo gánh nặng khó lòng tới nơi;
Con nương theo ánh Mặt Trời,
Con đi theo bóng nghiêng dài đổ mau.
Bóng con giờ chẳng thấy đâu,
Ngoái nhìn, bóng ngã ra sau mất rồi.

Áo con ướt sũng mồ-hôi,
Thân con đã thấy rã-rời chân tay.
Nghỉ chân con đứng lại đây,
Xin dâng lên Chúa nửa ngày đã qua.
Buồn vui nước mắt nhạt-nhoà,
Làm thành râu chuối kết hoa dâng Ngài.

Xin theo Mẹ đường dài rong-ruổi,
Mẹ lạc Con, suốt buổi đi tìm,
Gian-lao Mẹ vẫn lặng im,
Xin đem bản-ngã chôn đì thật sâu,
Để con khiêm-tốn cúi đầu,
Nhận ra Tình Chúa nhiệm-mầu bao-la:
Đoạn đường nặng gánh đã qua
Nếu không có Chúa, con ra thế nào?

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Con nghe mây gió lao-xao,
Rủ nhau len-lỏi đi vào hoàng-hôn.
Thời-gian Chúa để cho con,
Con xin làm nốt tốt hơn mọi đàng.
Con không để Chúa buồn lòng
Vì chôn nén bạc chẳng mang sinh lời.
Dầu đổ thêm mồ-hôi nước mắt,
Con cũng xin hoàn-tất cho xong.
Dầu chiều có nổi cơn dông,
Con hằng có Chúa con không sợ gì.
Bây giờ con tiếp-tục đi,
Cúi xin Chúa giúp phù-trì cho con!

Lạy Trinh-Mẫu tử-nhân lân-tuất,
Cúi xin Mẹ dẫn dắt con đi,
Vì con còn nặng sân si,
Để con kiên-nhẫn mỗi khi ngã lòng.
Mẹ nguồn hy-vọng cậy trông,
Xin thương sống động trong lòng con luôn!

60- Lời Nguyện Chiều Hôm

Chiều buông bóng tối nhạt-nhoà,
Hoàng-hôn ngái ngủ, trôi qua một ngày,
Con ngồi kết-toán số tay,
Bao nhiêu tốt, xấu, dở, hay, khai trình.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Lạy Chúa Thánh-Linh,
Xin giúp con xét mình ngay thật,
Để con thấy mọi tật nết hư,
Xin cho con biết khiêm-nhu,
Để không tự-đại, quyết tu sửa mình.

Những việc tốt xin vinh-danh Chúa,
Quyết thực-hiện tiếp nữa không ngơi.
Những điều lầm lỗi, trái sai,
Hết lòng thành-khẩn từ nay xin chừa.

Con nói lời cay chua độc-địa,
Gièm-pha, dè bĩu, mỉa-mai nhau.
Cho người buồn tủi xót đau,
Bất hoà chia rẽ, lệ sầu khôn nguôi.

Con không vui thấy người vượt trội,
Con tìm dịp bắt lỗi anh em,
Lòng con hiềm-khích ghét ghen,
Con ưa xét nét thích xen chuyện người.

Dẫu được người làm mười điều tốt,
Chỉ một điều người trót lỡ sai,
Là con hắt đổ thẳng tay,
Con luôn để bụng chê bai nói hành.

Con ích-kỷ tranh giành quyền-lợi,
Con u-mê theo tiếng gọi sân si,
Quay lưng con ngoảnh mặt đi,
Chẳng nghe lời Chúa thăm-thì bên tai.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Mải lạc đường, con mê-nhoài gục ngã
Nhìn bóng đêm, con biết đã lưu vong.
Như thuyền giữa biển mêh-mông,
Cậy trông lượm Chúa khoan-hồng thứ-tha.

Lạy Cha nhân-ái bao-la,
Hồn con xin phó dâng Cha,
Cứu con thoát khỏi quỷ ma rập-rình.

Lạy Mẹ Vương-Mẫu Thiên-Đình,
Xin dẫn con diện-trình Thiên-Chúa,
Mẹ là nơi nương tựa của con,
Con xin phó thác linh-hồn,
Con vào giấc mộng xanh rờn hân-hoan.

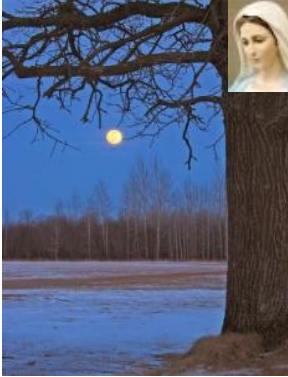
Phần 2

Tâm-Sự

Với Mẹ Maria

Em hồn-nhiên, em tươi cười hớn-hở,
Em đi tìm những bông hoa rực-rỡ
Dâng Mẹ em đang trông ngóng mong chờ.
Hoa em tìm tươi đẹp và muôn sắc,
Hoa em tìm ngọt-ngào hương ngậy-ngất,
Hoa em tìm không vết bẩn bợn nhơ,
Mẹ mỉm cười, Mẹ bảo em đơn-sơ.

61- Lời Nguyện Trong Đêm

Đêm ngủ yên mặc côn-trùng ri-rả,
Gió thì-thào giục hoa lá xô-xao,
Sương lộp độp gõ hồn đau buốt giá,
Biển bao-la xô sóng cả dạt-dào
Gọi phổ im: "Kìa Trăng sao sáng quá!"
Phổ vẫn chìm chưa đã giấc mộng say.

Maria, Mẹ từ-nhân, khoan thay!
Hồn con đã thức dậy đây,
Trăng soi cho thấy thân gầy của con:
Như cây khô héo dần mòn,
Hồn con vắng Chúa, chẳng còn tốt tươi.
Mẹ là Trăng tỏ sáng ngời,
Hãy đưa con tới xin Người thứ-tha.
Mẹ là Trăng sáng chan-hoà,
Hãy xua bóng tối quỷ ma bao trùm.
Mẹ đừng ngăn biển thét gầm,
Để con tỉnh thức kẻo lâm đường đi!
Đừng ngăn sương rỏ làm chi!
Cho sương gõ nhịp thăm-thì lời kinh,
Lời kinh vọng ánh bình-minh:
Con trông đợi Chúa Thiên-đỉnh giáng lâm.
Hồn con xanh lộc nảy mầm,
Con đem tươi mát bóng râm cho đời;
Hoà trong tiếng gió không ngơi,
Con rao lời Chúa khắp nơi nhân-quần.

62- Sẵn-Sàng (*)

(Cảm hứng Tin Mừng Mt. 25, 1-13)

Mẹ ơi, con vẫn sẵn-sàng,
Dầu cho năm tháng nhuộm vàng tuổi xanh.
Dầu sương nặng trĩu đầu cành,
Chong đèn con vẫn năm canh đợi chờ,
Nửa khi Chúa đến như mơ,
Nhà con vẫn mới không dơ chút nào.
Chúa ơi, xin hãy ngự vào!
Hồn con mong Chúa dạt-dào Tin Yêu.

63- Vững Lòng Cậy Trông

Chiều lên nắng tắt,
Gió mát hây hây,
Mưa bay lất-phất,
Con ươm hạt trồng cây.
Chiều chiều sáng sáng,
Con chăm bón tưới vun.
Ngày ngày tháng tháng,
Con trông chờ cành lá xanh um
Thời-gian quang-âm,
Mưa bay lâm-râm,
Xuân hồng tươi thắm,
Nụ hoa lốm-đốm
Hoa màu rực-rỡ,
Con vui mừng hớn-hở
Con trông chờ trái chín sum-suê.
Vườn trắng đơm-đóm lập-loè,
Ve kêu khua dậy nắng hè nóng thiêu;
Trái cây thắm đỏ mĩ-miêu,
Nhưng sao chua-chát thiếu điều đắng cay!
Con than, Mẹ bảo thế này:
"Cầu xin trời đẹp, có ngày trái ngon!
Kìa trên Thánh-giá Chúa Con,
Giấm chua Ngài uống, còn hơn con nhiều!"
Một lời Mẹ nói bấy nhiêu,
Con xin đón nhận trăm chiều đắng cay.
Con xin vác Thánh-giá này,
Dầu cho nặng mẩy, theo Ngài, con mang
Mẹ rằng: "Vào cửa Thiên-đàng,
Phải mang Thánh-giá, vững-vàng cậy trông."
Mẹ ơi! Xin Mẹ Đồng-Công,
Giúp con giữ mãi một lòng sắt son!

64- Ngày xuân Mừng Tuổi Chúa (*)

Ngoài kia pháo nổ đì-đùng,
Người ta nô-nức đón mừng Xuân sang.
Con vào gõ cửa Thiên-Đàng,
Chúc mừng tuổi Chúa muôn tràng Mân-Côi,
Lấy đầu làm lời Chúa Trời:
Lòng Tin Cây Mến suốt đời chẳng với,
Chúa cho nhiều quá đi thôi!
Quà Xuân Chúa tặng, Mẹ ơi! muôn vàn:
Chúa cho gió núi mưa ngàn
Để cho sạch mát lấm-than cõi đời.
Chúa cho nước mặn biển khơi,
Để con ướp mãi thắm tươi nhân-tình
Chúa cho Lửa sáng lung-linh:
Hồn con vững mạnh, Thánh-Linh dồi-dào.
Chúa cho trăng sáng, trời sao:
Con không lạc hướng lối vào Thiên-Cung.
Chúa cho nắng mới hừng đông
Cháy bừng hy-vọng, thắm nồng Yêu Thương.
Chúa cho đồng lúa lên hương:
Tin Mừng đem tới khắp phương muôn người.
Chúa cho áo rách tả-tơi,
Để con chia sẻ cuộc đời khổ đau.
Chúa cho năm tháng dài lâu,
Ruộng nương chăm bón, hoa màu tốt tươi,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Cho con bén gót chân Người,
Dẫn thân phục-vụ giúp đời an vui.
Chúa cho nhiều quá, Mẹ ơi!
Con mừng tuổi Chúa trót đời con đây.
Đời con có Chúa từ nay,
Đời con xuân thắm, con say tình Ngài.

65- Nắng Mai (*)

Sương tan, nắng đã lên rồi,
Mẹ ơi, đổ nắng vào đời cho con!
Bình-minh chan giải nụ non,
Nụ non tươi thắm hoa tràn ánh dương.

Sương tan gió sớm vương vương,
Mẹ ơi, con muốn dâng hương tâm-tình.
Tình thơ ủ-ấp lời kinh
Cuộn bay theo gió tiến trình Mẹ yêu.

Sương tan, xanh lá yêu-kiều,
Chồi non căng nhựa mĩ-miêu vườn mai.
Mẹ ơi, dìu bước chông gai,
Hồn con vươn thẳng đường dài tới nơi.

Sương tan, nắng đã lên rồi,
Mẹ ơi, đổ nắng vào đời con đi!

66- Mẹ Hằng Cứu Giúp (*)

Mẹ ơi, con muốn lả rồi,
Ngã lòng, con muốn rã-rời tay chân.
Gian-nan lo-lắng xoay vần,
Chưa qua lại tới muôn phần đắng cay.
Thân con sao lăm đoạ-đày?
Đời con sao cứ chắt dầy đốn-đau?
Mẹ ơi Thánh-Giá nhiệm-mầu
Biết chằng vác nổi được lâu chừng nào?
Sức hèn con biết làm sao?
Cuồng-điên sóng cả thuyền nhào mất trôi!
Cứu con kéo đằm, Mẹ ơi!
Một lời bầu-cứ, muôn lời ủi-an.
Hồn con khao-khát Thánh-Thần,
Cho con đủ sức lết chân theo Ngài.
Mẹ ơi, xin hãy ghé vai,
Giúp con đi nốt đường dài cam-go!

67- Mẹ Bình-An (*)

Thắp sáng lên, muôn vì sao lấp-lánh!
Xé tan đi mây tối phủ trần-gian!
Cao cung lên, khúc ca thần nhạc thánh!
Kính mừng Bà Diễm-Phúc, Mẹ Bình-An.

Người tiến lên uy-hùng hơn dũng-tướng,
Đạo binh Người đập nát rắn Sa-tan.
Người tiến lên ào-ạt hơn sóng nước,
Đạo binh Người cuốn sạch hết lấm-than.
Người tiến lên, mặt trời chói rực sáng,
Đất với Trời ngạt cháy Lửa Tình Thương,
Quét tối-tăm, chôn sâu mồ dĩ-vãng,
Đêm gian-trần bừng tỉnh ánh xuân-dương.
Người tiến lên, muôn hoa tươi màu thắm,
Gió kéo về thơm ngát toả thiên-hương,
Ngày dương-thế rực lên trời xán-lạn,
Người tiến lên gieo hạnh-phúc miên-trường.

Thắp sáng lên, muôn vì sao lấp-lánh!
Xé tan đi mây tối phủ trần-gian!
Cao cung lên, khúc ca thần nhạc thánh!
Kính mừng Bà Diễm-Phúc, Mẹ Bình-An.

68- Lòng Mẹ (*)

"Con biết chẳng? Mẹ sầu bi khôn xiết
Trước cảnh hắt-hủi của kẻ trần-gian.
Con biết chẳng? Lòng Mẹ đau tha thiết
Nhìn đàn con lẩn-lộn cảnh tương-tàn
Đang hung-hăng trong biển máu ngập tràn
Của bao vạn lương-dân bị chém giết.

Mẹ xót-xa vì những lời mắng nhiếc
Của loài người đen bạc và gian tham
Đang hăn-học chữ rủa Mẹ không tiếc
Đang dày đập và xé nát tâm can.

Mẹ xót-xa khi Mẹ cố nài van,
Van nhân-loại ngoảnh nhìn Mẹ chốc lát
Đau-đớn thay! Họ vẫn không dừng gót,
Vẫn miệt-mài trong cuộc sống phù-vân.

Mẹ xót-xa khi nhìn đám nhân-quần
Đang quay-cuồng trong dâm-ô tội lỗi.
Trong tối-tăm đường đi không nẻo lối,
Quyết phá tan hạnh-phúc của bình-an.

Mẹ xót-xa và tủi nhục quá đỗi,
Mẹ ứa lệ thương bạc-kiếp đàn con.
Và hôm nay đem tới luồng gió mới
Mẹ cố làm dịu bớt cảnh lầm-than."

69- Tiến Hoa Dâng Mẹ (*)

“Mẹ là hoa thắm Mân-Côi,
Mẹ đem êm dịu cho đời lăm-than
Cho tan cay đắng muôn vàn,
Cho bừng vẻ đẹp vẹn toàn vô song.”(1)

Lạy Mẹ Đồng Công!

Con dâng Mẹ đóa hoa lòng,

Hoa lòng thanh-khiết rực trong Ánh Hồng,

Hoa chân thật nồng-nàn,

Hoa dịu-dàng ngây thơ,

Hoa đơn sơ hiền-hòa,

Hoa thiết-tha quả-cảm,

Hoa rực thắm niềm TIN,

Hoa tươi xinh lòng CẬY,

Hoa dậy hương tình MẾN,

Hoa thắm-thiết trung-kiên.

Lạy Mẹ mến yêu!

Mẹ là chủ của Mùa Xuân Tình Yêu vô biên,

Hồn con bay tới cung thiên,

Hoa lòng con tiến Mẹ hiền,

Mẹ cho mãi mãi mỹ-miêu thắm tươi.

Mẹ cho hương toả khắp nơi,

Hương tình nhân ái triển khai cuộc đời.

----- (1) Trích bài thi ca ngắn của tu-sĩ ROSARIUS dòng Đa-Minh, dâng kính Đức Mẹ năm 1528, phỏng theo bản dịch của Phạm Văn-Thiết, trong tạp-chí Tông-Đồ Fatima số 9, tháng giêng, năm 1994.-----

70- Nguồn An- ủi (*)

Mẹ ơi, Mẹ! Lòng con sao tê-tái!
Bao đau buồn đồn-dập đến cùng con,
Bao tang-thương tủi cực và khổ ải,
Bao mãnh-lực đè bẹp trái tim non.
Có lẽ nào Mẹ còn xa con mãi?
Có lẽ nào lòng con vẫn héo-hon?

"Nhưng hỡi con! Ơn Mẹ hằng tuôn chảy
Như thác ngàn đổ tận đáy hồn con.
Suối lòng Mẹ sẽ tưới mát tâm-hồn.
Vui lên con! Mẹ là nguồn an-ủi!
Con của Mẹ! Mẹ gần con mãi mãi
Để xoa dịu cho tim con hao mòn."

Con dâng Mẹ tất cả tấm lòng son,
Con tha-thiết van nài Mẹ lân-ái,
Rọi ánh sáng vào lòng con, Mẹ hỡi!
Và khơi nguồn mạch sống tới hồn con.
Trong sứ-mạng mẫu-binh, con hằng-hái
Với Nguồn An-Ủi con quyết lo tròn.

71- Sống Gần Mẹ (*)

Quỳ bên gót Mẹ, ôi diễm-kiều!
Hào-quang rực toả trên nhan-thánh,
Hồn con lâng thoát tới cung thiên.
Gian-thế từ đây con xa lánh,
Ngây-ngất đắm nhìn Mẹ mến yêu.

Trên trán Mẹ, kìa muôn sao lấp-lánh
Rọi hồn con u-ám cõi tịch-liêu.
Con hiến-dâng lòng con làm đèn thánh,
Sống bên Mẹ trong tình yêu khôn sánh,
Lửa tình Mẹ, tim con sẽ cháy thiêu.

Mẹ nhìn con trong ánh mắt đắm-chiêu,
Như thu hút hồn con xa bất chánh,
Kéo con về đường sáng ánh dương-triêu.
Mẹ nhìn con trong ánh mắt dịu-hiền,
Như cảm-thông đời con đang nặng gánh.
Như phấn-kích hồn con cố vươn lên,
Mẹ chia sót cùng con nỗi ưu-phiền.

Ngây-ngất nhìn Mẹ, ôi diễm-kiều!
Hào-quang rực toả trên nhan-thánh.
Hồn con lâng thoát tới cung thiên.
Gian-thế từ đây con xa lánh,
Con chết trong lòng Mẹ mến yêu.

72- Trái Tim Mẹ Sẻ Thẳng (*)

*"Ta sẽ đặt đố-kỵ giữa người và Người Nữ,
giữa dòng-dôi người và dòng-dôi Người." (STK: 3.15)*

Maria, Mẹ ơi!

Vực sâu giục trời đêm xô con ngã,
Cọp đói mời nhìn con, mắt long-lanh.
Lưới quỷ ma mắc giăng đây muôn ngả.
Con khiếp hèn toan dùng bước đấu-tranh.

Maria, Mẹ ơi!

Xương trắng đời, máu nhuộm hồng biển cả,
Gươm hận-thù múa loạn sắc mùi tanh,
Nanh thần chết cười say mùa giặc-giã.
Con hãi-hùng toan lùi bước đấu-tranh.

Maria, Mẹ ơi!

Xác ve mòn khóc thương đời vất-vả,
Nặng tải buồn đè trên kiếp mong-mạnh;
Dây lo-âu chặt cao hồn mệt lả,
Con nản lòng toan bỏ cuộc đấu-tranh.

"Ơ kìa con! Trăng trời luôn rạng tỏ,
Quên rồi sao? Có bao giờ Mẹ bỏ?

Trái tim Mẹ mãi mãi ngập tình thương,
Đã có Mẹ gần con kiếp chiến-trường."

Maria, Mẹ ơi!

Con thấy rồi, trời cao trắng vẫn sáng,
Con thấy Mẹ đạp đầu rắn ma-vương.
Vững niềm tin, đường khuya con tiến thẳng,
Con hoan-ca: "TRÁI TIM MẸ SẼ THẰNG!"
Lướt mái chèo, con đâu sợ sóng trùng-dương.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

73- Ave Maria (*)

Ave Maria!

Con tung-hô Nữ-Vương đây diễm-phúc,
Thuở đầu thai Người vô-nhiễm tội nguyên
Trọn cuộc đời chói lòe gương thánh đức.
Maria, Mẹ trinh-khiết vẹn tuyên!

Ave Maria!

Con tung-hô Nữ-Vương đây diễm-phúc,
Từ muôn đời trong tôn-ý Ba Ngôi,
Mẹ Thiên-Chúa, Người được trao thiên-chức,
Maria, ôi tác-phẩm tuyệt-vời !

Ave Maria!

Con tung-hô Nữ-Vương đây diễm-phúc,
Người đồng công giải-cứu tội nhân-quần,
Đem mẫu-quyền ngăn án phạt muôn dân.
Maria, kho tình yêu sung-túc!

Ave Maria!

Con tung-hô Nữ-Vương đây diễm-phúc,
Bà là ai? Vinh-hiến của Sa-lem,
Toàn thiên-cung vang ngàn lời ca chúc.
Maria, danh-dự Is-ra-el!

Ave Maria!

Con tung-hô Nữ-Vương đây diễm-phúc,
Đẹp như hoa bừng thắm khắp muôn phương,
Vườn vũ-trụ ngạt-ngào hương thơm nức.
Maria, ôi mỹ-lệ phi-thường.

Ave Maria!

Con tung-hô Nữ-Vương đây diễm-phúc,
.....Ave Maria!

74- Đức Maria, Trinh-Nữ Của Kẻ Nghèo Khó

"Mẹ là Trinh-Nữ của kẻ bần-cùng"

*(lời Mẹ nói với em Mariette Beco 11 tuổi
khi hiện ra tại Banneux ngày 19-01-1933)*

"Mẹ chọn những kẻ bé mọn cho vinh-danh Mẹ."

*(lời Mẹ nói với Estella Faguette 32 tuổi đang chờ chết
trên giường bệnh vào ngày 5-11-1867 tại Pellevoisin.)*

Thân con nghèo khó có chi?
Phận con hèn kém dám bì với ai?
Người ta danh-vọng tiền-tài,
Người ta sang trọng tương-lai sáng ngời.
Con đành buông thả cuộc đời,
Con đành nuốt tủi ngậm-ngùi, Mẹ ơi!
- Con ơi! Mẹ đã bảo rồi:
Mẹ hằng tìm đến những nơi thanh-bần.
"Thiên-đàng khó nhận kẻ giàu,
Lạc-đà còn dễ chui vào lỗ kim."
Đời con càng bị nhận chìm,
Con càng thấy lối đi tìm Thiên-cung;
Con quên Mẹ cũng khổn cùng,
Sống đời thẳm lặng vui mừng: Xin Vâng!
Mẹ ơi, con nguyện vững trông:
Đời Na-gia-rét con không chối từ.
La-vang, Bình-Triệu, Mê-Du (1),
Fa-ti-ma, Lộ-Đức... khắp từ năm châu:
Mẹ đâu chọn kẻ sang giàu,
Nhưng là hèn yếu, cùng bần, vô danh,
Đời con giòn mỏng, mong-manh,
Nhưng con có Mẹ, con thành tấm khiên;
Dẫu cho khổn-khó triền-miên,
Lo chi! Đã có Mẹ hiền ở bên.

-----*(1) Mê-Du: Medjugorie, Nam-Tu*-----

75- Con Đến Cùng Mẹ (*)

Ngước nhìn lên nhan-thánh Mẹ từ-bi,
Con vẫn thấy mặt Mẹ sao sầu-não!
Trên khoé mắt lệ sầu vương chưa ráo.
Giọng Mẹ hiền sao quá đôi lâm-ly
Con đã thấy Mẹ đau buồn hơn hết.
Con lắng nghe lời Mẹ nhủ cùng con:
"Con , hỡi con thơ ngây! Con hãy đến!!
Mong đợi con, mắt Mẹ đã mỏi-mòn,
Con đến đây cùng Mẹ, con yêu mến!"

Vâng, Mẹ ơi, con biết Mẹ sầu tủi,
Bởi vì con xa cách Mẹ từ lâu,
Bởi vì con không một lời an-ủi,,
Mẹ âm-thầm ngậm đắng, nuốt đốn-đau.
Mẹ nghẹn ngào gọi con đến Mẹ bảo ban,
Gieo vào lòng bé mọn nguồn ánh sáng.
Con đến đây dâng Mẹ đóa hồng non,
Đóa hoa lòng chứa-chan tình thăm-thiết.
Con đến đây dâng Mẹ nhánh huệ non,
Nhánh hoa lòng ngát thơm tình trinh-khiết.

Con đến đây xin ẩn mình nép bóng
Dưới áo Mẹ lân-tuất, Mẹ từ-nhân.
Con đến đây an-ủi Mẹ đôi phần,
Và giải-bày cùng Mẹ mỗi tình thâm.
Con không quên lời Mẹ dặn âu-yếm:
"Con, hỡi con thơ-ngây, con hãy đến!
Mong đợi con, mắt Mẹ đã mỏi-mòn,
Con đến đây cùng Mẹ, con yêu mến!"

76- Mẹ Tình Thương (*)

Mẹ cho giòng sữa ngọt-ngào
Để nên giống Mẹ, con nào dám quên.
Mẹ là Nguồn Sống vô-biên,
Hồn thông con hát triền-miên đêm ngày.

Đường dài con bước hăng say,
Mẹ cho bóng cả tàn cây bên đường.
Mẹ là suối thác Tình Thương,
Ru con quên hết chán-chường lo-âu.

Dạy con nuốt đắng ngậm sầu,
Để con chia sẻ khổ đau muôn người.
Mẹ là bát-ngát biển khơi,
Dãi-dầu nắng lửa muôn đời chẳng vơi..

Dạy con tiếng hát nụ cười,
Để con tô thắm cuộc đời tang-thương.
Mẹ là vầng sáng thái-dương,
Cho con hy-vọng coi thường khó nguy.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

●
Mỗi lần con lạc lối đi,,
Mẹ buồn mong ngóng đến khi con về.
Dầu cho cách trở sơn khê,
Mẹ tìm cho được chẳng hề quản công..

●
Dạy con điềm-đạm thuỷ-chung,
Dạy con khiêm-tốn khoan-dung dịu-hiền,
Dạy con quả-cảm trung-kiên,
Mẹ nguồn nhân-đức vô-biên sáng ngời.

●
Rừng hoa đẹp quá! Mẹ ơi!
Ngát hương muôn sắc thắm tươi huy-hoàng,
Sao băng Vương-Mẫu Thiên-Đàng,
Kỳ-công kiết-tác vẹn toàn vô song.

Lạy Mẹ Trinh-Nữ Đồng-Công,
Con dâng hiến Mẹ tấm lòng sắt son.

77- Nữ-Hoàng Vĩnh-Phước (*)

Kìa! Trùng-dương reo mừng tung múa sóng,
Nhạc rừng hoa vang dậy khúc hân-hoan.
Nắng hồng tươi lênh-láng ngập không-gian,
Ôi ngất-ngây, hồn đê-mê choáng-váng!

Kìa! Bà nào thanh-tú đẹp siêu-phàm,
Đội triều-thiên mười hai vì sao sáng,
Đang tiến lên uy-hùng trong chiến-thắng,
Diệt ba-thù, ngã gục lũ Sa-tan.

Kìa! Bà nào xác tinh-tuyền hồn trinh trắng,
Rợp thần-binh nghênh rước tới thiên-cung.
Maria, uy-danh Mẹ lẫy-lừng,
Ngàn đời còn ca-ngợi Bà Vĩnh-Phước.

Ngàn đời còn ca-ngợi Bà Vĩnh-Phước.
Hỡi tạo-vật! Hỡi cỏ cây, non nước!!
Im tiếng đi, thôi rên khóc sầu than!
Hát vang lên cho trời rung đất chuyển,
Cho thánh-nhạc hoà lời ca bất tuyệt,
Mừng Nữ-Hoàng thần-triều chốn trời cao.
Maria, vinh-danh Mẹ ngọt-ngào,
Ngàn đời còn ca-ngợi Bà Vĩnh-Phước.

Ngàn đời còn ca-ngợi Bà Vĩnh-Phước.
Mẹ nhớ chăng? Núi Sọ, lời giao-ước:
Mẹ Ngôi Lời, Mẹ khắp cả muôn dân.
Mẹ từng đem Con Chúa xuống gian-trần,
Xin kéo theo trần-gian về Thiên-Quốc
Cho nhân-loại tận-hưởng phúc bình-an!

78- Sám-Hồi (*)

Maria, Mẹ ơi!
Từ lâu lắm rồi,
Hồn con hoang lạnh,
Tim con héo khô,
Thân xác vật-vờ,
Máu tim đặc quánh,
Lưỡi con đắng tê,
Mắt con mờ tối,
Trí khôn u-mê,
Cõi lòng trống-trải,
Con mất Chúa lâu rồi,
Maria, Mẹ ơi!

Thánh Nữ Ma-đa-lê-na

Maria, Mẹ ơi!
Từ lâu lắm rồi,
Con vẫn để cho hồn con ngập đầy tội lỗi,
Tim con rộn tiếng cười ngạo-nghể của ma-vương.
Tim con nhịp theo ác-lệnh của loài quỷ đói,
Hắt đổ yêu thương,
Gieo cấy hận-thù,
Hồn con phủ kín mây mù,
Tim con chai cứng khước từ thiên-ân.

Maria, Mẹ ơi!
Từ lâu lắm rồi,
Lòng con ngổn-ngang dục-vọng,
Trí con chắt ngất kiêu-căng,
Đời con thăm sâu tuyệt-vọng,
Đời con mờ khuất ánh trắng.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Hồn con đây,
Nơi tung-hoành của gian tham thần dữ.
Lòng con đây, nát tan rồi vì nanh vuốt Sa-tan.
Tim con đây, còn đâu nữa, cung điện vàng Chúa ngự!
Miệng lưỡi này, xa lạ lắm những lời Chúa đẹp xinh.
Hồn con lạnh ngắt biển sinh,
Tim con căn-cối thiếu tình Chúa yêu.

Maria, Mẹ ơi!
Tấu lạy Mẹ điểm-kiều!
Con run sợ trước thần-uy Chúa Cả,
Chẳng dám cất nhời xin Chúa thứ-tha.
Cậy trông Mẹ rủ tình thương bao-la,
Con cái Mẹ, xin Mẹ đừng nở bỏ!
Một lời Mẹ trong tiệc cưới Ca-na,
Con sẽ say men tình Cha chí-thánh,
Sẽ ngất-ngây trong tình yêu khôn sánh:
Tình yêu huyền-diệu,
Tình yêu bao dong,
Tình yêu tận-hiến,
Tình yêu khát mong,
Tình yêu dịu ngọt,
Tình yêu thiết-tha,
Cho tim con được nung đốt,
Cho tim con thấm máu hồng,
Cho hồn con nên tươi tốt,
Cho lòng con ngát hương hoa.
Tim con vang một khúc ca
Ngợi-khen Thiên-Chúa cao xa chín tầng,
Alleluia!.....Alleluia!

79- Xin Mẹ Mở Cửa Cho Con (*)

(Tặng những ai đang mong chờ được dẫn vào Thiên-Cung)

Mẹ ơi, mở cửa Thiên-Đàng,
Để cho ánh sáng ủa tràn hồn con!
Mẹ có nghe tiếng hung-hăng Thần Tử,
Sai quân về vây bủa kín hồn con?
Mẹ có nghe tiếng kêu-binh Thần Dữ
Hả-hê cười toan tranh cướp hồn con?
Đang dần khép cửa không-gian,
Quanh con sao những non ngàn vực sâu?
Mây đen giăng kín trên đầu,
Đường đi chỉ thấy một màu tối-tăm.

Lạy Mẹ từ-nhân,
Con hết sức vung tay chân vùng-vẫy,
Con quy rồi, con rã-rời, run-rẩy,
Thân yếu này sao đủ sức đứng lên?
Ước gì có Mẹ đứng bên,
Cho con níu Mẹ bay lên về Trời!
Mẹ ơi, Mẹ giúp một lời,
Thánh-Thần ngự đến cứu đời con đi!

Lạy Mẹ từ-bi!
Con sắp ra đi.
Ngài sẽ đến Ngài uy-nghi xét-xử.
Con xin Mẹ làm trạng-sư biện-hộ,
Một lời Mẹ Ngài nguôi cơn thịnh-nộ,
Ngài cho con hưởng khoan-hồng,
Con được vĩnh-phúc hiệp-thông trên trời.

Gió ơi, cất tiếng! Gió ơi!
Đàn cho ta hát muôn lời tạ ơn!

80- Mẹ Là Nơi Con Nương-Ấn (*)

*"Con sẽ đau khổ rất nhiều.
Nhưng đừng ngã lòng.
Mẹ sẽ không bao giờ rời bỏ con.
TRÁI TIM VÔ-NHIỄM của Mẹ
sẽ là nơi nương-ấn của con
và là đường dẫn con đến cùng Thiên-Chúa"
(lời Mẹ nói với chị Lucia trong lần hiện ra
tại Fatima ngày 13-6-1917)*

Mẹ ơi, con đã rồi,
Mẹ chẳng bỏ con đâu.
Mẹ bảo con từ lâu:
Trái Tim Mẹ là vực sâu tâm-khổ,
Trái Tim Mẹ là biển cả Yêu Thương,
Trái Tim Mẹ không vương tội nguyên-tổ,
Trái Tim Mẹ cho con chỗ ẩn-nương,
Trái Tim Mẹ dọn đường con tới Chúa,
Trái Tim Mẹ kết tình Cha muôn thừa,
Trái Tim Mẹ là cánh cửa niềm tin,
Cho con cất tiếng kêu xin,
Con yêu mến Mẹ muôn nghìn mến yêu.

Dẫu con gian khổ có nhiều,
Sao bằng chính Mẹ trăm chiều khổ đau.

Dẫu con nặng gánh lo-âu,
Chỉ như hạt bụi, dám đâu sánh cùng!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Mẹ dạy con vui mừng,
Vui mừng lau nước mắt.
Mẹ dạy con son sắt
Để con đừng đánh mất Thiên-Ân.
Mẹ dạy con dẫn thân
Như Mẹ đã dẫn thân thâm lặng
Khi vâng nhận sứ-mạng đồng-công.

Mẹ cho con lửa hồng,
Lửa hồng tan tuyết trắng,
Lửa sáng đường con đi.
Lửa cho con bạo dạn,
Nhắc con lạc lối về.
Lửa tinh-luyện đời con bụi cát,
Cho hồn con trong vắt pha-lê.
Lửa đốt cháy ngục-thất u-mê,
Cho khóc than vọng về nơi vĩnh-phúc,
Cho khoan-hồng ấm-áp kiếp nhân-sinh.

Mẹ cho con đến ẩn mình,
Lo chi tầm-tối rập-rình tấn-công!
Cho con bền vững cậy trông,
Con về với Chúa, con không mất Ngài.

81- Mẹ Là Đường Đưa Con Tới Chúa (*)

I- Vì Mẹ Là Mẹ Thiên-Chúa

*" Tôi nay diễm-phúc phi-thường,
Đời đời tôi được Chúa thương ở cùng.
Tim tôi hoan-hỷ nhảy mừng,
Ngợi-khen Thiên-Chúa, xin vâng ý Ngài".
(Kinh Magnificat, Luca 1, 46-55)*

Mẹ vừa dứt lời,
Trời Đất khắp nơi,
Muôn loài vạn vật,
Cất tiếng reo vui.

Mẹ là tạo-vật, được ơn trọng-đại có một không hai. Mẹ được tiên-định đặc-tuyển làm Mẹ Thiên-Chúa muôn đời. Nơi cung lòng trinh-nguyên cực thánh, Mẹ trực-tiếp kết-hợp hình hài cùng Thiên-Chúa toàn năng, khi Giêsu Ngôi Lời hoá thân thành nhục-thể. Trái tim Mẹ cùng Thánh-Tâm Con Người đồng nhịp trong niềm Tin Yêu tuyệt-vời triệt-để. Mẹ được trọn vẹn truyền-thông thiên-tính để cùng Thiên-Chúa chí tôn nên một như đã nên một trong tình yêu khôn lường hiệp-nhất Một Chúa Ba Ngôi.

Mẹ là gương trong phản chiếu sáng ngời vinh-quang Thượng-Đế. Mẹ huy-hoàng rực-rỡ như Mặt Trời Rạng-Đông.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Hơn hết cả thần thánh thiên-cung, Mẹ là tạo-vật vô song
nhận diện được ngay Thiên-Chúa, tuân-phục hiểu thấu ý
Ngài.

Vì Mẹ là Mẹ Chúa Trời,
Mẹ nên gương mẫu cho đời con theo.
Tới Ngài dẫu phải cheo-leo,
Mẹ là đường chắc, hiểm-nghèo như không.
Nhờ Mẹ con được hiệp-thông,
Con nên giống Chúa, sống trong tình Ngài.
Dù lâu mới tới được Ngài,
Mẹ là lối tắt, đường dài nữa đâu!

II- Vì Thiên-Chúa Đã Giao Chúng Con Cho Mẹ

Ôi cao cả nhiệm-mầu!

Từ ban đầu muôn thuở, Mẹ đã được tiên-định làm Mẹ chúng
con. Khi Thượng-Đế đuổi xua E-và A-đam, Mẹ là hình-ảnh
"Người Nữ đạp nát đầu rắn Sa-tan (1), cho chúng con thoát
khỏi đọa-đày vì tội nguyên-tổ. Cùng với Giê-su Ki-tô nhập-
thể, Mẹ xin vâng nhận lấy chúng con từ tay Cha Cả, như Con
Mẹ đã dâng lời nguyện hiến-tể: "*Con ở trong họ và Cha ở
trong Con, Cha yêu họ như đã yêu Con (2). Con cho họ
vinh-hiến Cha để cho Con, để họ nên một như chúng ta là
một*"(3).

Mẹ chính là men bột hợp-nhất chúng con trong Ngài, như
Ngài đã kết-hợp cùng Mẹ trong thân xác. Rồi một chiều xuân
u-buồn man-mác, từ trên đồi Can-vê âm-đạm, bằng tình

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

thương bát-ngát mệnh-mang, Người tiếp-tục giao-phó chúng con cho Mẹ, khi Con Người trần-trối:

“Gioa-an đây chính con Bà,
Này Gio-an hỡi, đây là Mẹ con!”
Vì Mẹ là Mẹ chúng con,
Con là chi-thể của Con Chúa Trời.
Nhờ Mẹ, con ở trong Ngài,
Nhờ Mẹ, Ngài ở trong đời của con.
Chân có dấu có chai mòn,
Không qua lỗi Mẹ, chẳng mong gặp Ngài.

III- Vì Mẹ Có Ưu-Thể Trước Toà Thiên-Chúa

Người yêu chúng con vì Người yêu Mẹ trên hết, Người yêu Mẹ nhưng không. Người yêu Mẹ vì Mẹ xin vâng tuyệt-đối. Với Ngài, Mẹ không hề từ-chối, vì riêng cho Ngài, Trái Tim Mẹ đã dành trọn hiến-dâng. Mẹ cần chi, Ngài cũng sẵn-sàng chiều ý. Mẹ xin gì, Ngài cũng nhất trí ban cho.

Vì Mẹ, dấu chữa đến giờ (4),
Thương con, Ngài chẳng bao giờ tiếc đâu!
Tìm Ngài chi phải kiếm đâu,
Nép vào bên Mẹ, nào lâu-lắt gì!

Lạy Mẹ từ-bĩ!
Đường đời, Mẹ dắt con đi,
Con trông đời Chúa hoa quỳ hướng dương.
Con là ngọn cỏ khát sương,
Mẹ cho con uống tình thương ngọt-ngào.

IV- Vì Mẹ Rất Mực Yêu Thương Chúng Con

Ôi! Lòng Mẹ thương con dạt-dào vô kể.

Mẹ thương con khi Mẹ còn nơi dương-thế,

Mẹ thương con khi Mẹ đã về trời.

Như Rê-bec-ca tận-tình chủ-động giúp Gia-Cóp con mình được I-sa-ac chúc phúc (5), Mẹ tự mình đứng ra can-thiệp, xin Con Người cứu-vãn tiệc cưới Ca-na, cho "vinh-quang Cha thể-hiện, cho Nước Cha trị đến" (6).

Mẹ thương chúng con không bờ không bến. Mẹ kiên-trì, liên-lý, xin cho chúng con ơn đời đời cứu-độ. Mẹ hết lòng ngăn Cha đừng cơn thịnh-nộ. Mẹ giúp đỡ loài người biết ăn-năn cải-hối. Mẹ có từ-chối một ai! Mẹ tỏ mình cho nhân-loại khắp đó đây. Mẹ loan báo cho thế-gian này biết lòng Cha nghiêm thẳng công-minh. Mẹ cảnh-cáo muôn dân đừng vượt mất phúc hiển-vinh. Mẹ yêu chúng con hết tình.

Trái Tim Từ-Mẫu khiết-trinh,

Nơi con được đến ẩn mình chớ-che,

Chính là đường tắt, lối về,

Con về cùng Chúa tới quê vĩnh-hằng.

(1) Sách Sáng Thế Ký 3: 15 (2) Gioan 17: 23

(3) Gioan 17: 22 (4) Gioan 2: 4

(5) Sách Sáng Thế Ký 27: 1-29 (6) Gioan 2: 6-11

82- Mẹ Maria, Nữ-Vương Các Thánh Tử Đạo Việt-Nam (*)

Giữa riếng hò reo:

“Đóng đanh Nó! Đóng đanh Nó!”

Mẹ đứng đó,

nhìn Con cúi đầu Mẹ xin vâng.

Thánh-giá nặng mang,

Thánh-giá thương đau.

Ngất cao Núi Sọ,

Máu đỏ tràn lan.

Bầu trời sụp đổ

Ôm mỗi sấu tang,

Mẹ đứng đó nhìn Con, cúi đầu Mẹ xin vâng.

Có tiếng kêu vang:

“Việc Cha con đã vẹn tròn,

Giờ con xin trút linh-hồn hiến dâng.”

Mẹ đứng đó, nhìn Con cúi đầu Mẹ xin vâng.

Mẹ xin vâng.

khi con Mẹ chấp-nhận hoá thân
mặc xác phàm-trần làm Chiên Con hy-tế.

Mẹ xin vâng.

Khi Con Mẹ tiên-phong
Lãnh án tử-hình vì vinh-quang Thượng-Đế (1).

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Mẹ xin vâng.
Mẹ thông phần cứu thế.
Mẹ xin vâng.
Mẹ ưng nhận làm từ-mẫu chúng con.

Như đã đem Giê-su đến thăm I-sa-vê hiểm muộn,
Mẹ đem thánh-giá cứu chuộc
Cho toàn thể muôn dân.
Mẹ đem Thánh-Giá cho Giáo-Hội Việt-Nam
lớn lên vinh-hiển.
Từ Mai-Hoa cung-điện,
Mẹ đã hiến Việt-Nam
Thành vương-quốc của Tình Yêu (2).
Từ Thánh-Giá Núi Sọ, Mẹ tưới máu Con Mẹ
cho đồng lúa Việt-Nam
bát-ngát lên hương, reo hát kinh chiều.
Từ An-rê, thầy giảng Phú-Yên (3),
Mẹ đỡ nâng
cho hàng hàng lớp lớp giương cao Thập-Giá.
Mẹ yêu thương, Mẹ hằng đứng đó,
Mẹ là niềm tin không bao giờ mệt lả.
Mẹ là hy-vọng cho quy ngã lập tức đứng lên.

Mẹ nguồn an-ủi triền-miên,
Mẹ là sức sống vô biên,
Cho Tin Yêu đến mọi miền Việt-Nam.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Lạy Mẹ từ-ái khiết-tâm,
Nữ-Vương Thánh-Tử Việt-Nam Anh-Hùng!
Đoái thương dân Mẹ ngóng trông,
Mưa hoà hgió thuận ruộng đồng phì-nhiều.
Hộ-phù Giáo-Hội bình-yên
Việt-Nam hạnh-phúc khắp miền an vui.

(1) “Con người là gì mà Con Thiên-Chúa đã trở nên con người thực-sự để gánh hết mọi tội loài người, với tư-cách Chiên Con của Thiên-Chúa tế lễ trên bàn thờ Thánh-Giá để xoá tội trần-gian?.....Con người là gì? Ngay từ ban đầu, con người đã được dựng nên để làm chủ mặt đất, làm chủ thế-giới hữu hình. Nhưng sự cao trọng của con người không phải chỉ là cai-trị mặt đất [KN 1, 28], mà còn cao trọng hơn nữa, vì là vinh-quang của Thiên-Chúa” (bài giảng của Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II trong thánh-lễ trọng đại tại Fatima ngày 13-5-1991).

(2) Năm 1590, dưới thời vua Lê Thế-Tôn, cha Pedro Ordonez được nhà vua giới-thiệu với chị vua là Bà Chúa Chèm (mẹ bà là em vua Chiêm-Thành, không con trai nối nghiệp, nên được phong tước công-chúa nước Chiêm, quen gọi là Bà Chúa Chèm). Bà theo đạo Công-Giáo với tên thánh là Maria, từ đó gọi bà là Mai-Hoa công-chúa. Bà kéo theo 51 cung-nữ trở lại đạo, lập thành tu-viện đầu tiên lấy tên là Dòng Đức Mẹ Vô-Nhiễm. Ngày 26-6-1591, cha Ordonez dâng thánh-lễ khấn tạm ngay tại cung-điện của bà, đã được sửa-sang thành tu-viện. Như vậy, trước khi giáo-sĩ Đắc-Lô chính-thức thành-lập Giáo-Hội Việt-Nam, lòng tôn sùng Đức Mẹ Vô-Nhiễm đã được đặt nền tảng dọn đường cho việc công-bố tín-điều Đức Mẹ Vô-Nhiễm vào năm 1854 thời Đức Piô IX, cũng như việc xây-dựng Giáo-Hội Việt-Nam nhờ máu các thánh tử-đạo sau này.

(3) Ngày 26-7-1664, thầy giảng An-Rê Phú-Yên đã hiến dâng mạng sống làm của lễ tử-đạo đầu mùa của Giáo-Hội Việt-Nam.

83- Anh-Hùng Thánh-Tử Việt-Nam (*)

*"Chúa thử các Ngài
như thử vàng trong lửa
và đón nhận các Ngài
như của lễ toàn-thiên"*

Đây những vĩ-nhân anh-hùng thánh-tử!
Giáo-Hội muôn đời nhắc-nhở ghi công.
Huyết-lệ chảy thành sông.
Tình yêu rộng biển cả.
Niềm tin vững non đồng.
*Cây xanh tưới máu tử-hùng,
Vườn thiêng đất Việt tung-bừng trở bông.*

Chiêng lệnh xử rền vang,
Bao thân-hình gãy gục.
Tử hồi trống gục,
Từng lớp thịt rơi.
Đòn bay tới-tấp tới-bời,
Hiên ngang nhẫn-nhục tươi cười như không.
Không oán-hờn ngẫu in lên khóe mắt,
Không nản lòng thờ Chúa vẫn trung-kiên.
Kết Tràng Châu trang-hoàng cho ngục-thất,
Uớp **TIN YÊU** vào của lễ toàn-thiên.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Đây anh-hùng Thánh-Tử!
Những chứng-nhân cao-cả
Của đạo Chúa siêu nhiên.
Gương hy-sinh rạng-rỡ
Lưu hậu-thế soi chung.

*Cây xanh tưới máu tử-hùng,
Vườn thiêng đất Việt tượng-bừng nở bông.*

84- Năm Sắc Hoa Dâng Mẹ

Mẹ là rức-rỡ Thái-Dương,
Mẹ hơn muôn sắc hoa hương ngạt-ngào,
Mẹ là lấp-lánh ngàn sao,
Mẹ đem hoa nắng tưới vào đời con.

Con dâng Mẹ nhánh huệ non,
Ngát thơm trong trắng tâm-hồn ngây thơ,
Hồn con không một vết nhơ,
Con xin giữ mãi đơn-sơ dịu-dàng.
Con dâng Mẹ đoá cúc vàng,
Rực trong ánh sáng huy-hoàng bình-minh,
Nguyện xin Đức Mẹ khiết-trinh,
Cho con điễm-đạm nhiệt-tình khiêm-cung.
Con dâng Mẹ đoá hồng nhung,
Đoá hồng tím thắm tấm lòng kiên-trinh,
Được ơn quả-cảm thần-linh,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Chẳng lo ma quỷ rập-rình tấn-công.
Con dâng Mẹ đóa hoa hồng,
Hồng tươi trong nắng thắm lòng tin yêu.
Mẹ cho con thật quá nhiều,
Mẹ cho con biết bao nhiêu ơn lành!
Đây ong hoa lý thiên-thanh,
Xanh màu hy-vọng lòng thành con dâng,
Mẹ là suối mạch cây thông,
Con luôn có Chúa con không lạc đường.

85- Mẹ Trung-Gian Tình Chúa Ba Ngôi (*)

1

Chúa ơi, đã bao lần vấp ngã, con chần-chờ không trỗi dậy.
Chối bỏ Ngài, con trốn chạy, không nhận Ngài là Chúa, là Cha.
Đường Cha vạch cho, con lánh xa, không nhận mình là Kitô-hữu.
Lời Cha cao quý, con chẳng vâng nghe, không tuyên xưng con Cha đã chết và sống lại.
Tình Cha vĩ-đại, con coi thường không nặng tải bằng tiếng nói ma-vương.

Ích-kỳ, kiêu-cãnh, thù ghét ghen tương, lòng con mãi vẫn-vương xa-hoa vật-chất.
Mưa tuôn gió giạt, sấm sét kinh-hoàng, con đang ở đâu? Nơi địa-ngục hay giữa rừng hoang

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

vực thăm? Con hoang-đàng dại-dột. Con kiệt lực chán nản.
Van xin Ngài xá tội cho con!

Ngài ơi, có nghe chẳng, tiếng con đang ni-non khóc-lóc?
Nước mắt con ròng-ròng lã-chã, dẫu cho tầm-tã như mưa lụt
trắng sông Babylon, cũng chẳng xóa sạch tội con tà non
biển cả.

Con đứng đây đui mù câm điếc, mệt lả héo-hon, tả-tơi tan
nát. Chúa hãy phán đi, cho con bật môi mở mắt, cho hồn
con tươi mát sạch trong!

Lạy Cha chí thánh!

Cha toàn năng cao ngất.

Cha lân-tuất vô ngần.

Cha nhân-ái vô song.

Cha duy nhất là tình yêu cội nguồn suối thác.

Tình Cha khôn lường, khôn thấu.

Tình Cha vĩnh-hằng bất-ngát mênh-mông.

2

Maria, Mẹ đồng-công vô-nhiễm!

Mẹ là kỳ-công tuyệt-diễm.

Mẹ Thiên-Chúa muôn đời.

Mẹ trung-gian trọn hảo tình Chúa Ba Ngôi.

Mẹ là rượu ngọt cho con mềm môi say ngất.

Mẹ là suối mát,

Con chẳng còn khô khát,

Con uống mãi không thôi.

Mẹ đây tràn Thánh-Thần,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Cho hồn con bất-khuất,
Cho mắt con mở to ngưỡng-chiêm Chân-Lý,
Cho lòng con liên-lý bùng cháy Thương Yêu.

**Mẹ cho con Thánh-Thần,
Mẹ cho con tình yêu liên-kết,**

Con hết cách phân, chúng con nên một,
Như đã nên một trong nhiệm-mầu Tam Vị Nhất Thể.

**Lạy Chúa Thánh-Linh!
Ngài là tác-nhân Thiên-Chúa**

Ngài cháy lửa siêu-nhiên,
Lửa Tình Yêu muôn thuở,
Hồn con hân-hoan rạng-rỡ,
Tim con thành của lễ hy-sinh.

3

Maria, Mẹ đồng trinh vô nhiễm!
Mẹ là công-trình tuyệt-diễm.
Mẹ Thiên-Chúa muôn đời.
Mẹ khổ đau suốt đời.
Mẹ cứu mang Ngôi Lời,
Cho đời con đấng chất, bổng cất cao tiếng hát du-dương.

Giêsu Ki-tô, Lạy Chúa yêu thương!

Ngài là tình yêu chia sẻ.

Ngài đã hy-sinh triệt-để.
Ngài dạy con huyền-nhiệm Nhập-Thể.
Ngài hạ mình cam khổ.
Ngài hoan-hỷ gánh tội trần-gian.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Ngài là mục-tử, Ngài chấn dất hồn con. Ngài là hiền-chủ, Ngài bảo-trợ đời con. Ngài là lương-sư, Ngài mở rộng trí con nông cạn, như đã mở lòng Sao-lô trở nên chứng-nhân hùng-hồn của tình Cha vô giá, như đã rửa chân Giu-đa, dầu biết rằng con sẵn-sàng bội-phản, như đã khoan-dung Phê-rô vì chẳng muốn đàn chiên Ngài tan rã.

Ngài là lương-thực viên-mãn, cho đời con xán-lạn. Từ vật-chất, thân con hoá-phân thành vật-chất. Mình Máu Ngài nuôi sống mãi hồn con, cho con trở thành chính Ki-Tô Nhiệm-Thể: con ở trong Ngài, như chính Ngài đã ở trong Cha.

Ngài hiệp-nhất con như chính Cha với Ngài liên-kết, cho con trở thành chi-thể Chúa Ki-tô, để con yêu Ngài như chính Ngài đã yêu Cha, để con xin vâng như Ngài đã xin vâng trên Núi Sọ, để con làm càn nhơ tươi tốt cho danh Ngài rạng tỏ, cho tình Ngài rức-rỡ hiển-vinh.

4

Lạy Mẹ khiết-trinh!

Xin đừng để con héo khô, kéo con phải rụi thiêu như rơm rạ!
Xin đừng để con xác-xơ tàn tạ, kéo con chẳng sum-suê hoa lá, không đem tươi mát cho cuộc thể nhân-sinh!

Con biết con càn nhơ Ki-Tô vun từ gốc Mẹ. Xin chỉ vẽ con đi đường đời muôn ngả, để con yêu Mẹ bằng cả lòng hiếu-thảo trung-trinh

Vườn nhơ rợp bóng rung-rinh,
Trái sai ngây-ngất men **Tình Hiệp Thông**

86- Mẹ Maria, Mẹ Là Tì-Nữ Của Thiên-Chúa (*)

1- MẸ LÀ TÌ-NỮ CỦA YAVÊ

Bà là ai? Kia Trinh-Nữ nhà Na-gia-rét! Thiên-Chúa gọi Bà: Maria!

Bà là “thiếu-nữ Sion đặc-tuyển”, là điện ngọc lâu son cho Yavê Vua ngự đến.

Trong thượng-trí Yavê, **BÀ LÀ CHỦ, LÀ CHÚA BÀ VÔ CÙNG ĐÁNG MẾN** (1), là kiều-nữ vô song đặc-sủng cho Ngài thể-hiện tình yêu lân-tuất, là tác-phẩm tiên-định tuyệt vời để Ngài thực-hiện lời hứa cánh chung. Mặt đất, thiên cung nhảy mừng phấn-khởi khi nghe Ga-bi-e chúc tụng:

“Kính mừng Chúa Bà khả ái!

Ave Maria!

Ave Maria!

Hãy vui lên! Bà thật thánh-thiện, Bà đầy ơn phúc! Thiên-Chúa ở cùng Bà. Nơi cung lòng thanh-khiết, Giêsu Con Người sẽ nhập-thể giáng-sinh, để thánh danh Người được triệt-để vinh-tôn, vương-quyền Ngài sẽ vô cùng tận trên khắp muôn dân. Bà sẽ được Thánh-Thần ‘rợp bóng’, bởi Giêsu Con Bà là Thánh, là Cứu Chúa, là Con Đấng Tối-Thượng toàn-năng tuyệt-đối, quyền phép khôn lường”

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Đêm tối bừng sáng.
Thiên-triều phủ phục.
Địa-ngục kinh-hoàng.
Trần-gian vùng dậy.

Vạn vật im hơi lắng nghe lời Bà tâu thưa:

"Này tôi tì-nữ Chúa Trời,
Xin vâng Thánh-ý theo lời truyền tin"

II- MẸ TÍN THÁC TUYỆT ĐỐI NƠI YAVÊ

Maria, Ôi! **Một niềm tin tuyệt-đôi!**

Khi chưa trực diện Yavê, chỉ mới nghe Ga-bi-e loan báo, Mẹ đã tuân-phục "xin vâng". Mẹ nhận biết ngay quyền uy Chúa Cả. Mẹ nhận rõ Người là Đấng toàn thiện, toàn ái, toàn chân. Mẹ nhận biết Yavê như chính Yavê nhận biết mình Ngài.

Trong Thánh-Thần ngập phủ, Mẹ nhận biết chương-trình Ngài đã khởi sự. Mẹ nhìn nhận Yavê không đắn-đo do-dự. Mẹ xin vâng "nhưng không".

Chẳng như Satan kiêu-căng bị truất-phế quyền-năng ngôi báu vì chẳng biết rõ mình là thụ-tạo, Mẹ xin vâng khiêm cung vì nhận biết mình là phận hèn tội tở. Mẹ tuyên xưng:

"Hồn tôi chúc tụng Chúa tôi,
Lòng tôi hớn-hở mừng Người đoái thương
Cho tôi những sự phi-thường,
Hồng-ân Chúa giải tỏ-tường toàn năng.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Phận hèn tôi-tớ xin vâng
Hoàn toàn tín thác hiến dâng cho Người”.

Maria, Mẹ ơi!

Mẹ là Trinh-Nữ của kẻ bần cùng nghèo khó (2). Mẹ chọn những ai bé nhỏ mọn hèn (3). Xin Mẹ cho con “đi vào cổng hẹp”, đừng để con “chọn lối rộng thênh-thang”, kéo con “bị hư vong, chẳng mong tìm được sự sống”(4).

Xin cho con **niềm tin sống động** như người Samari hải phong đã biết xin vâng về trình thầy tư-tế. Xin cho con **niềm tin khiêm cung lớn lao** như viên bách quản thành Ca-pha-na-um đã thưa với Chúa:

“Nhà tôi chẳng đáng Chúa vào
Xin Ngài hãy phán, tên hầu lành ngay” (5).

III- MẸ YÊU YAVÊ TRÊN HẾT MỌI SỰ

Maria, **Ôi! Một Tình yêu ngây-ngất,**

Một Tình Yêu sắt son!

Khi thưa cùng sứ-thần “Tôi chẳng biết đến nam nhân”, Mẹ lập lại lời tuyên khấn hiến thân trọn đời cho Chúa chí tôn. Mẹ yêu Người bằng **tình yêu tuyệt đối**, yêu hết tâm-hồn, yêu hết trí khôn, yêu trên hết mọi sự. Mẹ chẳng muốn bóng hình thụ-tạo ngự chiếm con tim trinh nguyên vẹn khiết.

Khi biết chẳng phải nam nhân thụ-tạo, nhưng chính Thánh-Thần Người ấp-ủ cho con tim Mẹ vẫn được vẹn khiết trinh nguyên, Mẹ cúi đầu hân-hoan cất tiếng:

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

“Xin Người thành sự cho tôi

Vì danh thánh Chúa như lời truyền ban!”

Mẹ biết Mẹ vẫn vẹn toàn hy-hiến bản thân. Mẹ chỉ muốn một **Tình Yêu chung thủy, một Tình Yêu bất khả phân**, tất cả cho Người Yêu duy nhất.

Maria, Ôi! **Một Tình Yêu chân thật,
Một Tình Yêu bao la!**

"Này, Giêsu yêu-dấu, Con Ta!

Hôm nay Con đẹp lòng Ta mọi đàng"

Lời Cha vang vang trên sông Gio-đa-nô khởi nguyên từ Tình Yêu hy-hiến khi Mẹ khẳng quyết "xin vâng". Mẹ xin vâng nhận đón Giêsu là tặng-phẩm của Tình Cha vô-biên, là hoa quả của lòng trinh nguyên thiên-sủng, Tình Cha công-minh quảng-đại hạ kẻ cao sang kiêu-căng, nâng người phạm hèn khiêm tốn, Tình Cha ưu-ái xót thương nhân-loại những mong cứu vớt đám con hoang-đàng.

Như Abraham vâng lệnh Yavê tiến dâng Isa-ác trên bàn hy-tế, Mẹ hy-hiến Con một Mẹ hăng dẫu yêu hơn yêu chính Mẹ, Mẹ cùng Chúa Con chung cạn chén đắng Can-vê, lòng Mẹ tái tê chết lịm.

Là tì-nữ trinh-trung, Mẹ chỉ muốn đẹp lòng Cha chí ái. Là tì-nữ khả-ái, Mẹ làm tham-vấn-viên tin cậy đặc-lực của Chúa từ-nhân.

Chẳng như Phêrô bị Thầy mắng xua thậm-tệ vì đã cản ngăn Thầy nạp mình chịu thương khó, Mẹ chẳng giữ Ngài cho

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

riêng mình Mẹ, nhưng chia sẻ Ngài cho tất cả trần-gian. Mẹ đồng lòng cộng-tác vào chương-trình cứu thế. Mẹ thực-hiện thánh-ý Yavê trong tình yêu mến vô ngần.

Mẹ tích-cực tiếp-diễn đồng công. Bên tòa ngai Thiên-Chúa, Mẹ vẫn hằng hy-hiến Trái Tim Tân-Khổ, Trái Tim quăn mọai gai Con Mẹ. Mẹ ôm-ấp cả nhân-loại trong vòng tay từ-ái. Mẹ nhận lấy đau thương làm giá cứu chuộc thế-nhân.

Lạy Chúa Thánh-Thần!

Lạy Mẹ Mân-Côi!

Hồn con chơi-với giữa sa-mạc đời khô cháy. Xin Mẹ khai thông giòng suối TIN YẾU tận đáy hồn con, để bãi cát đời con trở thành ruộng dưa xanh ngắt, dây dưa leo kín núi cao chót vót, dây dưa lan khắp đồng ruộng xa gần, con hái hoa màu sức nức **tình yêu Thiên-Chúa**, thơm ngát **tình yêu tha-nhân**, con có lễ-vật để vào triều-yết Quân-Vương.

Mẹ đưa con tới Thiên-đường,

Cho con dự tiệc phi-thường cao sang.

(1) Maria, tên riêng của “thiếu-nữ Sion” do Thiên-Chúa đặt, (*Tin Mừng nhất lãm*, chú-giải Tin Mừng Luca, bản dịch của Linh-mục Nguyễn Thế-Thuấn, CSSR, trang 124.)

(2) Khi hiện ra tại Banneux với em Mariette Beco 11 tuổi, ngày 19-1-1933, Mẹ đã phán: “Mẹ là Trinh-Nữ của kẻ bần cùng”.

(3) Khi hiện ra với cô Estella Faguet 32 tuổi, tại Pellevoisin lần thứ 13 ngày 5-11-1876, Mẹ đã phán: “Mẹ chọn những kẻ bé mọn và yếu hèn cho vinh danh Mẹ.”

(4) Mat.7:13

(5) Mat.8,5.13

87- Maria, Mẹ Là Mẹ Giáo-Hội (*)

*"Ta mong muốn Mẹ Thiên-Chúa
phải được cả thế-giới Kitô-hữu vinh-tôn
và khẩn cầu nhiều hơn nữa bằng trước-hiệu
"Mẹ Giáo-Hội thật tuyệt-diệu này"*

*(Lời Đức Thánh Cha Phaolô VI công bố tin-điều
'Mẹ là Mẹ Giáo-Hội' vào ngày 21-11-1964,
kết thúc phiên họp thứ ba của Công-Đồng chung Vaticanô II
sau khi chấp-nhận hiến-chế 'Lumen Gentium' bàn về Giáo-Hội)*

I- Vì Giáo-Hội Là Nhiệm-Thể Chúa Ki-Tô

"Các người bảo: 'Có Mẹ và anh em Ta đến gặp'
Nhưng chính các người mới thật Mẹ và anh em Ta. (1)

Các người hằng ở trong Ta,
còn Ta vẫn ở trong nhà các người"(2).

Lạy Chúa Giêsu, Con Đức Chúa Trời!
Ngài chính là trưởng-tử, loài người là anh em (3).

Ngài là mục-tử,
Ngài thí mạng mình để giải-cứ đàn chiên,
Ngài quy tụ mọi chiên khác ràn
về cùng một đàn cho Ngài chăn dắt. (4)

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Ngài là đầu của Hội Thánh
hiệp-nhất nên nhiệm-thể Ngài. (5)

Ngài là thân nho
cho chúng con là cành được nuôi sống trở sinh hoa quả.
(6)

Ngài chẳng bỏ đàn chiên Ngài tan rã mồ-côi.(7)

Ngài xây Giáo-Hội đời đời trên Phê-rô tảng đá,
hơn một lần kế-tục Ngài chặn giữ đàn chiên. (8)

Ngài ở cùng Giáo-Hội ngày đêm
cho đến tận-thể muôn đời. (9)

Thánh Maria, Đức Mẹ Chúa Trời,
Xin gìn-giữ Giáo-Hội Ngài, con dâu của Mẹ!
Xin giúp chuẩn-bị đèn dầu hôn-lễ
cho Trinh-Nữ được đón tiếp Tân-Lang! (10)
Mẹ chính là "ruộng đất, lao công, kết đơm hoa màu"
hợp nên lễ-vật hy-tế dâng hiến Chúa Cha:
Lễ-vật Gôn-gô-ta,
Lễ-vật Ki-Tô Thập-giá,
Lễ-vật đóng ấn trên cả loài người.

II- Vì Mẹ Hằng Yêu Giáo-Hội Như Yêu Con Mẹ

Mẹ cầm ấn-tín Chúa Trời
Dắt-dìu Giáo-Hội tới đài vinh-quang.
Lạc-thuyết hoang-mang,
Máu lửa kinh-hoàng,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Phũ-phàng đông-tổ,
Thách-đổ hận thù,
Mẹ vẫn soi-sáng, dẫn đàng, phù-hộ đỡ nâng
cho Giáo-Hội Mẹ vững-vàng
hiên-ngang lướt thẳng;
Mẹ vẫn từng can-thiệp công-khai,
cho con cái Mẹ nhận biết rõ-ràng:
lòng Mẹ, ôi, bao-la nhân ái tuyệt-vời!
An-bi-den-giê tan rã tả-tơi:
Mẹ cho vũ-khí Mân-Côi nhiệm-mầu (11).
Mẹ từng hiện-diện công-khai,
cho con-cái Mẹ xác-tín thâm sâu :
Mẹ chính là Từ-Mẫu,
là Đấng Cầu-Bầu chẳng sai.
Mẹ ôm-ấp Giáo-Hội trong tay:
Giáo-Hoàng thiên-định Piô mười hai (12),
Giáo-Hoàng Gioan Phao-lô đệ nhị, (13),
quả nhãn-tiền được Mẹ đồng-hành ra tay bảo-vệ.
Mẹ đã công-khai diu-dắt Giáo-Hội
hoàn-tất lời Mẹ khẩn-thiết nài van (14)
cho thế-gian bình-an,
cho loài người ăn-năn cải-hối,
cho đời mới cuộc đời,
cho nước Người hiển-trị, cho cả sáng danh Cha.

Lạy Mẹ Fatima,
Trái Tim Mẹ là tàu No-e

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

cho Giáo-Hội được chở-che nường-ần.
Lo chi tàu chạt, bởi lòng Mẹ thật vĩ-đại bao-la,
bao-la hơn trùng dương mênh-mông,
bao la hơn bát-ngát đất trời.
Cầu Vòng, Sao Bắc sáng ngời,
Đêm đen, hồng-thuỷ, ắt rồi phải tan.
Mẹ thương ban phúc bình an,
Muôn dân hiệp-nhất chứa-chan ân tình.

(1) Math. 12 : 46-50

(2) Gioan 14 : 20 & 15 : 4

(3) Col. 1 : 15

(4) Gioan 10 : 11 & 10 : 15-16

(5) Eph. 1 : 22

(6) Gioan 15 : 5

(7) Gioan 14 : 18

(8) Math. 16 : 18 & Gioan 21 : 15-17 (3 lần Chúa căn dặn Phêrô chăn nuôi đàn chiên của Chúa)

(9) Math. 28 : 19-20

(10) Math. 25 : 1-13

(11) Đức Mẹ hiện ra vào tháng 5 tại Tây Ban Nha dạy Thánh Đa-minh dùng kính Mân-Côi làm khí-giới chống bè rôi Albigense.

(12) Đức Thánh Cha Piô XII được thụ-phong Giám-mục vào chính ngày giờ Đức Mẹ hiện ra tại Fatima lần thứ nhất, 13-5-1917. Và cũng như đối với Đức Piô IX, sau khi đã công bố vào ngày 8-12-1854, tín-điều "Đức Mẹ Vô-Nhiễm Nguyên-

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Tội", Đức Mẹ cũng đã hiện ra với Bernadette tại Lộ-Đức ngày 15-3-1858 xác nhận lời công-bố tín-điều này khi tự xưng là "*Đấng đầu thai vô nhiễm nguyên tội* "; lần này khi Đức Piô XII công bố tín-điều "*Mẹ Hồn Xác Lên Trời*" vào ngày lễ Các Thánh 1-11-1950, Đức Mẹ cũng tỏ ra xác-nhận tín-điều này khi cho Đức Thánh Cha thấy mặt trời nhảy múa bốn lần trong các ngày 30 và 31 tháng 10, ngày 1 và 8 tháng 11 năm 1950 y như mặt trời đã nhảy múa ở Fatima ngày 13-10-1917. Dịp phái-đoàn hành-hương Bồ-đào-Nha dâng cúng bàn thờ Đức Mẹ Fatima cho tân vương-cung thánh-đường được xây để kỷ-niệm ngân-khánh giám-mục của Đức Piô XII và để cung hiến cho thánh Eugene quan thầy của Ngài, Ngài đã nhìn nhận sự hiện-diện của Mẹ trong sứ-mệnh thiên-định qua huân-từ sau đây:

"Các con muốn cử-hành để đồng tưởng nhớ đến *sự trùng-hợp thiên-định* việc Ta được phong lên hàng giáo-phẩm, Vào ngày hôm ấy, cùng một giờ, ở đồi Fatima, vị Nữ-Vương Rất Thánh Mân-Côi hiện ra lần đầu tiên, như thể Người Mẹ dấu yêu trên hết mọi sự muốn cho Ta hiểu rằng trong những thời-gian *bão-tố* của giáo-triều Ta, trong *con khủng-hoảng nhất* của lịch-sử thế-giới, Ta sẽ luôn có *sự hỗ-trợ từ-mẫu của Người Nữ cao-cả chiến-thắng mọi trận chiến của Thiên-Chúa, để bao che Ta, để bảo-vệ Ta, và để dẫn dắt Ta*" (The Whole Truth About Fatima, frère Michel de la Sainte Trinité, translated by Jonh Collarati, Immaculate Heart, Cao-Tấn Tĩnh trích dẫn trong "Trái Tim Mẹ Toàn Thắng", tr. 50-51, 68, Cao-Bùi xb, 12-1992, 467 Deborah Dr.-Pomona, CA 91767)

(13) Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II bị ám-sát chết hụt ngày 13-5-1981. Trong dịp hành hương Fatima ngày 13-5-1982,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

chính Ngài đã xác-nhận sự can-thiệp nhân-tiên của Mẹ Maria như sau:

"Vậy Ta đến đây hôm nay là vì cũng trong chính ngày này năm trước, tại quảng-trường Thánh Phêrô ở Rôma, xảy ra việc ám-sát Giáo-hoàng, *trùng -hợp một cách lạ-lùng* với ngày kỷ-niệm Đức Mẹ hiện ra ở Fatima hôm 13-5-1917. Ta như nhận thấy trong sự trùng-hợp về ngày giờ này *một lời kêu gọi đặc-biệt* đến nơi đây. Bởi thế, Ta đến đây để tạ ơn Chúa Quan Phòng ở chỗ này, *việc mà Mẹ Thiên-Chúa đã lợi-dụng theo cách thế đặc-biệt của Mẹ*" (Fatima Today, Rev. Robert J. Fox, Christendom Publications, 1983, Cao Tấn Tĩnh trích, sách đã dẫn, tr. 51).

(14) Khi hiện ra với chị Luxia ngày 13-6-1929 tại Tuy nước Tây Ban Nha, Đức Mẹ đã yêu-cầu:

"Đã đến lúc Thiên-Chúa muốn xin Đức Thánh Cha hợp cùng với tất cả các giám-mục trên thế-giới để hiến dâng nước Nga cho Trái-Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ. Ngài hứa cứu nước Nga. Nếu yêu-cầu của Mẹ được thực-hiện, nước Nga sẽ trở lại và sẽ có hoà-bình; bằng không nước Nga sẽ gieo rắc lầm lạc trên khắp thế-giới, gây chiến-tranh và bắt bớ Giáo-Hội, kẻ lành sẽ tử-đạo, Đức Thánh Cha sẽ chịu nhiều đau khổ, một số quốc-gia sẽ bị tiêu-diệt"

Lời Mẹ yêu-cầu tuy đã được các Đức Piô XII, Phaolô VI và Gioan XXIII thực-hiện, song hoặc chưa dâng riêng nước Nga cho Mẹ, hoặc chưa hợp với toàn-thể các Giám-mục hoàn-cầu nên tới ngày lễ trọng Truyền Tin trong mùa chay, 25-3-1984, Đức Gioan-Phaolô II mới cùng với tất cả các Giám-mục trên thế-giới lập lời hiến dâng thế-giới và riêng nước Nga cho Trái-Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ Maria, hoàn tất lời Mẹ đã từng đòi hỏi.

88- Mẹ Là Mẹ Thiên-Chúa (*)

*"Ta là Đấng hằng ở trong Thiên-Chúa Ba Ngôi
và là Trinh-Nữ Mạc-Khải"
(lời Mẹ phán với ông Bruno Cornachiola,
Người đã bỏ đạo Công-Giáo,
theo thệ-phản chống lại các tín-điều về Mẹ Maria)*

1- Là Trinh-Mẫu Vô-Nhiễm, Mẹ Là Kỳ-Công Tiên-Định Tuyệt-Hào

Một đêm cuối xuân, trăng vàng tươi mát, thế-gian đang an giấc mơ-màng. Theo gió thênh-thang đang ùa tràn vào song cửa. Khuê-phòng bừng sáng chói-chan. Nàng thình lặng quỳ đó, hồn dâng ngây-ngất theo sóng nhạc réo-rắt tự trời cao. Nàng ngước lên run run choáng-váng, nghe xô-xao cả một trời sao, sang-sáng lời chào của thiên-sứ:

*"Ave Maria
Gratia plena,
Dominus tecum..."*

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Trời Đất chuyển rung.

Núi rừng cất tiếng.

Sóng biển hò vang.

Vũ-trụ bàng-hoàng mừng rỡ reo vui:

*"Rồi đây ta hết ngậm-ngùi,
Trần-gian giải-thoát được Ngài đoái thương"*

Ôi lạ-lùng khôn tưởng!

Phi-thường quá! Ôi màu-nhiệm Nhập-Thể!

Maria, Mẹ Thiên-Chúa hiển-vinh.

Tuyệt-diễm thay! Mẹ thanh-khiết vẹn-tuyền.

Mẹ vô-nhiễm tội nguyên.

Mẹ trọn đời đồng-trình.

Mẹ là cứu-tinh cho kiếp nhân-sinh thụ-tạo.

Mẹ là công-trình tiên-định tuyệt-hào,

Là bảo-tàng hăng-cứu của Chúa Ba Ngôi.

Mẹ khiêm cung nhận lời:

*"Tấu lạy Chúa Trời! này tôi xin vâng.
Hồn tôi nhảy mừng ngợi-khen Cha Cả.
Lòng tôi hớn-hở,
bởi chưng tôi là phận hèn tí-nữ
được Ngài ngập phủ diễm-phúc bao-la"*

Nghe tiếng Maria, quý thần trốn xa, trắng ngà bay bổng,
tầng trời náo-động, thiên-cung lồng-lộng rộn-rã tiếng hoan-
ca:

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

*"O Maria,
Tota pulcra es!
Nơi vườn Na-gia-rét
Bà đẹp nhất muôn hoa!
Chào mừng Trinh-Mẫu Maria,
Nữ-Vương Thiên-Quốc, danh Cha sáng ngời!"*

2- Mẹ Đồng-Công Cứu-Thế

Nước Cha đời đời vinh-hiến.

Mẹ là khởi-điểm cho Lời Cha nhập-thể. Mẹ yêu Lời như Lời vâng Cha, như Cha đã yêu Lời khi ban Lời Cha làm ánh bình-minh nơi điêu-linh trần-thế. Mẹ là kết-tinh của Tình Yêu huyền-diệu chất ngất Thánh-Linh Cha Con nhất thể.

Như bể cả mênh-mông luôn luôn đầy ắp, Mẹ là trung-tâm tác-động tình Cha chu-luân cùng khắp, cho Đất Trời vi nhất giao-hòa, cho rừng già dậy ngát hương hoa. Ngay khi Thánh-Thần Cha tuôn đổ chan-hòa ân-phúc, Mẹ đã chấp-nhận âm-thầm đồng-công đau khổ.

Một hang lửa hoang-sơ lạnh giá. Một máng cỏ tro-vơ. Tham-vọng, kiêu-căng, hận-thù thách-đố. Một cuộc đuổi săn ruộng bố. Mẹ mang Lời theo bạn đường tắt-tả ruổi-rong. Mẹ tiến vào đường dài đầy chông gai nhọn sắc. Mẹ cùng Giu-se thợ mộc gọt bào Thập-Giá. Tiếng xẻ cưa như tiếng kêu xé da cắt thịt của Chiên Con trên bàn hy-lễ. Mẹ ru con ời-ợi, lời ru êm cuộc thế lắm-than.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Ôi, vô vàn lo-âu khi Mẹ lạc Con yêu-dấu!

Ôi, mừng này khôn thấu khi tìm gặp Con nơi đền thánh Sa-lem!

Bao nhiêu năm trường rông-rã, Mẹ theo sát bên Con trên mọi nẻo đường dẫn thân cứu-độ. Lòng Mẹ quặn đau khi nhìn Con gục ngã vì Thập-Giá, mọai gai. Rồi khi hoàng-hôn trên đồi Can-vê dần tắt, nghe mồn-một những tiếng đống đing chan-chát, nghe có tiếng kêu *"Khát nước! Xin vâng!"*, lòng Mẹ thắt se xót-xa giãm bóp, Mẹ khóc thầm trong sấm chớp, mưa rơi long trời lở đất. Lệ thấm máu Chúa Con lênh-láng khắp dương-gian. Máu lệ này chứa-chan ân-tình viết cho chúng-sinh một trang sử mới:

"Gioan hỡi! Bà đây là Mẹ con!"

Maria, thưa Bà! Gioan nay là con yêu dấu của Bà"

3- Là Mẹ Thiên-chúa, Mẹ là Mẹ của chúng con

Một giao-ước mới ban ra,

Mẹ là Mẹ của cả và muôn dân.

Mẹ cho thế-nhân ăm-ấp ân-tình.

Bởi Lời, nhân-thế phục-sinh,

Xác hồn Mẹ cũng hiển-vinh về trời.

Như Cha âu-yếm dân Cha trong vòng tay rộng mở. Mẹ thương chúng con bằng tình Cha nặng hơn cả trời rộng biển khơi. Vương-quyền Mẹ mỗi ngày một công-khai thể-hiện. Biết bao lần Mẹ tiếp-diễn tiệc cưới Ca-na.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Từ ngai tòa Thiên-Mẫu, vẫn hăng vọng vang tiếng kêu xin: *"Nhà này hết rượu!"*. Lộ-Đức, Bô-ranh, Fatima, La-Vang, Bình-Triệu, Tà-Pao,....., năng-quyền Mẹ giải tỏ khắp năm châu. Mẹ tìm gặp chúng con trong nhần-tiền Mẹ là Mẹ Thiên-Chúa, Mẹ của muôn dân. Mẹ tích-cực can ngăn Cha thịnh-nộ.

Lòng Mẹ xót-xa đau-khổ, huyết lệ chảy ròng-ròng lã-chã, bởi đoàn con nhẹ dạ dám hắt cả tình Chúa mênh-mang. Dầu con có hoang-đàng hư-hỏng, Mẹ vẫn một lòng nâng đỡ chở-che, ngăn ngừa bảo-vệ khi con lâm nguy khốn-khó. Mẹ làm trạng-sư biện-hộ, gỡ con khỏi đời đời án-quyết chung-thân. Mẹ dấm nát đầu răn Sa-tan đẩy lên cuồng-diên giận dữ giữa lúc tự Thiên-Cung vọi-vọi vang lừng tiếng Cha chung phán xử:

*"Ta sẽ đặt đố-kỵ
giữa dòng-dối người và Người Nữ,
giữa người và dòng-dối Người".*

Trận chiến đấu cho có tới-bời khốc-liệt, *"sau cùng Trái Tim Mẹ sẽ thắng"*, lời Mẹ hăng gióng-giã khắp nơi nơi.

* * *

Lạy Mẹ Chúa Trời,

Là Mẹ chúng con.

Mẹ là giòng sông Ngân lấp-lánh, là ánh mặt trời rực-rỡ huy-hoàng.

Mẹ là cầu vồng vắt ngang cho tan mưa bão, cho con bắc thang leo tới Thiên-Đàng,

*Tiến dâng Thiên Chúa cao-sang
Đời con kết chuỗi nên tràng Mân-Côi.*

89- Mẹ Là Mùa Xuân Của Nhân-Loại (*)

1-Mẹ Là Mùa Xuân Hiên-Thắng

Vừa khi nguyên-tổ nghe theo lời xúi giục của tà-thần kiêu-căng căm-đổ, thiên-quang phụt tắt, thịnh-nộ cuồng-phong, địa-đàng sụp đổ, nghe vang vang án-lệnh phán truyền từ cung trời cao ngất :

"Hỡi E-và, A-đam,

Ân-sủng ta ban, người không gìn-giữ, người cam bỏ mất. Người phải đổ mồ-hôi xót con mắt lê kiếp lầm-than. Người sẽ phải đương đầu với Satan thần ác. Nhưng người là công-trình Ta tạo-tác bằng tất cả Yêu Thương.

Ta sẽ cho con cháu người một E-và mới. Ta sẽ cho mở tung hoả-ngục, hỡi Rồng Rắn Ma-Vương! Nhưng Ta sẽ đặt đố-ky giữa dòng-dối người và Người Nữ, giữa người và dòng-dối Người. Người sẽ cho nhân-loại một Mùa Xuân mới, Mùa Xuân Hăng-Cửu, Mùa Xuân của mãi mãi riêng Ta".

Lạy Mẹ Maria. Mẹ là Mùa Xuân tiền-định, Mùa Xuân ân-phúc bao la. Mẹ là E-và vô-nhiễm, vẹn-toàn khiết-trinh, là phản-ánh của Thần-Linh Thượng-Đế. Mẹ là vinh-dự của Chúa Trời Nhất Thể Ba Ngôi. Mẹ là gương mẫu độc-đáo chói ngời. Mẹ là bảo-chứng đời đời của Ngôi Lời chí thánh, là thách-đố cho quỷ-vương duy-vật hận thù rình-rập, xông tới đuổi săn" (1).

Cuộc tấn-công giành-giật đoàn chiên, dẫu có triển-miên khốc-liệt, vẫn chẳng chống lại được Thiên-Chúa toàn năng. Mẹ là hải-đăng rọi soi biển cả. Như đại-bàng gương cánh" (1) oai-phong dũng-mãnh, Mẹ là nữ-tướng của đoàn hùng-binh Thánh-Giá vinh-quang. Mẹ là Rạng-Đông của Mặt

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Trời Công-Chính, Mặt Trời Chân Thật và Yêu Thương (2). Mẹ xua tan tối-tăm. Mẹ dọn đường cho Con Mẹ tái lâm.

Mẹ chính là **Mùa Xuân Hiên Thẳng**, con chẳng lo chi!

Dù cho thử-thách gian nguy,
Đường xa Mẹ dắt con đi đến cùng;
Hội Xuân Thiên-Quốc tương-bừng,
Mẹ đưa con cái vào mừng Chúa Xuân.

2-Mẹ Là Mùa Xuân Huyền-Diệu

Ôi, vườn Xuân Mân-Côi rực thắm !
Gai rướm máu hồng nhuộm thắm Mân-Côi.
Mân-Côi thắm Tình Yêu cao ngất :
Tình yêu Thánh-Linh,
Tình Yêu Hiệp Nhất,
Tình Yêu khiết trinh,
Tình Yêu chuốc hết đau khổ.

Ngay thuở ban đầu, khi Giê-su Ki-Tô nhập thể, Mẹ đã mang theo Thánh-Giá nhiệm-mầu. Thánh-Giá sâu bi như « lưới gươm đâm thấu » lòng Mẹ (3). Thánh-Giá sâu bi dắt Mẹ đi suốt đường xa cho hoa hồng nở rộ trên Can-Vê Núi Sọ, Thánh-Giá sâu bi dắt Mẹ đi trên Thiên-cung cho mưa Mân-Côi rơi rắc ngập khắp dương-gian. Thánh-Giá sâu bi như « vòng gai đỏ lửa » quấn chặt Thánh-Tâm (4) cho máu hồng tắm gội đoàn con bội nghĩa vong ân.

Như Giê-su Con Mẹ tưới Máu mình cho Thánh-Giá tốt xanh hoa lá, Mẹ vẫn còn đón nhận đau thương vun bón cho vườn Mân-Côi dậy ngát hương trinh. Trong nắng bình-minh rực-rỡ, dưới trăng khi tỏ khi mờ, Mân-Côi cười tươi trên thân

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

cành, gai đâm nhọn sắc. Gai càng sắc nhọn, hoa càng hương sắc kỳ-diễm vô ngần.

Lạy Mẹ Mân-Côi,

Mẹ chính là **Mùa Xuân Huyền-Diệu**. Mùa Xuân ấp-ủ tử trong gió lạnh tuyết sương :

Mùa Xuân riu-rít Yêu Thương,

Gọi nhau hiệp-nhất bốn phương một nhà.

Mùa Xuân bát-ngát muôn hoa,

Vinh danh Thiên-Chúa nước Cha muôn đời.

3- Mẹ Là Mùa Xuân Của Cả Loài Người.

Maria, Mẹ ơi !

Mẹ thánh-thiện tuyết-vời!

Linh-hồn Mẹ đẹp tươi hơn mọi người nữ, vượt hẳn E-và, hơn cả thần thánh thiên-cung. Mẹ yêu chúng con không thể nào cân đong, đo đếm, hơn sao trên trời, hơn muối biển khơi, hơn lá rừng cội, hơn cả đất trời hợp chung. Mẹ yêu chúng con như Mẹ đã yêu Giê-su Con Mẹ, như chính Giê-su vâng Cha yêu hết tất cả trần-gian.

Trong Giê-su, Mẹ đã nhận Gio-an từ chân Thánh-Giá, Mẹ nhận cả loài người trong vòng tay từ-mẫu khoan-dung. Mẹ ấp-ủ muôn dân trong Thánh-Thần Thiên-Chúa.

Từ Giê-su, Mẹ cho chúng con **tình yêu chan-chúa**.

Cùng Giê-su, Mẹ cho chúng con phục-sinh. Mẹ cho Thánh-Linh, để trong ánh quang-minh ngợp choá, chúng con vùng dậy dang tay đón mừng Mùa Xuân huy-hoàng bùng nở từ đông già băng giá xác-xơ.. Mẹ là hồn thơ lai-láng, là **nguồn sống bất tận trào dâng**..

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Hiệp với Giê-su, Mẹ đồng công cứu-độ, Mẹ bảo-hộ chúng con trước ngai toà Công-Thăng, Mẹ là **nguồn hy-vọng hân-hoan**.

Lạy Mẹ cực khoan.

Mẹ là Nữ-Vương Trời Đất,

Mẹ là quản-đốc của Mùa Xuân Hằng-Cứu. **Mẹ là Mùa Xuân của nhân-loại**, chúng con mãi mãi hưởng thánh-nhan Ngài.

*Năng xuân gieo khắp nơi nơi,
Chan-hoà ân-phúc người người an vui.
Năng xuân tô thắm cuộc đời,
Mẹ đưa con tới Nước Trời hiển-vinh.*

(1) Thánh-kinh thuật lại cuộc giao-chiến giữa đại-bàng và rồng rắn (Sách KH.13-16), giữa Người Nữ mặc áo Mặt Trời và con rồng phun lửa (KH.12: 1,3)

(2) "Trong bóng đêm đang đè nặng trên thế-giới, chúng ta thấy Rạng-Đông bùng lên, báo hiệu chắc-chắn về sự xuất-hiện của Mặt Trời Chân-thật, Công-Chính và Yêu Thương " (thư Đức Thánh Cha Pio XII ngày 2/7/1948 gửi Cha Ranson, Giám-Độc phong trào 'Great Return', Pháp - *The Whole Truth About Fatima, vol.3, 117, Frère Michel de La Sainte Trinité, translated by John Collarati, Immaculate Heart Publications, 1990*)

(3) Luca 2: 34-35.

(4) Trong cả 3 lần hiện ra, lần thứ nhất tại Fatima với 3 trẻ ngày 13-6-1917, hai lần sau tại Tây-Ban-Nha với chị Luxia trong tu-viện các ngày 10-12-1925 và ngày 13-6-1929, Đức Mẹ đều cho thấy Trái Tim Mẹ có vòng gai quấn quanh, riêng lần thứ ba, vòng gai có lửa..

90- Bài Ca Ngợi Khen

chuyển ngữ Kinh Magnificat,
(Luca 1, 46-55)

Hồn tôi chúc tụng Chúa tôi,
Trí tôi hớn-hở mừng vui nghẹn lời,
Xin Ngài, Đấng cứu-độ tôi,
Lắng nghe tì-nữ dâng lời tán-dương:
Tôi nay diễm-phúc phi-thường.
Được Người nhìn đến đoái thương phận hèn;
Muôn đời sẽ mãi ngợi khen
Danh Người chí thánh, chí tôn vô cùng!
Người là Thượng-Đế toàn-năng,
Cho tôi bao chuyện kỳ-công lạ thường!
Muôn đời Chúa vẫn xót thương,
Nâng người kính sợ, khiêm-nhường phục vâng
Dẹp phường quyền thế kiêu-căng,
Biểu-dương sức mạnh uy-hùng ra tay!
Người nghèo Chúa thương dư đầy,
Kẻ giàu, Chúa đỗi thẳng tay trở về.
Ít-ra-en, Chúa độ-trì,
Chở-che tôi tớ chỉ vì lòng thương.
Áp-ram tổ-phụ hiền-lương,
Cháu con được Chúa yêu thương dường nào!
Như xưa Ngài đã ước-giao:
Đời đời miêu-duệ dạt-dào hồng-ân.

91- Nữ-Vương Diễm-Tuyệt (*)

(Đường-luật thất ngôn bát cú thuận-nghịch-độc)

Bài đọc xuôi

Ngai tòa sáng chói, rực thiên-cung,
Thánh-nhạc hòa vang, hát lẫy-lừng.
Ngây-ngất chất thương, tình lụt ngập,
Chứa-chan tuôn lộc, phúc trào dâng.
Mai ngàn trắng tuyết, hoa trinh-khiết,
Báu ngọc hồng son, tẩm thủy-chung.
Trời Đất Mẫu-Vương, ôi, diễm-tuyệt!
Nơi nơi rạng tỏ Mẹ uy-hùng.

Bài đọc ngược

Hùng uy Mẹ tỏ rạng nơi nơi,
Tuyệt-diễm, ôi, Vương-Mẫu Đất Trời!
Chung thủy tẩm son hồng ngọc báu.
Khiết-trinh, hoa tuyết trắng ngàn mai.
Dâng trào phúc lộc tuôn chan-chứa
Ngập lụt tình thương chất ngất-ngây.
Lừng-lẫy hát vang hoà nhạc thánh,
Cung thiên rực chói sáng tòa ngai.

92- Nước Mắt Cho Thế-Nhân

Mẹ ôm thế-giới vào lòng,
Ngước xin Thượng-Đế khoan-hồng, nương tay.
Nhưng sao Mẹ khóc thế này?
Phải chăng nhân-loại còn hay cứng đầu?

Đây những oan-hồn biển sâu gào thét.
Đây dân nghèo lê-lết khắp giang-sơn.
Đây những thai-nhi khóc ré oán hờn
Bị bỏ vương trên mọi đường, khắp chốn,
Trong vò rượu, trên bàn ăn rùng-rợn
Bởi bọn người hung tợn, dạ sói lang.

Trong ôn-dịch, sóng thần, động-địa, cuồng-phong,
Lòng đất nước quặn đau vang vang tiếng rú:

“Sinh con ra, sao con thành quỷ dữ ,
Tùng xẻo thân này chưa đủ hay sao?
Bội nghĩa thêm, con tru diệt đồng-bào,
Xua đuổi anh em, bán rao nhân-phẩm,
Hả-hê cười, sao tàn nhẫn bất nhân?
Mẹ xót-xa lắm, ôi, đau khổ vô ngần;
Đây lệ sâu, mau lại gần, con hãy hứng đong!

Mẹ ôm thế-giới vào lòng,
Ngước xin Thượng-Đế khoan-hồng, nương tay.

- Nhưng sao Mẹ khóc thế này?
- “Bởi vì nhân-loại còn hay cứng đầu,
Kiêu căng, lối đạo thương nhau,
Làm sao lau sạch lệ sâu, con ơi!”

29-10 -2005

93- Mẹ Là Gương Nhân-Đức

(Đường-luật thất ngôn bát cú thuận-nghịch-độc)

(bài đọc xuôi)

Mông-mênh nước đục khuấy bùn đen,
Toả ngát hương thơm vẫn thắm sen.
Bông thắm mãi, mà sao khế hỏi?
Phúc vinh đây, thực quả thắm khen!
Trăng đêm sáng rực lòng trinh khiết,
Nội cỏ cung khiêm phận mọn hèn.
Trong trắng giữ gìn lo mãi mãi!
Mong gì nữa? Bỏ dứt đũa chen!

(bài đọc ngược)

Chen đũa dứt bỏ, nữa gì mong?
Mãi mãi lo gìn giữ trắng trong!
Hèn mọn, phận khiêm cung cỏ nội,
Khiết trinh, lòng rực sáng đêm trăng.
Khen thắm quả thực đây vinh phúc!
Hỏi khế sao mà mãi thắm bông?
Sen thắm vẫn thơm hương toả ngát,
Đen bùn khuấy đục nước mênh-mông.

94- Mẹ Là Đường Dẫn Con Tới Chúa

***"Trái Tim Vô Nhiễm của Mẹ sẽ là nơi nương-ấn của con
và là đường dẫn con đến cùng Thiên-Chúa"***

*(lời Mẹ nói với chị Luxia trong lần hiện ra
ngày 13-6-1917 tại Fatima)*

Trăng vàng dẫn lối quét đêm đen,
Lấp-lánh sao trời những đoá sen.
Sóng vỗ rì-rào lời nguyện khẩn,
Gió reo réo-rắt tiếng ca khen,
Xua tan lũ quỷ, loài gian ác,
Dẹp sạch quân thù, bọn đốn hèn.
Có Mẹ soi đường con tới Chúa,
Lo gì chẳng dứt cuộc đua chen!

95- Vào Cõi Thiên-Hương

Trăng sáng soi đường, hết tối đen,
Ngạt-ngào, ngây-ngất nức hương sen;
Xăm-xăm lẹ bước, xăm-xăm bước,
Tấm-tắc khen thầm, tấm-tắc khen.
Quý trọng thay, hoa lòng khiết tịnh!
Ôi cao sang, phận kiếp phàm hèn!
Kìa ai muốn sống đời cao quý,
Hoa thắm hương trời đã nở chen!

96- Học Trường Của Mẹ Maria

“Các con hãy học nơi trường của Mẹ Maria ...”

*(Lời Đức cố Giáo Hoàng Gioan Phalô II
nhấn nhủ giới trẻ trong cuộc Ngài kính viếng
Đức Mẹ Lộ-Đức ngày 14-8-2004)*

Không ham cuộc sống trắng thay đen,
Tận hiến thanh tâm, một đoá sen.
Khiêm tốn nghe truyền, khiêm tốn nhận,
Kính mừng chúc tụng, kính mừng khen.
Noi gương Mẹ, vững lòng trong sạch,
Nối gót Người, vui kiếp mọn hèn.
Trường Mẹ, vườn ươm trồng thánh-đức
Toả thiên hương quyện lá hoa chen.

97- Mẹ Thiên-Chúa

Giải ánh trắng vàng xoá bóng đen,
Mẹ vô nhiễm tội, ngát hương sen.
Thiên-cung nhận-nhịp vang lời chúc,
Vũ-trụ tượng-bừng cất tiếng khen.
Mẹ nhận vâng theo lời thánh-ý,
Chúa thương cất nhắc phạm tội hèn.
Mẹ Thiên-Chúa, Mẹ muôn dân nước,
Giữa cuộc đời tranh chấp lách chen.

98- Mẹ là Trinh-Mẫu từ-Nhân

(Đường-luật thất ngôn bát cú thuận-nghịch-độc)

(bài đọc xuôi)

Sinh hôi chẳng vấy, dẫu bùn đen,
Mãi mãi hương còn, vẫn thắm sen.
«Trinh-Mẫu Nhiệm-Mẫu», bài nhạc tấu,
Thánh-thi chan chứa ý mừng khen.
Vinh quang, thật, Mẹ đầy vinh-phúc!
Khổ cực, ôi, Con gánh phận hèn!
Linh-hiến, Mẹ ngày đêm nhắc gọi:
«Khinh chê, hãy tuyệt dứt đua chen!»

(bài đọc ngược)

«Chen đua, dứt tuyệt, hãy chê khinh!»
Gọi nhắc đêm ngày, Mẹ hiển-linh.
Hèn phận gánh, Con, ôi cực khổ!
Phúc vinh đầy, Mẹ, thật quang vinh!
Khen mừng, ý chứa-chan thi-thánh!
Tấu nhạc, bài «Mẫu-Nhiệm Mẫu-Trinh»,
Sen thắm vẫn còn hương mãi mãi.
Đen bùn dẫu vấy, chẳng hôi sinh.

99- Mẹ Nhân-Loại

Giữa cõi trần-ai phủ bóng đen,
Mẹ hằng vô nhiễm toả hương sen.
Đồng công cứu thế ca mừng chúc,
Nhận lệnh vâng Cha, hát ngợi khen.
Mẹ dạy con gìn lòng khiết-tịnh,
Con theo Mẹ sống kiếp phàm hèn.
Mẹ nhân-loại, chốn con nương-náu,
Con chẳng tranh giành cuộc đày chen.

100- Đoàn Hứa Khiết-Tĩnh Thuỷ-Chung

Như giữa đầm lầy nước đục đen,
Vẫn luôn khoe sắc ngát hương sen.
Ghi lòng tạc dạ lời đoàn hứa,
Giữ ngọc gìn vàng tiếng nức khen.
Đã chuộng thanh cao tình mến trọng,
Chẳng so cao thấp phận sang hèn.
Một đời chung thuỷ lòng trân quý,
Sánh cụm hoa muôn sắc thắm chen.

101- Đã Có Mẹ

Dù cho thế-sự trắng thay đen,
Vẫn giữ thanh-tâm một đoá sen.
Trung tín không vì e kẻ trách,
Thuỷ chung chẳng bởi được người khen.
Vâng lời Mẹ dạy gìn thanh khiết,
Nổi gót Người đi, sống mọn hèn.
Có Mẹ trong lòng ta mãi mãi,
Chẳng lo sập bẫy cuộc đua chen.

(Các bài 92-98 hoạ nguyên vận bài sau đây của LM Trăng Thập Tự)

SEN GIỮA LẦY

Về thăm vườn cũ thuở Ê-Đen,
Thanh-thoát, ô kìa, một đoá sen!
Trong trắng giữa lầy, trong trắng gọi,
Lặng thắm trên sóng, lặng thắm khen
Gọi mời ai giữ gìn cao quý,
Khen ngợi ai thương đoái mọn hèn.
Hướng tạ ơn Trời chưa nháy mắt,
Ngoảnh nhìn sen đã nở đua chen.

102- Trước Hang Đá Lộ- Đức

“Ai uống nước này, sẽ lại khát.
Còn ai uống nước tôi cho,
sẽ trở thành nơi người ấy
một mạch nước vọt lên,
đem lại sự sống đời đời.” (1)
(Gio-an, 4. 13-14)

*Tác-giã và phu-nhân trước hang đá Massabielle Lộ-Đức,
một ngày mưa 05 tháng 7 năm 2004*

Giữa trời Lộ-Đức mưa rơi,
Con dâng lên Mẹ những lời thiết-tha.
Nơi này Bê-na-đét-ta,
Từng chiêm-ngưỡng Mẹ hiện ra sáng ngời.
Mẹ mong cứu rỗi loài người,
Lời Mẹ nhắn-nhủ ngậm-ngùi đắng cay.
Cỏ kia đắng chát thể này,
Suối kia nước chảy dơ hày tanh hôi,
Bê-na-đét vẫn vâng lời,
Hy-sinh đền tội loài người đáng thương (2).

Lạy Mẹ yêu thương,
“Con tới Chúa theo đường Mẹ dẫn,
Mẹ cho con nương-ấn náu thân” (3),
Đắt con vượt mọi gian-truân,
Cho con đầy ắp hồng-ân nhiệm-mầu.
Tận nơi tâm-khám thăm sâu,
Con ghi ơn Mẹ dài lâu muôn đời.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Cước-chú:

(1) Chúa Giêsu dùng chân nghỉ mệt bên giếng nhà ông Gia-cóp tại thành Xi-kha xứ Sa-ma-ri. Thấy một người phụ-nữ đến đó kín nước, Người xin chị cho chút nước uống. Chị nói: “Ông là người Do-Thái mà lại xin nước của người Sa-ma-ri ư?” Người trả lời: “Nếu chị nhận ra ân-huệ của Thiên-Chúa và ai là người xin chị nước uống, thì chính là chị đã xin người ấy ban cho chị nước hằng sống”. Chị vẫn còn thắc-mắc thì Người trả lời chị:

“Ai uống nước này, sẽ lại khát.

Còn ai uống nước tôi cho, sẽ trở thành nơi người ấy
một mạch nước vọt lên, đem lại sự sống đời đời.”

Sau đó, chị nhận biết mà thưa lại rằng: “Thưa ông, xin ông cho tôi thứ nước ấy, để tôi hết khát và khỏi đến đây lấy nước” (Gioan, 4. 5-15)

(2) Đức Mẹ hiện ra lần thứ 9 với Bernadette tại Lourdes nước Pháp, ngày 25 tháng 2 năm 1858. Với vẻ mặt âu-sầu, Mẹ truyền cho Bernadette đến quỳ gối, hôn đất, ăn cỏ, uống và rửa nước chảy ra từ dưới hốc đá hang Massabielle, để làm việc hy-sinh phạt tạ cầu cho kẻ tội lỗi hoán cải.

Cỏ đắng, nước bìn như, khó nuốt, nhưng Bernadette vẫn vâng lời, phải đến lần thứ tư mới uống nổi, rồi mạch nước dần dần trở nên trong sạch. Năm 1919, ba mươi năm sau khi chôn cất, khi khai quật xác lên, các bác sĩ chứng nhận xác vẫn còn nguyên-trạng. Mười năm sau, cuộc khám-nghiệm y-khoa lại xác nhận vẫn nguyên-trạng, phúc-trình y-khoa trùng-hợp với lần trước. Đức Thánh Cha Pio XI phong thánh ngày 8-12-1933, nhằm ngày lễ kính Đức Mẹ Vô-Nhiễm, (Đức Mẹ xưng mình là “Đấng Đầu Thai Vô-Nhiễm” với Bernadette trong lần hiện ra ngày 25-3-1858).

(3) Lời Mẹ nói với chị Luxia trong lần hiện ra ngày 13-6-1917 tại Fatima: “Trái Tim Vô-Nhiễm của Mẹ sẽ là nơi con nương-ấn và là đường dẫn con tới cùng Chúa.”

103- Hiệp-Nhất Vinh-Tôn Mẹ

Chúng con kính-cẩn tôn-vinh
Mẹ là Vương-mẫu khiết-trinh hoà-bình.
Mẹ là Mẹ Chúa hiển-vinh,
Mẹ đầy ơn phúc Thánh-Linh đời-dào.
Mẹ là Bắc-Đẩu, Trăng, Sao,
Soi đường dẫn lối con vào thiên-cung,
Mẹ giàu nhân-đức vô cùng,
Dạy con hiếu-thảo, thuỷ-chung, dịu-hiền,
Dạy con trí, dũng, trung-kiên,
Dạy con hiểu lẽ siêu-nhiên diệu-huyền.
Con ca tình Mẹ vô-biên,
Ngân vang tiếng hát triền-miên đêm ngày.
Nào ai sánh kịp cho tà?
Mẹ là ngọc quý đẹp thay vô-ngần!
Nào ai khổ-lụy tâm thân?
Mẹ nguồn an-ủi chứa-chan thịnh-tình.
Mẹ là tử-mẫu anh-minh,
Là Xuân Như Ý thiên-đình ngát hương,
Mùa Xuân bá-chủ muôn phương,
Mùa Xuân tuyệt-điểm, vô-thường, thiên-thu.
Mẹ là gió mát vi-vu,
Gió đàn êm-ái, Mẹ ru lệ nhỏ.
Mùa Xuân của Mẹ bao-la,
Thuý, lam, hồng, tía phượng-hoa muôn màu.
Chúng con hiệp-nhất nguyện-cầu,
Lòng thành dâng Mẹ dạt-dào Tin Yêu,
Theo chân Mẹ suốt sáng chiều,
Kiên-cường gieo rắc Tin Yêu vào đời.

104- Vinh Danh Mẹ Maria

Kính mừng Mẹ Chúa cao sang,
Mẹ là điện ngọc, đèn vàng Thánh-Linh.
Thanh-tuyền vô-nhiễm, khiết-trinh,
Mẹ là Mẹ Chúa hiển-vinh vĩnh-hằng.
Mẹ là bá-chủ thiên-đàng,
Cho con bén gót hành-trang lên đường,
Mẹ, vườn hoa thắm ánh dương,
Hồng, lan, mai, huệ, ngát hương thiên-đình,
Quyên, lê, đào, cúc tươi xinh,
Trước toà ngai Mẹ, lặn thình cúi đầu.
Tuyệt-vời, mỹ-lệ, nhiệm-mầu,
Kim cương, ngọc-bích dăm đầu sánh cùng!
Trứ-danh, lời Mẹ vang lừng,
Dương-gian khắp chốn tôn sùng khiêm cung.
Chẳng lo đêm tối mịt-mùng,
Mẹ là Sao Bắc, nắng hừng rạng-đông.
Quý ma, thần dữ chớ hòng,
Mẹ luôn lướt thẳng, miễn lòng cậy tin.
Đoàn con thành khẩn nguyện xin,
Tâm tình con thảo dâng lên Mẹ hiền,
Đem Tin Yêu đến mọi miền,
Hát vang tình Mẹ triền-miền đêm ngày

105- Bài Ca Dâng Mẹ

*Để nhớ nhau trong lời nguyện,
tặng bạn-bè cựu chủng-sinh Bạn Đường cùng khoá
Tràng Tập Hà-nội và Tràng La-Tinh Hoàng-Nguyên,
(những chữ in nghiêng là tên các bạn & nhóm:
dấu (*) = linh-mục; (+) = giám-mục)*

Kính mừng Thánh-Mẫu Trinh-Vương,
Đồng (*) *Công đấng-sùng*, tình thương chan-hòa (+)
Quyền *cao*, đức *thiếu* bao-la
Mẹ là vinh-*dự* nhật-nhoà trắng, sao;
Kim-*ngô* (*), ngọc-*diệp* (*) cầm-bào,
Dẫu rằng thanh-*quý* dám nào sánh *chung* (*)!
Tri (*)-ân Mẹ *biểu* không ngừng,
Tập-tành *hiếu-đạo*, phục-*tùng*, *khiêm-nhu*.
Mẹ luôn *bảo-trợ* hộ-phù,
Thuyền con *hãn-hữu* mây mù phủ vây,
Thuận giòng, con *thả* lưới ngay,
Chu-toàn sứ-mệnh, mưa dây mặc dù.
Hạ mình giữa chốn phù-du,
Mẹ là *vĩnh-trụ* thiên-*thu* (*) vững bền.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Đường xa *nhường* ấy đêm đen,
Mẹ là Trăng *tỏ* soi đèn con đi.
Tính con chẳng *mẫn-tuệ* gì,
Mẹ hăng *giám-kiểm* kéo khi lạc đường.
Đời con bão-tổ *phong sương*,
Mẹ cho *rực* toả ánh dương huy-hoàng.
Hồn con sa-mạc đêm hoang,
Mẹ cho *thông-hưởng* *vinh-quang* chói lòe.
Hồn con bệnh-hoạn *trầm-kha*,
Mẹ cho con được thăng-hoa *thái-bình*.
Chìm trong *lai-láng* Thánh-Linh,
Hồn con khoan-*khoái* quang-*minh* (*) *mĩ-miêu*.
Hồn con, của lẽ toàn-thiếu,
Con xin *thành* (*)-*thực* sớm chiều hiển-dâng.
Tận-trung, *phụng-sự* (*), xin vâng,
Con làm *ngôn-sứ* *chấn-hưng* cuộc đời.
Con cầu xin Mẹ không ngơi
Cho con *sản-nghiệp* nước Trời, Mẹ nhe!
Con thêm *sức* mạnh tràn-trề,
Nhờ kho ân-*điển* chẳng hề cạn vơi.
Bạn-bè dẫu chốn xa-xôi,
Đoàn con *hiệp-nhất* khắp nơi một nhà,
Cung đàn *hỗ-địch* ngân xa,
Nhất-tề *đồng* (*) *tiến*, hoan-ca, lên Đường.

CHUỖI MÂN-CÔI

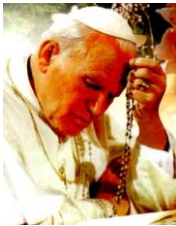

“Mẹ là hoa thắm Mân Côi,
Mẹ đem êm dịu cho đời bình-an,
Cho tan cay đắng muôn vàn,
Cho bừng vẻ đẹp vẹn toàn vô song.”

*(trích dịch bài đoản-thi của tu-sĩ Rosarius dòng Đa-Minh
đăng kính Đức Mẹ năm 1528*

(xem bài “Tiền Hoa Dâng Mẹ”, trang 156)

ĐỨC THÁNH CHA VÀ CHUỖI MÂN-CÔI

1- Ngày 16-10-2002, Đức cố Giáo-Hoàng Gioan Phaolô II công-bố Tông-Thư ROSARIUM VIRGINIS MARIAE, thêm năm mầu-nhiệm Sự Sáng vào chuỗi Mân-Côi quen dùng. Để độc-giả có được toàn bộ chuỗi Mân-Côi, chúng tôi ghi lại ở đây các Mầu-Nhiệm Vui, Thương, Mừng đã in trong tập thơ kinh TIN YẾU trước đây.

2- “Theo bước chân của những chứng-nhân” về Chuỗi Kinh Mân Côi, Đức Thánh Cha nói:

“Không thể nào kể hết được biết bao vị thánh đã tìm thấy nơi Chuỗi Kinh Mân Côi con đường đích thực của sự nên thánh. Chỉ cần nhắc lại thánh Lu-y Mari Gri-nhông thành Mông-pho, tác-giả

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

của nhiều tác-phẩm quý giá về Chuỗi Kinh Mân Côi, và gần chúng ta nhất, là cha Piô thành Pi-ê-tren-xi-na (Pietrelcina), Đấng mà vừa mới đây, Cha lấy làm vui mừng tuyên phong hiển-thánh, Chân Phước Batôlô Lông-gô đã được ơn đoàn-sủng đặc-biệt, Ngài chính là vị tông-đồ đích thực của Chuỗi Kinh Mân Côi. Con đường nên thánh của Ngài đưa vào ơn linh-ứng được lắng nghe từ nơi sâu thẳm nhất của tâm-hồn Ngài: "Ai truyền-bá Chuỗi Kinh Mân Côi sẽ được ơn cứu thoát!". Từ lúc đó, Ngài cảm nhận được mời gọi để xây cất tại Pompei một đền thánh cung-hiến cho Đức Trinh-Nữ Rất Thánh Mân Côi gần những tàn tích của thành phố cổ vừa được loan báo Phúc-Âm trước khi bị chôn vùi vào năm 79 bởi núi lửa Vê-xuy-vơ (Vésuve) và được hồi-sinh giữa đám tro tàn của nhiều thế-kỷ sau đó, như một chứng-từ về ánh sáng và bóng tối của nền văn-minh cổ xưa.

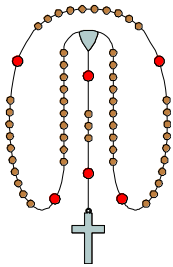
Nhờ toàn bộ tác-phẩm của mình, đặc-biệt là tác-phẩm '*Mười Lăm Ngày Thứ Bảy*', Batôlô Lông-gô đã khai-triển tinh-thần quy hướng về Chúa Ki-tô và tinh-thần chiêm-niệm của Chuỗi Kinh Mân Côi; vì điều đó mà đã được Đức Lêô XIII, vị '*Giáo-Hoàng của Chuỗi Kinh Mân Côi*', đặc-biệt khích-lệ và nâng đỡ " (Tông-Thư dẫn trên, số 8).

3- Về cách lần Chuỗi Mân Côi, Đức Thánh Cha nói: "Chính việc bắt đầu từ kinh-nghiệm của Mẹ Maria mà Chuỗi Kinh Mân Côi rõ-ràng là lời nguyện chiêm-niệm. Thiếu chiều kích này, nó sẽ bị biến chất, giống như Đức Phaolô VI đã nhấn mạnh: "Không chiêm ngắm, Chuỗi Kinh Mân Côi là một cái xác không hồn, và việc nguyện kinh sẽ có cơ nguy trở nên một sự lặp đi lặp lại một cách máy móc theo công-thức và làm như vậy là nghịch với lời cảnh-cáo của Chúa Giêsu: "Khi anh em cầu nguyện, đừng lặp đi lặp lại như dân ngoại; họ tưởng rằng cứ nói nhiều là họ sẽ được lắng nghe" (Mt. 6, 7). Tự bản chất, việc nguyện Kinh Mân Côi đòi hỏi phải theo một nhịp độ trầm-tĩnh và thoải mái, để người đọc chú tâm vào đó để có thể chiêm-ngắm các mẫu-nhiệm cuộc đời của Chúa Giêsu một cách tốt hơn, khi các mẫu-nhiệm này được nhìn qua tâm-hồn của Đấng đã sống gần Chúa nhất, và như vậy sẽ suy ra được rằng các mẫu-nhiệm này phong-phú khôn lường" (Tông-Thư dẫn trên, số 12).

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

4- Về sự cần-thiết phải lần Chuỗi Mân Côi, Ngài nói: "Lịch-sử của Chuỗi Mân Côi đã kể lại cho biết làm sao lời kinh này đã được các cha dòng Thánh Đa-Minh đặc-biệt sử-dụng, trong giai-đoạn khó-khăn của Giáo-Hội vì sự bành-trướng của bè rôi. Ngày nay, chúng ta cũng đang phải đối-diện với những thách-đố mới. Tại sao không cầm lấy tràng hạt Mân Côi mà đọc với cùng một đức tin như tiền-nhân của chúng ta? Chuỗi Mân Côi vẫn còn đầy sức mạnh và vẫn còn là phương-thế cần-thiết trong hành-trang của tất cả sứ-giả nhiệt-thành của Phúc-Âm" (Tông-Thư trên, số 17).

5- Về sự ích lợi của Chuỗi Mân Côi trong gia-đình, Đức Thánh Cha nói: "Chuỗi Kinh Mân Côi là lời nguyện cho hoà-bình và cũng luôn luôn là lời nguyện gia-đình và là lời nguyện cho gia-đình....Gia-đình nào hiệp-nhất trong việc cầu nguyện sẽ sống trong sự hiệp-nhất. Nhờ truyền-thống cổ kính, Chuỗi Kinh Mân Côi thánh cũng có thể là lời cầu nguyện giúp cho gia-đình được sum hiệp với nhau. Các phần-tử trong gia-đình, khi thực sự hướng nhìn về Chúa Kitô, cũng sẽ có khả-năng mới-mẻ để nhìn vào mặt nhau, để hiệp-thông, để sống tình liên-đới, để tha-thứ cho nhau, để khởi sự lại đời sống với một kế-ước tình yêu vừa được canh-tân bởi Thánh-Thần Thiên-Chúa..." (Tông-Thư dẫn trên, số 41)

"Cầu nguyện bằng Kinh Mân Côi là trút bỏ mọi gánh nặng của chúng ta vào trong trái tim thương xót của Đức Kitô và Mẹ Người. Sau 25 năm, khi nhìn lại các khó-khăn gặp phải khi thị-hành chức vụ giáo-hoàng, tôi cảm thấy cần phải nói thêm, như một lời mời gọi nồng-nhiệt gửi đến mọi người để họ đích thân cảm nghiệm:

Quả thực Kinh Mân Côi đánh dấu nhịp sống của con người, khi làm cho nó hoà hợp với nhịp sống của Thiên-Chúa, trong sự hiệp-thông hân-hoan với Thiên-Chúa Ba Ngôi, định-mệnh của cuộc sống chúng ta và khát vọng sâu xa nhất."

(Trích Tông-thư Rosarium Virginis Mariae ngày 16-10-2002 của Đức Cố Giáo-Hoàng Gioan Phaolô II, số 25)

106- Mâu-Nhiệm Năm Sự Vui (*)

Mâu-Nhiệm thứ nhất

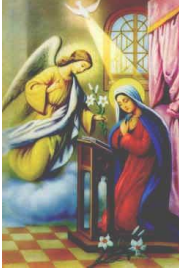
Thiên-Thần Truyền Tin Cho Đức Bà Chịu Thai
(Luca: 1. 26-38)

Xin vâng như lời sứ-thần truyền

Suy niệm:

Sứ-thần Thiên-Chúa kính chào::

"Bà đây thiên-sủng, ọạt-dào Thánh-Linh,
Cứu mang Con Chúa hiển-vinh,
Cao sang khôn ví, khiết-trinh phi-thường."

Câu nguyện:

Con xin Mẹ đức khiêm-nhường,
Cho con theo Mẹ noi gương vâng lời.
Kính mừng Maria... !

Mâu-Nhiệm thứ hai

Đức Mẹ Đi Viếng Bà Thánh I-Sa-Ve
(Luca: 1. 39-45)

Suy niệm:

Mẹ đem vui đến cho người,
Ê-li-gia-bét cất lời tán-dương:

"Bởi đâu tôi được Chúa thương?"

"Mẹ Người thăm viếng, khôn lường phúc thay!"

Câu nguyện:

Con xin làm gió mây bay
Đem hương bác-ái ướp say lòng người.
Kính mừng Maria...

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đố Quang-Vinh

Mẫu-Nhiệm thứ ba

Đức Mẹ Sinh Chúa Giêsu Nơi Hang Đá
(Luca: 2. 1-7; Mat-thêu: 2. 1-12)

Suy niệm:

Hang lừa giá lạnh đơn-côi,
Mẹ đem Chúa đến cứu đời lấm-than.

Câu nguyện:

Con xin đón nhận gian-nan,
Thay vàng, hương, được chứa-chan ân-tình.
Con xin ánh sáng Hiển-Linh,
Soi đường con biết nhận mình hư không
Kính mừng Maria... !

Mẫu-Nhiệm thứ bốn

Đức Mẹ Dâng Chúa Giê-su Vào Đền Thánh
(Luca: 2. 22-35)

Suy niệm:

Giê-su, Con Mẹ dịu-hiền,
Mẹ tuân luật Chúa lên đền tiến dâng.
Xi-Mong ẵm Chúa Hải-Đông,
Tiên-tri: lòng Mẹ lưởi đồng đâm qua.

Câu nguyện:

Mẹ vâng ôm nỗi xót-xa,
Con theo Mẹ lãnh ý Cha quan-phòng (4)
Kính mừng Maria... !

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Mẫu-Nhiệm thứ năm

Đức Bà Tìm Thấy Chúa Giê-su Trong Đền Thánh
(Luca: 2. 41-49)

Suy niệm:

Tìm Con , bố mẹ ruối-rong,
Gặp Con thuyết-giảng ngay trong đền thờ.
Chúa rằng: đang ở nhà Cha,
Việc Cha giao phó phải lo vương tròn.”

Câu nguyện:

Con xin hiểu thánh-ý hơn,
Con say tình Chúa, sắt son theo Ngài. (5)
Kính mừng Maria..... !

107- Mầu-Nhiệm Mân-Côi Năm Sự Sáng

"Đi từ thời niên-thiếu của Chúa Giê-su và đời sống ẩn-dật ở Na-gia-rét cho đến đời sống công-khai của Người, chúng ta được dẫn đến việc chiêm ngắm những mầu-nhiệm mà ta có thể gọi bằng một danh-hiệu đặc-biệt là những "mầu-nhiệm ánh sáng". Thực vậy, toàn bộ mầu-nhiệm Chúa Ki-Tô đều là ánh sáng. Người là "ánh sáng thế-gian" (Jn. 8, 12)..."

(Trích Tông-Thư ROSARIUM VIRGINIS MARIAE do Đức Gioan Phaolô II công-bố ngày 16-10-2002, số 21)

Mầu-Nhiệm Thứ Nhất

Chúa Giê-su chịu Phép Rửa
(Mc. 1, 9-11)

Suy-niệm:

Sông Yo-đan, sông êm ru,
Gio-an rửa tội Giê-su, Ngôi Lời,
Giê-su, Con Đức Chúa Trời,
Nhận mang thân-phận làm người như ta.
Trời cao vọng xuống lời Cha:
"Hôm nay Con đẹp lòng Ta mọi đàng".

Cầu nguyện

Giê-su, lạy Chúa cao-sang,
Tình Ngài tha-thiết, mệnh-mang, tuyệt-vời!
Ngợp trong ánh sáng chói ngời,
Con xin học đức vâng lời, khiêm-nhu.
Đời con tội lỗi âm-u,
Xin Ngài thanh-tẩy mây mù hồn con.
Kính mừng Maria... !

Mẫu-Nhiệm Thứ Hai

Chúa Giê-su làm phép lạ, hoá nước thành rượu
tại tiệc cưới Cana

Suy-niệm:

Cana tiệc cưới tưng-bưng,
Mẹ rằng: "Hết rượu giữa chừng! Con ơi!"
Giờ con chưa đến, Mẹ ơi!"
Gia-nhân rồi cũng vâng lời Ngài sai:
Sáu chum nước lã có ngay,
Ngài ban phép lạ thành đầy rượu ngon.

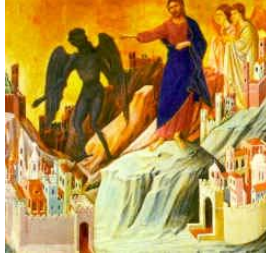
Cầu nguyện:

Mẹ đầy ơn phúc, khoan nhân,
Con xin được dự chung phần tiệc vui.
Xin chia cay đắng ngọt bùi,
Con đem quảng-đại vào đời anh em.
Niềm Tin, Cây, Mến mạnh thêm,
Con nhìn đồng-loại anh em một nhà.
Kính mừng Maria... !

Mâu-Nhiệm Thứ Ba

Chúa Giê-su loan báo Nước Trời, mời gọi ăn-năn cải-hối
(Mac. 1, 14-15)

Suy-niệm:

Chúa vào hoang-địa ăn chay,
Ẩn mình trong bốn mươi ngày nguyện dâng;
Quý ma cám dỗ thử lòng,
Bị Ngài đuổi mắng, chớ hòng mon-men.
Nghe tin nộp bắt Gio-an,
Ngài ra công-bố, truyền loan Nước Trời,
Đem Tin Mừng đến mọi người,
Hô-hào cải-hối, gọi mời ăn-năn.

Cầu-nguyện:

Giê-su, lạy Chúa khoan-nhân,
Con xin sám hối ăn-năn cải chữa.
Ngài thêm sức mạnh có thừa,
Để con chiến thắng đuổi xua gian tà;
Lời Ngài đem khắp gần xa,
Con đi rao giảng Nước Cha trên trời.
Kính mừng Maria...!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đố Quang-Vinh

Mâu-Nhiệm Thứ Tư

Chúa Giê-su hiển-dung trên núi Ta-bo

(Luca 9, 28-34)

Suy niệm

Dẫn ba môn-đệ đi theo,
Người lên cầu-nguyện trên đèo Ta-bo.
Dung-nhan Người bỗng đổi ra,
Áo Người sáng láng chói lòà trắng tinh.
Môi-sen hiện đến thành-linh,
Ê-li cũng thấy đồng-hành đứng sau,
Cùng Người đàm-đạo hồi lâu:
"Hành-trình Thương Khó, nhiệm-mầu Phục-Sinh,
Việc Người dẫn bước Xuất-Hành
Rồi đây hoàn tất nơi thành Sa-lem."
Phê-rô xin ở nán thêm,
Dựng lều trú ngụ: Mai-sen một lều,
Ê-li cái nữa, hai lều,
Thêm Thầy một cái, thầy đều là ba.
Hai ông kia đã rời xa,
Mây trời bỗng phủ cả ba môn-đồ.
Trong mây vọng tiếng Chúa Cha:
"Người này là chính Con Ta xuống đời,
Là Thầy dạy-dỗ các người,
"Ta đã chọn Người, người hãy nghe theo!"

Câu nguyện:

Con xin chấp nhận khó nghèo,
Vai mang Thánh-giá, con theo đường Ngài,
Đường Ngài khúc-khủy, cheo-leo.
Đường Ngài vinh-hiến, con theo đến cùng.
Con xin sống mãi Tin Mừng,
Để hồn con được hiển-dung với Ngài.
Kính mừng Maria...!

Mâu-Nhiệm Thứ Năm

Chúa Giê-su lập Phép Thánh-Thể,
loan báo mâu-nhiệm Phục-Sinh
(Luca 22, 19-20, Mat. 26, 26-29, Mac. 14, 22-25)

Suy niệm:

Buổi chiều, trong lúc bữa ăn,
Chúa cầm chiếc bánh, Chúa ban chúc lành.
Bẻ ra, trao các môn-sinh:
“Bánh này, cầm lấy chính Mình Thầy đây!
Anh em cầm lấy ăn ngay,
Hãy làm việc này, mà nhớ đến Thầy!”
Tối tuần rước cuối, cũng vậy,
Đọc lời cảm tạ, rồi Ngài chuyển tay:
“Anh em hãy uống chén này,
Chén giao-ước mới, Máu Thầy đổ ra,
Cho muôn người được thứ-tha.
Máu Thầy chuộc tội thế cho nhân-quần.”

Câu nguyện:

Lạy Chúa từ-nhân!
Mặc dầu đã bỏ thế-gian,
Chúa còn ở mãi với con đêm ngày.
Con xin nối gót theo Ngài,
Hy-sinh tất cả cho Lời Phúc-Âm,
Cho Giáo-Hội, cho tha-nhân,
Cho người đồng-loại lâm-than khốn cùng.
Nhờ Mình Máu Chúa hiển dăng,
Xin ban nguồn sống hiệp-thông mọi người.
Kính mừng Maria...

108- Mẫu-Nhiệm Năm Sự Thương (*)

Mẫu-Nhiệm thứ nhất

Đức Chúa Giê-su Lo Buồn Đổ Mồ-Hôi Máu
(Luca: 22. 31-46; Mát-thêu: 26. 36-41)

Suy niệm:

Mồ-hôi máu rỏ Vườn Dầu
Chúa ở lặng cầu, xin cất đấng cay:
"Vì Cha, con uống chén này
Ý Cha thể-hiện, sáng ngời danh Cha"

Câu nguyện:

Mẹ ơi, muôn chước quý ma,
Giúp con tỉnh thức vượt qua hiểm nghèo,
Đường Cha con quyết noi theo,
Mẹ là bờ bến, con neo cuộc đời
Kính mừng Maria...!

Mẫu-Nhiệm thứ hai

Chúa Giê-su chịu đánh đòn
(Mát-thêu: 26. 67; 27. 1-2; 27. 26)

Suy niệm:

Trước toà Phi-lát, Cai-pha,
Trói, đòn, phi nhổ, chẳng tha Con Người.
Giê-su, Con Đức Chúa Trời,
Cớ sao chịu nhục bởi người trần-gian?

Câu nguyện

Mẹ ơi, dẫu khổ muôn vàn,
Con xin vui nhận chẳng than một lời.
Kính mừng Maria...!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Mâu-Nhiệm thứ ba

Chúa Giê-su chịu đội mạo gai.

(Mát-thêu. 27: 27-31)

Suy niệm:

Mẹ nhìn Chúa đội mạo gai,
Chúng đem riều cột khô-hài mua vui.
Xót-xa Mẹ nuốt ngậm-ngùi,
Bây giờ ứng-nghiệm những lời Xi-Mong.

Câu nguyện

Hiệp-thông cùng Mẹ Đồng-Công
Đớn-đau, tủi nhục, con không chối từ.
Kính mừng Maria...!

Mâu-Nhiệm thứ bốn

Chúa Giê-su vác Thánh-Giá

(Luca, 23: 26-28)

Suy niệm:

Nhìn Con thập-giá đè vai,
Mạo gai rỏ máu, đường dài khuyu chân,
Hoàng-hôn vang tiếng khóc than,
Theo Con, lòng Mẹ vô vàn đau thương. (4)

Câu nguyện

Mẹ ơi, trắc-trở đường-trường,
Con xin bết gót noi gương theo Ngài.
Kính mừng Maria...!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đố Quang-Vinh

Mầu-Nhiệm thứ năm

Chúa Giê-su chịu chết trên cây Thánh-Giá (Luca 23: 33-46)

Suy niệm:

Can-vê sấm sét long trời,
Treo trên thập-giá, Con Người trút hơi.

Cầu nguyện

Đường trần lê gót long-đong,
Con xin được chết trong lòng Mẹ ơi!
Cùng tên tử-tội, cất lời:
"Con nay thống-hối, xin Ngài xót thương!"
Kính mừng Maria.....!

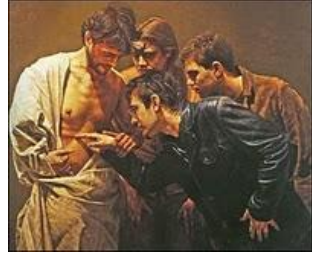
109- Mầu-nhiệm Năm Sự Mừng (*)

Mâu-Nhiệm thứ nhất

Chúa Giê-su sống lại

Suy niệm:

“Xỏ tay vào lỗ cạnh sườn,
Hãy sờ cho rõ tỏ-tường Thầy đây!
Phúc ai chưa thấy, tin ngay,
Lòng con sao cứng thế này, Tô-Ma?”

Câu nguyện

Mẹ ơi, mở trí con ra!
Con thâm-tín Chúa đã ra khỏi mồ,
Hồn con năm, tháng vật-vờ,
Cho con sống dậy, lạy thờ BA NGÔI,
Cho con hưởng thánh-nhan Ngài,
Hồn con tươi-tốt chói ngời thiên-quang. (1)
Kính mừng Maria...!

Mâu-Nhiệm thứ hai

Chúa Giê-su lên trời (Mát-thêu, 28: 19-20; Marcô, 16: 19)

Suy niệm:

“Hãy đi thâu nạp môn-đồ
Nhân danh Thiên-Chúa tẩy trừ tội khiên,
Dạy cho dân chúng mọi miền
Giữ tuân, nhìn-nhận vương-quyền của Ta!
Ta về bên hữu Chúa Cha,
Lòng ta vẫn ở trong nhà các người.”

Câu nguyện

Chúa về dọn chỗ trên trời,

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đố Quang-Vinh

Cho con được ở bên Người, Mẹ ơi! (2)
Kính Mừng Maria ...!

Mâu-Nhiệm thứ ba

Đức Chúa Thánh-Thần Hiện Xuống

Suy niệm:

"Ta về xin với Chúa Cha
Thánh-Thần Chân-Lý xuống nhà các người,
Các người sẽ chẳng mồ-côi,
Những điều Ta dạy, có Ngài chăm lo." (3)

Cầu nguyện

Như xưa bên các tông-đồ,
Xin cho con được đầy no Thánh-Thần (4):
Con được thêm sức, ủi-an,
Con được thánh-hoá, ngập tràn Yêu Thương.
Như bà thợ nhuộm đáng thương,
Lắng nghe lời Chúa hết vương lòng trần. (5)
Kính Mừng Maria!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Mâu-Nhiệm Thứ bốn

Đức Chúa Lời cho Đức Bà lên trời

Suy niệm:

Vì Mẹ là Mẹ Chúa Trời (6)
Đồng-công tiền-định cứu đời đau thương,
Tội-nguyên vô-nhiễm phi-thường, (7)
Xác hồn Mẹ được Chúa thương cất về (8)

Câu nguyện

Mẹ ơi! giao-ước Can-Vê:
Chúng con được Mẹ chở-che giữ-gìn.
Cúi xin Mẹ hãy đoái nhìn,
Kẻo con mất phúc Thiên-Đình, Mẹ ơi!
Kính Mừng Maria....!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đố Quang-Vinh

Mâu-Nhiệm Thứ Năm

Đức Chúa Lời thương Đức Mẹ trên nước Thiên-Đàng

Suy niệm:

Chúa yêu Mẹ nhất mọi loài:
Ngài ban tặng Mẹ chính Ngài, Ngôi Hai.
Ca-Na lời Mẹ van nài,
Dẫu "giờ chưa đến" nhưng Ngài vẫn ban.
Bao phen thế-giới điêu-tàn,
Mẹ từng năn-nỉ, bình-an phục-hồi.

Câu nguyện

Mẹ giàu ưu thế trên trời,
Con xin dâng Mẹ trót đời con đây.
Kính Mừng Maria!

Cước chú:

(1) Gioan: 14. 16, 18, 26) (2) Mát-thêu, 28-19-20; Mac-cô,
16. 18; Luca, 24, 50-52; Tông Đồ Công-Vụ. 1: 2-9

(3) Tông-đồ Công-Vụ: 2. 14

(5) Tông-đồ Công-Vụ kể lại buổi đầu rao giảng Tin Mừng của thánh Phaolô tại thành Phi-líp-phê: Gặp ngày hưu-lễ, các tông đồ ra khỏi cổng thành, tới bờ sông, nơi người ta quen làm việc cầu nguyện. Họ ngồi xuống và nói với các bà các cô họp tại đây. Có một thiếu-phụ tên là Lydia cũng nghe giảng. Bà là người bán thuốc nhuộm đỏ, Chúa liền mở lòng bà khiến bà ham nghe lời Phaolô giảng.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

(6) Tín-điều “Mẹ Thiên-Chúa” được Giáo-Hội tuyên tín tại Công-Đồng chung Êphêô ngày 22-6-431. Và bắt đầu từ đó, Giáo-Hội đã dạy cầu nguyện cùng Mẹ: “Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời, cầu cho chúng tôi là kẻ có tội khi nay và trong giờ lâm tử. Amen”. Tại Beauring, nước Bỉ, khi hiện ra lần thứ 33, vào ngày 3-1-1933 với 5 em học-sinh, Mẹ nói với André: “Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, Nữ-Vương Thiên-Đàng. Hãy luôn luôn cầu nguyện!”

(7) Tại Balê, nước Pháp, năm 1830, khi hiện ra lần thứ hai với chị Catarina Labuarê thuộc dòng nữ-tử bác-ái Thánh Vinh-Son Phaolô, ngày thứ bảy 27 tháng 11, Đức Mẹ đứng trên quả cầu, tay cầm một quả cầu nhỏ bên trên có gắn Thánh-Giá, Đức Mẹ nói: “Quả cầu mà con thấy đây là thế-giới. Mẹ vẫn cầu nguyện cho nó và cho mọi người trên thế-giới này...” Rồi sau đó, quả cầu trên tay Mẹ biến đi, hai tay Mẹ xuôi xuống, Mẹ được bao quanh bằng một vòng trái xoan với hàng chữ: “Ôi Maria đầu thai vô nhiễm tội, cầu cho chúng con chạy đến cùng Mẹ”

Tín-điều Mẹ Vô-Nhiễm Nguyên-Tội được Đức Piô IX long-trọng tuyên-bố ngày 8-12-1854. Hơn 3 năm sau, vào ngày 25-3-1858, hiện ra với thánh-nữ Bernadette, Đức Mẹ tự xưng là “Đấng Đầu Thai Vô Nhiễm Nguyên-Tội”

Ngày 21-12-1932, khi hiện ra tại Beauring, nước Bỉ, với 5 em: Fernade, 15 tuổi; Albert, 11 tuổi; Gilberte Degeimbre, 9 tuổi, Mẹ cũng tự xưng tước-hiệu: “Mẹ là Trinh-Nữ Vô Nhiễm Nguyên-Tội”

(8) Qua tông-hiến “Munificentissimus Deus”, Đức Piô XII đã long-trọng tuyên-bố tín-điều “Mẹ Lên Trời Cả Hồn Lẫn Xác” vào ngày lễ Các Thánh Nam Nữ 1-11-1950

NHẠC Phụ-Trương

“Con ca mừng Chúa suốt đời,
Con dâng lên Chúa muôn lời tạ ơn.
Ngày nào còn ở trần gian,
Cung đàn tiếng hát con còn tiến dâng,
Ước mong Ngài sẽ đẹp lòng,
Trong Ngài, con sẽ vui mừng miên-man.”
(TV 104: 33-34)

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

**Khăn này thấm chính Máu Ngài
Hiện hình Tử-Giá trên đôi Gôn-Ta.
Ôi, tình Chúa thật bao-la!
Xin Ngài thương xót thứ-tha lỗi lầm.**

(Năm 1330, cha Heinrich Otto, dâng Thánh Lễ tại nhà thờ Thánh Georges ở Walldurn gần Frankfurt nước Đức. Sau khi giờ cao Minh Thánh và chén Thánh, cha vô ý làm đổ Máu Thánh Chúa lên khăn thánh. Cha sùng sốt thấy trên khăn thánh, rượu đã trở thành Máu thật, hiện thành hình Chúa Kitô Tử-Giá có 11 đầu Chúa đội mạo gai bao quanh, biểu tượng 11 môn-đệ đã bỏ Chúa, sau tử đạo, chỉ có Gioan dưới Thánh Giá, sau chết già. Thánh Lễ xong, cha mở khăn thánh coi, hình ảnh trên hiện rõ hơn. Cha lo sợ, giấu khăn thánh dưới Bàn Thờ. Theo lời cha xưng thú khi lâm chung, linh-mục giải tội tìm thấy tám khăn thánh vẫn còn mang vết tích Máu thánh Chúa như xưa. Phép lạ đã chữa lành xác hồn cho nhiều người. Năm 1445, Đức Thánh Cha Eugeniô IV phê chuẩn, xác nhận Phép Lạ Thánh Thể Walldurn, ban Đại Xá cho những ai tôn kính khăn thánh trong tuần bát nhật Lễ Minh Máu Thánh Chúa. Khăn thánh hiện đặt trên bàn thờ cạnh phía trái trong nhà thờ Saint Georges tân tạo và được nâng lên vương cung thánh đường năm 1962 bởi Đức Thánh Cha Gioan XXIII)

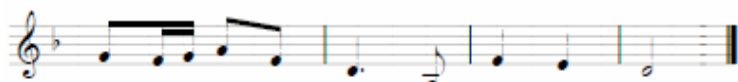
Hình trên: Tác-giả và phu-nhân trước bàn thờ kính Khăn Máu Thánh Chúa Giêsu trong Vương Cung Thánh Đường Saint Georges ngày 27-6-2004

Lạy Chúa Yêu Thương

Nhạc & Lời: Đỗ Quang Vinh

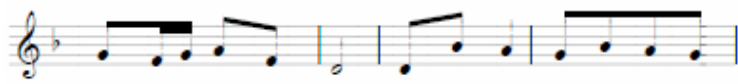
ĐK: Đội ơn Chúa thương, biết nói chi cho xứng!

Con chỉ biết thưa rằng: "Lạy Chúa yêu thương!"

1. Ngài đưa con qua vực sâu thung lũng. Ngài dịu con
2. Ngài yêu con không tính nào cân xứng. Một tình yêu
3. Ngài ru con trong tình yêu thiên sứng. Ngài ủi an
4. Ngài yêu con cho đủ con hồ húng. Ngài tặng con
5. Ngài cho con kho tình yêu sung túc. Ngài gần con

1. trong rừng vắng đêm trường. Ngài dẫn con vượt lũy cao sừng
2. cao vòi vọt khôn lường. Ngài dắt con từng bước đi chập
3. cho con hết chân chương. Ngài lắng nghe lòng chúng con thốn
4. gia nghiệp nước Thiên Đàng. Ngài dương con bằng bánh Cha hằng
5. trong cuộc sống chiến trường. Ngài với con tình kết liên bền

1. sủng. Ngài cứu con khỏi sông máu núi xương.
2. chúng. Ngài giúp con vượt qua nổi phong sương.
3. thức. Ngài vuốt ve đời con hết cô đơn.
4. sống. Ngài gỡ con khỏi nguy biến tai ương.
5. vũng. Ngài rắc gieo tình Cha khắp muôn phương.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Xin Ngài Ngự Đền

Lời: Đỗ Quang Vinh

Nhạc: Vincent T. Đoàn

1. Lạy Chúa Giê - su, xin Ngài ngự đến. Con trông
 2. Từ bấy lâu nay, con hằng gian dối, nên linh

1. Ngài như thuyền trôi trông bến. Con thiếu Ngài như cây lá không
 2. hồn như nhà hoang u tối. Con quyết làm cho tươi sáng vinh

1. hoa. Con cần Ngài, thợ săn cần cung tiễn. Con yêu
 2. hoa. Xin rửa sạch bằng mưa lệ thống hối. Xin trang

1. Ngài, say rượu nho bánh thơm. Con đợi Ngài, nắng cháy vọng mưa
 2. hoàng muôn ngàn chuỗi mân côi. Con mừng Ngài, rước Chúa tận nơi

1. sa. ĐK. Đây hồn con đây, xin làm cung
 2. xa

điện. Đây tim con đây, xin làm ngai tòa. Chúa

oi, con xin trọn đời dâng hiến. Đòi

con từ nay hiệp nhất cùng Cha.
 con từ nay chan chứa hồng ân.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Xin Ngài Ở Mãi Trong Con

Lời: Đỗ Quang Vinh

Nhạc: Vincent T. Đoàn

ĐK. Giê - su Chúa ời, xin

Giê - su Chúa ời, xin Ngài ở mãi trong

Ngài ở mãi trong con. Muốn

con. Muốn đội (i a) ơn

đội (i a) ơn Ngài, lay Chúa chí tôn.

Ngài, lay Chúa chí tôn, chí tôn.

1. Ngài là đường đi, con không lạc lối. Ngài là bình
2. Ngài chuộc tội con, con xin cải hối. Ngài dịu đàn
3. Ngài là khổ đau, con không từ chối. Ngài là niềm

1. minh, tâm tối biến tan. Ngài là hy vọng, con được ủi an.
2. chiến, chiến hết ly tan. Ngài là mẫu mực, con được sửa sang.
3. tin, con hết nghi nan. Ngài là công bằng, con được giải oan.

1. Ngài là tình thương, con được cứu rỗi. Ngài là hoan
2. Ngài là Thầy con, con được đổi mới. Ngài là sức
3. Ngài giàu tử nhân, con được tha lỗi. Ngài là suốt

1. lạc, con hết khóc than. Ngài là chân lý, con sẽ yên hàn.
2. mạnh, con hết cô đơn. Ngài là lẽ sống, con sẽ thanh nhân.
3. mạch, con hết khô khan. Ngài là kho lẫm, ơn Chúa lan tràn.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Giêsu, Vua Tình Yêu

Thơ: Đỗ Quang Vinh
Nhạc: Vincent T. Đoàn

Intro...

ĐK1: Giê - su Vua Tình Yêu bao la! Ôi, Tình Yêu bao
la! Giê - su Vua Tình Yêu thiết tha! Ôi, Tình Yêu thiết tha

1. Dù cho mênh mông như biển cả, dù cho chót
2. Dù cho nóng cháy như nắng hạ, dù cho dò

1. vọt như đỉnh trời. Biển rộng, trời cao sao sánh
2. thẳm như đóa hồng. Nắng hạ, hồng thẳm sao sánh

1. được tình Chúa yêu tôi? Yêu thương tử tuở đời
2. được tình Chúa yêu tôi? Yêu thương cho đến muôn

1. đời Chúa đã hạ thân, cứu chuộc trần gian.
2. đời Chúa ban Mình Máu, dân Người trường sinh.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

ĐK2: Tình Yêu cao cả huyền linh, tình yêu cuộn cuộn dâng mạnh, tình
 yêu ngời chói quang minh. Tình yêu cao cả huyền linh, tình
 yêu cuộn cuộn dâng mạnh, tình yêu ngời chói quang minh. *Fine*

Giê - su, con khát Tình Yêu Chúa, cho con uống thêm
 Tình Yêu Chúa! để con hùng mạnh như đạo thần binh,
 chiến thắng tà thần đập tan thù thách. Giê - su,
 con khát Tình Yêu Chúa, cho con uống thêm Tình Yêu Chúa để
 ướp mãi lòng con được khiết trinh, để hồn con vươn trong ánh quang vinh.

Con Xin Làm Kiệp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Viếng Hang Đá Chúa Hải-Đông

Thơ: Đỗ Quang Vinh

Nhạc: Vincent T. Đoàn

ĐK: Tan học qua nhà thờ con vào thăm hang đá Chúa
ôi, thường Chúa qua Chúa mà ở đây ừ Chúa mà ở đây ừ.
1. Người ta đâu hết cà? không cho Chúa ngủ nhờ giữa
đêm đông lạnh giá để Chúa nằm trỏ vò. Múa
tuyết rơi là tà sao họ vẫn hững hờ? Chúa
cũng chẳng buồn bả Chúa cười tuổi lắm có.
2. Thấy mặt Chúa rạng rỡ hai tay Chúa xoè ra như
cho Con tắt cà: Con tỉnh hay đang mơ. Con
chẳng có gì cà vì con quá dại khờ con
chỉ có qua nhò: dâng tấm lòng đón só.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Ngôi Lời Nhập-Thể

Thơ: Đỗ Quang Vinh

Nhạc: Vincent T. Đoàn

DK: Tiếng khóc nào đây xoáy sâu tận đêm tối, cho trần
hoàn ngàn năm khát vọng bỗng đầy ấp hân hoan? Tiếng khóc nào đây tấu vang vọng muôn
lối, cho chiêm lạc cùng nhau quay về reo niềm vui chứa chan?
Tiếng khóc Hài Nhi yêu dấu, tiếng khóc giao kết đất
trời, tiếng khóc Con Một Thiên Chúa từ trời xuống thế,
tiếng khóc của chính Ngôi Lời nhập thể làm người.

1. Ôi Giê - su con kính thờ lạy Chúa, con thâm tín Ngài là chủ muôn
2. Ôi Giê - su con quả thực diễm phúc! Ôi diễm phúc! Ngài ngự đến uy

1. loài, là Thiên Chúa muôn dân. Ôi Giê su con kính thờ lạy
2. nghi, Ngài dẫn lối con đi. Ôi Giê - su con quả thực diễm

1. Chúa, Chúa hạ sinh mặc lấy xác nhân trần, Ngài hằng
2. phúc! lắm hiểm nguy, đường gai góc gặp ghềnh trời mở

1. hữu tự muôn thuở muôn đời, Ngài thực sống kiếp sống của trần gian.
2. tối, đường lên dốc chênh vênh, Ngài điu con, con chẳng còn sợ chi!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Thánh-Giá Phục Sinh

Nhạc & Thơ: Đỗ Quang Vinh

Con mang thập giá theo Ngài, Con nay chẳng sợ đường dài gian nan. Con nay mừng rỡ hân hoan, nhận ra Thánh Giá hồng ân diệu huyền. Vinh danh Thiên Chúa uy quyền, con xin làm bánh tẻn không men. Dù cho trĩu nặng đêm đen. Ngài cho Thánh Giá cất lên nhẹ nhàng. Dù cho đông tố phũ phàng, Ngài cho Thánh Giá huy hoàng trở hoa. Ngài cho con sẽ Vượt Qua, Phục Sinh trong Lửa thăng hoa Thánh Thần. Con.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Đã Có Ngài

Thơ: Đỗ Quang Vinh
Nhạc: Vincent T. Đoàn

ĐK: Có Ngài con sợ nổi chi? có
Ngài con vững bước đi trên đời đường đi xa tít mù
khỏi quanh co muôn ngã chông gai mặc dầu có
Ngài con hết khổ đau Ngài gieo mưa móc hoa rêu thấm tưới.

1. Ngài đem chân lý cho đời niềm tin hạt cải chuyển đời núi
2. Ngài chính rực rỡ mặt trời tỏa lan nắng ấm khắp nơi muôn

1. cao Ngài tuôn Nguồn Sống dạt dào cho con khôn lớn dài lâu gió
2. người quyền năng huyền diệu tuyệt vời một lời Ngài phán ách đời biển

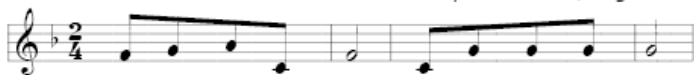
1. sương Ngài chính thành lũy sa trường để con chiến đấu nấu nướng đêm
2. tan đời con hạnh phúc chứa chan Ngài luôn chắn đất khùng ban ôn

1. ngày tinh Cha ngọt êm chẳng cay uớp vào cay đắng con say giấc nồng.
2. lành nhờ Cha con sẽ tái sinh ngất ngáy trong ánh quang vinh nhiệm màu.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Thắp Lửa Tin Yêu

Nhạc & Lời: Đỗ Quang Vinh

1. Đoàn con đã về đây, kẻ vai tay trong tay,
2. Lệ dâng kiếp lắm than, sầu đong đàu ly tan,
3. Đường Thành giá hiển vinh, nguyện kiên trinh hy sinh,
4. Lord! we are pre sent, we, all hand in hand,
5. Wretch-ed life and tears, di - vi - sion and fears,
6. With the Cross to God, our life we de vote,

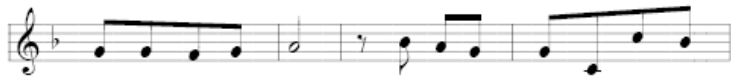
1. trao nhau niềm vui mỗi, quyết xa lia tấm tối,
2. bao cảm thù tranh chấp, chúng con nguyện dâng tất,
3. đem tin mừng gieo rắc, chúng con cùng hiệp nhất,
4. share the new de - light, wake up from the night,
5. such hos - ti - li - ties, we bring all of these,
6. and Good News, we sow, with the Ho - ly Church,

- 1., 2., 3. dâng thế giới tiêu điều, thắp sáng Lửa Tin Yêu.
- 4., 5., 6. of - fer this sad world, we light Faith and Love.

- ĐK. Chúa ơi, xin cho chúng con ngọn Lửa, bầy chiên chúng
Give us the Ho - ly Flame, our Lord! We're not di -

- con không còn tan nữa, chúng con chia nhau Lửa sáng Thành
ver - gent any more. We share this Light so much splen -

- Linh, Ngút bốc thưởng yêu, soi chiếu an bình.
did. Blaz - ing our Love, shin - ing our Peace.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Năm Sắc Hoa Dâng Mẹ

Nhạc & Lời: Đỗ Quang Vinh

ĐK. Mẹ là rực rỡ Thái dương, Mẹ hôn muôn sắc hoa hương ngọt ngào. Mẹ là lấp lánh ngàn sao. Mẹ đem hoa nắng tuổi vào đời con.

1. Con dâng Mẹ nhánh huệ non, ngát thơm trong trắng tâm hồn ngây thơ
Hồn con không một vết nhò. Con xin giữ mãi đón só dịu dàng.

2. Con dâng Mẹ đóa cúc vàng, rực trong ánh sáng huy hoàng bình minh.
Nguyện xin Đức Mẹ khiết trinh, cho con điềm đạm, nhiệt tình khiêm cung.

3. Con dâng Mẹ đóa hồng nhung, đóa hồng tím thắm tím lòng kiên trinh.
Được ơn qua cảm Thần Linh, chẳng lo ma quỷ rập rình tấn công.

4. Con dâng Mẹ đóa hoa hồng, hồng tươi trong nắng thắm lòng Tin Yêu.
Mẹ cho con thật quá nhiều, Mẹ cho con biết bao nhiêu ôn lành.

5. Đây chùm hoa lý thiên - thanh, xanh màu hy - vọng lòng thành con dâng.
Mẹ là suối mạch cây trồng, con luôn có Chúa, con không lạc đường.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Mẹ Tình Thương

Thơ: Đỗ Quang Vinh
Nhạc: Vincent T. Đoàn

1. Mẹ cho dòng sữa ngọt ngào, để nên giống Mẹ con
2. Dạy con tiếng hát nụ cười, để con ùi an cuộc
3. Dạy con nuốt đắng ngậm sâu, để con sốt chia xót

1. nào (í a) dám quên. Mẹ là nguồn sống vô
2. đời (í a) khóc thương. Mẹ là vàng sáng thái
3. đau (í a) muôn người. Mẹ là bát ngát biển

1. biên, hồn thông con hát triền miên (í a) chẳng ngừng.
2. đường, đường con sông gió ngàn phương (í a) sợ gì!
3. khởi, tình thương lai láng muôn nơi (í a) hòa bình.

ĐK: Mẹ diu con bước hằng say, Mẹ cho bóng cả tàn

cây (í a) bên đường. Mẹ là suối thác tình

thương, ru con quên hết chán chường lo âu.

Câu Xin Đức Mẹ La-Vang

Đỗ Quang Vinh

Câu xin Đức Mẹ La Vang.
Đẹp tan đông tố phũ - phàng gian nan.
Đoàn con tha thiết nài van,
cho dân nước Việt bình an thái - hoà.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Hiến Dâng

Nhạc & Lời: Đỗ Quang Vinh

Intro...

1. Con xin hiến dâng cuộc sống khổ hèn. Xin gieo nắng mai chan hòa đời con.
2. Con xin hiến dâng thân xác tâm hồn, xin tuôn ánh sao tô điểm đời con.

1. Con tha thiết xin Trinh Mẫu dịu hiền, đốt cháy Lửa hồng rạng sáng trí con.
2. Con tha thiết xin Trinh Mẫu dịu hiền, giải Ánh Trắng vàng diu bước dẫn con.

1. Con xin hiến dâng đau đớn úi phiền. Xin thêm đức tin an ủi đời con.
2. Con xin hiến dâng mây sớm sương chiều, cho con lắng nghe tiếng vọng thời gian.

1. Con tha thiết xin Trinh Mẫu dịu hiền, thêm tình yêu Chúa thánh hóa đời con
2. Con tha thiết xin Trinh Mẫu dịu hiền, mưa tràn ân phúc tưới mát đời con.

ĐK: Hồn con dâng lên chơi vơi. Tìm đến nép bên Mẹ hiền. Hồn con bay lên cung
thiên. Khao khát uống say Tình Mến. Đường con đang đi xa xôi. Gai góc đắng cay trăm
chiều. Đây con dâng lên Ba Ngôi. Nguyện sống trọn đời Tin Yêu.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

PK 3- Con xin hiến dâng ruộng rẫy, nương màu,
Cho con biết yêu cuộc đời cần lao.
Con tha thiết xin Trinh-Mẫu dụ hiền,
Đổ thác hy-vọng hồn con vút cao.
Con xin hiến dâng sông biển non ngàn,
Phong ba khó nguy con không từ nan.
Con tha thiết xin Trinh-Mẫu dụ hiền,
Trên đường thập-giá Mẹ dắt dìu con.

PK 4- Con xin hiến dâng thế-giới điều-tàn,
Cho cơn chiến-tranh không còn tràn lan.
Con tha thiết xin Trinh-Mẫu dụ hiền,
Hiệp-nhất muôn người trong Chúa mến yêu.
Con xin hiến dâng đất nước cơ-hàn,
Cho dân Nước Nam không còn lâm-than.
Con tha thiết xin Trinh-Mẫu dụ hiền,
Muôn người theo Chúa vui sống bình-an.

PK 5- *(cho thẳng-tiến hôn-nhân)*

Xin cho chúng con hạnh-phúc lâu bền,
Qua bao nắng mưa không nhạt lòng son.
Con tha thiết xin Trinh-Mẫu dụ hiền,
Cho thăm cau trầu hiệp-nhất chúng con.
Xin đưa chúng con đi tới mọi miền,
Yêu thương rắc gieo trên đời lâm-than.
Con tha thiết xin Trinh-Mẫu dụ hiền,
Cho vườn hoa trái thơm ngát đời con.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Đã Có Mẹ

*Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ sẽ là nơi con nương ẩn và là đường dẫn con tới cùng Thiên Chúa"
(lời Mẹ nói với chị Luxia trong lần hiện ra ngày 16-3-1917 tạ Fatima)*

Nhạc & Lời: Đỗ Quang Vinh

1. Dù cho nguy khốn, đón đau tả tôi, Mẹ
2. Hoàng hôn đang kéo bóng đêm về đây, quý

1. luôn theo sát vẫn không bỏ rơi, phong ba, đường xa, muốn xô gục
2. vương tung lưới bẫy giăng bủa vây, xua quân gạt con mắc mưu lừa

1. ngã, diu con, Mẹ luôn đỡ nâng, không rời. Dù
2. đổi. Diu con, Mẹ luôn đỡ nâng, không rời. Đời

1. cho năm tháng biết bao đổi thay, lời Cha con vẫn quyết theo chẳng
2. con lai lảng nằng mai vàng tươi, tình Cha ấm áp có bao giờ

1. sai. Tin Yêu, Cây Trồng, hiến dâng thập giá, đời
2. vui! Muôn ơn Mẹ tuôn giúp con đổi mới, hồn

1. con Mẹ luôn ở bên từ nay. ĐK: 1. Phúc ân biển
2. con hằng kêu thánh danh Mẹ ời! ĐK: 2. Phúc ân biển

1. khơi, Yêu thương tuyệt vời! Ngài đã hiến thân cho con Minh
2. khơi, Yêu thương tuyệt vời! Mẹ cho chúng con ủi an, ẩn

1. Máu, Ngài cho chúng con chính Mẹ của Ngài.
2. náu, Mẹ đưa chúng con thẳng tới cùng Ngài.

Con Xin Làm Kiệp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Mẹ Bình An

Thơ: Đỗ Quang Vinh
Nhạc: Vincent T. Đoàn

Intro...

ĐK: Thấp sáng lên, muôn vì sao lấp lánh! Xé tan
đi mây tối phủ gian trần. Cao cung lên, khúc ca thần nhạc
thánh! Kính mừng Mẹ, Mẹ Diễm - Phúc, Mẹ Bình An.

1. Người tiến lên uy hùng hớn dững
2. Người tiến lên mặt trời thôi rục
3. Người tiến lên muôn màu hoa tuối rục

1. tưởng (uy hùng hớn dững tưởng) Đao binh Người đập nát
2. sáng (mặt trời thôi rục sáng) Đất với Trời ngạt cháy
3. thăm (muôn màu hoa tuối thăm) Gió kéo về và dịu thơm

1. rần Sa - tan (đập nát rần Sa tan) Người tiến
2. Lửa Yêu Thương (ngạt cháy Lửa Yêu Thương) Đẹp tối
3. tỏa thiên hưởng (dịu thơm tỏa thiên hưởng) Ngày thể

1. lên ào ạt hớn sóng nước (ào ạt hớn sóng nước) Đao binh
2. tâm vui mở sâu đi vắng (vui mở sâu đi vắng) Đêm gian
3. gian trời rục lên sáng láng (trời rục lên sáng láng) Đao binh

1. Người cuốn sạch hết gian nan (cuốn sạch hết gian nan)
2. trần bùng tinh ánh xuân đường (bùng tinh ánh xuân đường)
3. Người gieo hanh phúc miền man (gieo hanh phúc miền man)

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Đêm Cực Thánh

Thơ: Đỗ Quang Vinh

Nhạc: Vincent T. Đoàn

Sao lạ chiếu giữa lòng đêm u tối, ngục
trần gian bùng chói ánh thiên quang. Trời dậy mau, muốn
dân! Người đã tới, cùng thần binh vang dội khúc hoan:
ĐK: Vinh danh, vinh danh Chúa Cả trên trời, bình an dưới
thế cho người thiện tâm. Đêm nay, đêm nay Con Chúa giáng
trần, hồng ân phủ trắng ngập tràn nhân gian.
1. Đêm nay, đêm huyền linh cực thánh, một máng cò đơn
2. Đêm nay, đêm huyền linh tuyệt đối, vùng trời khỏi giãc
1. cõi, hai lòng trinh khôn sánh, đem Chúa cho muôn người.
2. mó, xác hồn con đời mới, mặc lấy Chúa Ki - tô.
1. Be - lem, nơi hang lửa lạnh giá, dâng tình thương mênh mang,
2. Đêm nay, đêm không còn u tối, đất trời giao kết nối,
1. yêu thương Chúa đã giáng trần, trần gian giải thoát, lăm than xóa mờ.
2. hân hoan khắp cả thế trần, bình an Thiên Chúa tràn lan cõi đời.

Con Xin Làm Kiệp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Chúa Đến Đồng Hành

Lời: *Đỗ Quang Vinh*

Nhạc: *Vincent T. Đoàn*

ĐK: Chúa đến đồng hành với con trên đường dương

thế, Chúa đến đồng hành với con qua muôn nẻo

đường. 1. Đường gian nan nhiều nguy khó, Ngài dẫn
2. Ngài cho con lời hằng sống, Ngài cho
3. Ngài cho con Minh và Máu, để dưỡng

1. bước con sợ chi? Niềm tin yêu là chính
2. con muôn hồng ân. Đời con không còn trống
3. sức tâm hồn con. Đời con không còn đói

1. Chúa, niềm hy vọng con bước bình an.
2. vắng, đời con được dạy dỗ ủi an.
3. khát, đời con càng bền vững niềm tin.

Con Vẫn Gặp Ngài

Lời: Đỗ Quang Vinh

Nhạc: Vincent T. Đoàn

ĐK: Con vẫn gặp Ngài trong tâm tư mộng tưởng.
Con vẫn gặp Ngài giữa vất vả vương đau thương.
Gặp Ngài trên khắp nẻo đường. Gặp Ngài những
phút vui buồn đổi thay. 1. Ngày tháng lo
2. Buồn tủi cô
3. Chôngchất tai

1. âu nước mắt u sầu nặng gánh đè
2. đơn tâm trí hao mòn đời rách tả
3. ương bao nỗi đau thương đời nhuộm vàng

1. vai thân con héo gầy. Ngài đứng bên, Thánh Giá Ngài nặng
2. tôi thân con rã rời.
3. thu tương lai tối mù.

vác, đổ bóng dài che mát cả đường đi.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Sông Lời Chúa

Vincent T. Đoàn

1. Xin cho con sống chứng nhân lời Chúa giữa anh em,
2. Xin cho con thấy Chúa đang hiện hữu giữa anh em,
1. thương yêu mọi người như Chúa yêu con quên thân mình.
2. nơi ai khốn cùng ai đói ai nghèo bên lề đường.
1. Xin cho con biết báo tin mừng Chúa khắp muôn nơi,
2. Xin cho con biết giúp đem hạnh phúc tới muôn nơi,
1. vang trong tâm hồn tiếng hát yêu thương đến muôn người.
2. trên môi nụ cười ân phúc Chúa ban đến muôn người.
ĐK. Lay Chúa Giê - su Ky - tô Chúa nguồn tình yêu,
xin dạy con biết tỏa lan thương yêu của Chúa
Lay Chúa Giê - su Ky - tô Chúa là đường đi,
xin hướng dẫn con đem tin mừng Ngài đến muôn người.

Tình Chúa Ba Ngôi

Vincent T. Đoàn

ĐK. Lay Thiên Chúa Ba Ngôi Chí Thánh là Đức Chúa

Cha, Đức Chúa Con và Chúa Thánh Thần, Con ca
tụng vịnh lời ngợi ca tình thương vô biên của Thiên
Chúa đến muôn muôn đời.

1. Từ bụi đất Thiên Chúa sáng
2. Vì tình thương Thiên Chúa ban Con

1. tạo thành thân con một tạo tác tuyệt vời mang hình ảnh
2. Một là Ngôi Hai chuộc tội cứu nhân trần gánh trọn khổ

1. Ngài. Ngài thổi hơi ban nguồn sức sống để tim
2. hình. Ngài phục sinh ban nguồn sống mới lửa tin

1. con được biết rung động cảm nghiệm tình thương.
2. yêu Thần Linh tác động cả cuộc đời con.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Nắng Mai

Thơ: Đỗ Quang Vinh

Nhạc: Phạm Trung

Tâm Tình

DK. Sương tan nắng đã lên rồi Mẹ ơi đổ
nắng vào đời con đi vào đời con đi

1. Sương tan gió sớm vương vương Mẹ ơi con muốn dâng
hương tâm tình dâng hương tâm tình. Tình thơ ủ
áp lời kính. Cuộn bay theo gió tiễn trình Mẹ yêu.

2. Sương tan xanh lá yêu kiều chổi non căng nhựa mỹ
miếu vườn mai mỹ miếu vườn mai. Mẹ ơi diu
bước chông gai. Hồn con vươn thẳng đường dài tới
nơi. Sương tan nắng đã lên rồi Mẹ ơi đổ
nắng vào đời cho con vào đời cho con.

Coda
Fine

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Bài Ca Ngợi Khen

Chuyển ngữ Kinh Magnificat: *Đỗ Quang Vinh*

Nhạc: *Vincent T. Đoàn*

ĐK. Hồn tôi chúc tụng Chúa tôi,
trí tôi hớn hở mừng vui nghẹn lời.
Xin Ngài Đấng cứu độ tôi,
lắng nghe tiếng nữ dâng lời tán dương.

1. Tôi nay diễm phúc phi thường, được
Người nhìn đến đoái thương phận hèn. Muốn
đời sẽ mãi ngợi khen, danh Người chí thánh, chí
tôn vô cùng! Người là Thượng Đế toàn năng, cho
tôi bao chuyện kỳ công lạ thường.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

2. Muốn đời Chúa vẫn xót thương, nâng
người kính sợ, khiêm nhường phục vâng. Đẹp
tan quyền thế kiêu căng biểu dương sức mạnh uy
hùng ra tay. Người nghèo Chúa thương đư
đầy, kẻ giàu Chúa đuổi thẳng tay trở về.

3. Ít - ra - en Chúa độ trì, chỗ
che tôi tớ chỉ vì lòng thương. Áp
- ram tổ phụ hiến lương, cháu con được Chúa yêu
thương dường nào. Như xưa Ngài đã ước giao: đời
đời miếu duệ đặt đạo hồng ân.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Dậy đi! Hồn có nghe chẳng?
Dậy mau! Hãy tấu đàn vang khắp trời!
Đàn ca rung động đất trời,
Bình-minh tỉnh dậy, khắp nơi mừng Ngài.
(TV 57: 9)

(Thánh Vịnh Diễn Ca, Đỗ Quang-Vinh, nxb Tôn Giáo, 2010)

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Lời Bạt

Từ thơ kinh "*Tin Yêu*", đến "*Hành Trang Lên Đường*", rồi "*Thánh Vịnh Diễn Ca*" tiếp theo là "*Thơ Kinh Toàn Tập*", Thiên Chúa luôn là nguồn cảm hứng tuyệt vời của ông Biển-đức Đỗ Quang-Vinh.

Thật vậy, đọc "**Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa**", tôi thấy tác giả tỏ ra lòng yêu mến thiết tha đối với Thiên Chúa và Đức Mẹ. Mỗi trang sách đều mệnh mang tràn ngập Lời Chúa. Từ cảnh thiên nhiên muôn hình muôn vẻ như cảnh biển rộng, trời cao, gió mát, trăng thanh, mây nước, đến cảnh núi cao, vực thẳm. Từ cảnh lúa chín, lửa hồng, hoa trái ngọt ngào, phù sa muối mặn, đến tiếng tí tách của những giọt sương khuya đọng rơi. Từ những tiếng giun đế, côn trùng rí rả vang vang trong đêm khuya vắng, đến tiếng sóng gầm của biển cả mệnh mông. Từ tiếng thông ngàn reo miên man bất tận đến những kiếp lao lung của con người, của những mảnh đời lây lất. Từ những trẻ thơ đến những thiếu nhi đơn sơ thật thà. Tất cả đều bằng bạc hình ảnh của Thiên Chúa Tình Yêu. Tất cả là những lời ca ngợi kỳ công của Thiên Chúa, những lời cảm tạ Thiên Chúa Quan Phòng, Cha yêu thương toàn năng. Tất cả là nguồn cảm hứng bất tận cho tác giả dệt nên những vần thơ, kết nên lời kinh nguyện rất sống động, phong phú tuyệt vời.

Chính tựa đề cuốn thơ kinh đã nói lên lòng khiêm hạ:

Con xin làm kiếp phù-sa,
Trời cao lồng-lộng con là hư không,
Một mai trời nổi cơn dông,
Con theo mưa lũ về lòng đại-dương.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Con xin gục mặt khiêm-nhường,
Nhận mình cát mọn tầm thường đáng thương,

Bao nhiêu hạt cát tầm thường,
Bấy nhiêu tình Chúa khôn lường bao-la.

Vì khiêm hạ nên tác giả xin được làm chút men cho cơm xôi
thành rượu ngọt, rượu tiệc cưới Cana:

Con chỉ xin làm hạt men bé-bỏ,
Lẫn trong cơm xôi rồi bỗng mất dạng,
Nhưng cũng đủ làm chiếc máng của Tình Thương,
Để mời nhau rượu nồng dậy hương say ngất,

Rượu tiệc cưới Ca-na trong vắt ân-tình.

Với tinh thần đơn sơ của con trẻ người đọc sẽ đồng hành với
các thiếu nhi Thánh Thể được Chúa rủ đi du hành suốt "*Một
Ngày Em Với Chúa*", được đến cùng Đức Mẹ Maria với những
bó hoa đủ màu sắc ngát hương thơm:

Em đi tìm những bông hoa rực-rỡ
Dâng Mẹ em đang trông ngóng mong chờ.

Hoa em tìm tươi đẹp và muôn sắc,
Hoa em tìm ngọt-ngào hương ngây-ngất,
Hoa em tìm không vết bẩn bợn nhơ,
Mẹ mỉm cười, Mẹ bảo em đơn-sơ.

Nhờ có tấm lòng khiêm hạ, tác giả nhận ra được "*Chúa Là
Nguồn Hoan Lạc Của Con*", như ông cầu nguyện:

"Ngài là Mùa Xuân tràn lan muôn sắc cho lòng con
xổn-xang, hồn con tươi mát, con hết khát khô. Đời con sa-
mạc hoang-vu, xa-xăm tằm-tối, Ngài là ánh sao băng soi dẫn
cho con khỏi lạc lối lang-thang. Ánh sao băng quét sạch
màn đêm tối gian tội lỗi, con trời dậy hân-hoan cất tiếng reo
vang....

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

.....Từ nay con hết héo-hon,
Hồn con ngày một lớn khôn trong Ngài.
Dem TIN MỪNG đến cho đời,
Bình-an của Chúa, đời thôi khổ sầu."

Chính nhờ chìm đắm trong cầu nguyện, mật thiết kết hợp với Chúa mà tác giả đã thánh hoá ngày làm việc của mình. Bừng thức dậy ông liền dâng lời tạ ơn cùng công việc và kết quả của ngày:

"Muôn vàn cảm tạ dâng Người,
Gìn con giấc ngủ nụ cười trong mơ.
.....Xin dâng nặng trĩu vườn nho,
Suốt ngày là lễ con no tình Ngài."

Trong giọng thơ kinh "**Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa**", đọc và đọc nằm lòng những *lời nguyện sáng, trưa, chiều, tối*, giúp người đọc thánh hóa ngày sống, biến mỗi ngày "*suốt ngày là lễ*" dạt dào tình Chúa yêu thương.

Đọc "**Con Xin Làm Kiếp Phù Sa**", tác giả tỏ mỗi thân mật với Thiên Chúa tình Cha – con thăm thiết rất gần gũi như một trẻ thơ hồn nhiên trò chuyện với người Cha yêu, với người bạn tâm giao, với Đức Maria như người mẹ hiền dịu yêu dịu dặt chở che con thơ trên đường lữ thứ trần gian.

Những lời thơ kinh trong "**Con Xin Làm Kiếp Phù Sa**" toát ra niềm Tin Yêu vững vàng tha thiết. Tác giả từng tâm sự, ông thường thăm nhấm, hát thơ kinh của mình để ru hoặc dỗ giấc ngủ khi đang đêm chợt thức giấc. Đó là một trong những cách tuyệt vời để chiêm niệm tình thương hải hà của Thiên Chúa chí nhân và của Đức Maria, Mẹ Hằng Cứu Giúp!

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

“Thánh Vịnh Diễm Ca” và thơ kinh **“Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa”** là sách nên có cho mỗi gia đình Công-Giáo. Trong cuộc sống tất bật, ta thường dễ để tâm trí ngủ quên trong những ưu tư. Mỗi ngày dành ít phút quãng “gánh lo” đi bằng cách đọc một bài thánh vịnh, một bài thơ kinh, hướng lòng trí về Cha luôn yêu thương quan phòng đời sống, hướng về Đức Mẹ Maria luôn trông nom săn sóc ủi an. Thiên Chúa luôn đồng hành với ta từng phút giây mọi ngày trong cuộc sống. Dù đời gian nan, chông gai, sóng gió biến đời nổi dậy, tác giả một mực Tin Yêu trồng cây phó thác vào Chúa:

‘Giờ con đã có Chúa rồi,

Chúa đem hoan lạc vào đời cho con”

và tích cực dẫn thân nắm chặt lấy tay Đức Mẹ, thưa với Đức Mẹ rằng:

“Tin Yêu quây gánh lên đàng,

Càng xa càng nặng con càng Tin Yêu.”

Ước chi có được một đĩa nhựa trích tuyển ghi những thơ kinh này giúp cho những người không thể đọc sách, trên đường lái xe, hay trong lúc làm việc hoặc cho những người già cả hay liệt lào trong bệnh viện, nhà dưỡng lão để nghe giúp hướng lòng lên với Chúa và Mẹ Maria, thì hay biết mấy!

Mississauga, ngày 19 tháng 3 năm 2011

Lễ kính Thánh Cả Giuse

Linh mục Phêrô Maria Phạm Hoàng Bá

Quản nhiệm Gia đình Cộng đoàn Đức Mẹ La Vang

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - *Đỗ Quang-Vinh*

Quỳ bên gót Mẹ, ôi diễm-kiều!
Hào-quang rực toả trên nhan-thánh,
Hồn con lâng thoát tới cung thiên.
 Gian-thế từ đây con xa lánh,
 Ngây-ngất đắm nhìn Mẹ mến yêu.

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

* **Fw: RE: <<CursilloVietnam>> Loi Nguyen Trong Dem**

Friday, June 09, 2006 7:27:37 AM

From: "Trang Cao" <trangcao@hotmail.com>

To: " <moderator.2005@yahoo.com>

Kinh gọi Nha Tho Do Quang Vinh,
Chân thành cảm tạ. Thi Sĩ về bài thơ *Loi Nguyen Trong Dem* thật là những lời
thơ* kính nguyện chân thành và tuyệt vời vời Đức Mẹ Maria. Xin Chúa Giêsu
và Mẹ. Ngài ban muôn ơn* n thuở?ng trì u men' trên thi sĩ và thân quyến
Đại Trang

* **Fw: Re: <<CursilloVietnam>> Loi Nguyen Chieu Hom**

Saturday, June 10, 2006 2:10:09 PM

From: "Thao Nguyen" <thaokimnguyen@sbcglobal.net>

To: "CursilloVietnam Group" <moderator.2005@yahoo.com>

Những bài thơ kính LOI NGUYEN của Anh ngạn, gọn và đầy ý nghĩa, cách
trình bày đẹp. Nguyễn Thế Chí Thành luôn luôn an cho Anh, để Anh
tiếp tục *giúp mọi người* cùng nhau tạ ơn Chúa.

Marie Therese Thao

* **Date: Tue, 8 Aug 2006 22:14:27 -0700 (PDT)**

From: "phong vu tran" <phongvu@yahoo.com>

Subject: **Re: <<CursilloVietnam>> Thơ kính: Con Đa Tim Thay Chúa**

Thân gửi bạn Ben. Đỗ Quang Vinh,

Bài thơ Con Đa Tim Thay Chúa của Ban rất đẹp, về Ý cùng nhau như Lời và
Tu thơ. Tôi xin phép Ban được đăng trên nguyệt san *Đien Dan Giao Dan* số 58
phát hành tháng 9 tới đây. Xin Ban gửi cho địa chỉ để gửi báo tôi bạn.

Thân mến,

Trần Ngọc Văn bút danh Trần Phong Vũ

* **Tue, May 30, 2006 10:28:14 PM**

From: *nguyen soai* <hero2000hero@hotmail.com>

To: *vinhdo33@yahoo.com*

... Cảm ơn ông giáo nhiều đã gửi các bài cầu nguyện ban sáng, ban trưa, ban
chiều và ban tối. Tôi sẽ giữ lại để cầu nguyện. Rất cảm tình và rất tự nhiên khi
ông giáo cùng cầu nguyện với Chúa và với thiên nhiên. Tôi nhận thấy bên cạnh
tâm tình (emotions) còn có cả lý trí chứ không phải chỉ hoàn toàn tâm tình.
Trước đây, tôi cũng có dịp đọc một số bài về giáo dục của ông giáo đăng trên tờ
Chân Lý, và tôi biết rằng ông giáo đã nhiều tâm huyết vào việc giáo dục.
..... Xin Chúa chúc lành đến ông giáo và các việc ông giáo đang làm.
Chân Chính (LM Đào Quang-Chính, O.P.)

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

**Viết về sách "Tin Yêu" của tác-giả Đỗ Quang-Vinh,
cố linh-mục học-giả Hán-Chương Vũ-đình-Trác nhận-định:**

"...Ông viết bất cứ đề tài gì, thường cũng mãn đạt. Đọc ông ai cũng thấy chủ đích văn bút của ông là muốn cho người Trẻ Việt-Nam và người ngoại quốc nhận diện văn học Việt Nam. Những tinh hoa và hấp dẫn của tiếng Việt là những viên ngọc quý của nhân văn lúc nào và ở đâu cũng sáng chói. Để nói lên tận lời những vẻ đẹp ấy, không gì bằng nhìn tận mắt, nghe tận tai những hình ảnh và âm thanh tuyệt diệu của tiếng Việt. Vì thế ông đã xuất bản tập thơ nhạc TIN YÊU, để người đọc qua tư tưởng và văn chương thấy được âm thanh du thoát và hình ảnh hoa gấm của tiếng Việt.

Đây tình Mẹ: Mẹ Thiên Đường hay Mẹ Việt Nam? Hai hình ảnh giao hoà trong đạo vị nhẹ thoát:

Đường đời Mẹ dắt con đi,

Con trông đợi Chúa: hoa quỳ hương dương.

Con là ngọn cỏ khát sương,

Mẹ cho con uống tình thương ngọt-ngào.

Đây nữa: đường đi theo Ngài hay đường đi giữa Non Sông cỏ luy:

Đường con hiểm trở núi đồi,

Trăng Sao đổ bóng theo Ngài con đi.

Đôi nhìn Thánh Giá từ bi:

Tin Yêu rực thắm xanh rì đồi hoa.

Và đây nữa: Những bông hoa mùa Thương hay Giang Sơn gấm vóc:

Cây xanh tươi máu từ hùng,

Vườn thiêng đất Việt tung-bùng trở bông.

Chỉ bằng ấy nụ hoa tin yêu cũng đủ nói lên một vườn thơ thắm của thơ nhạc Việt Nam. Đỗ Quang-Vinh thực sự đã hiện nguyên hình là một con người Việt Nam đã một lần được tô nhuận bởi màu tổ duyên của đạo màu. Tiếng Việt như thế đã trở thành tuyệt vời như chứng từ của ông.

(trích từ "Công Giáo Việt Nam Trong Truyền Thống Văn Hoá Dân Tộc", Chương VI, Các văn hữu thời mới, trang 312-313, tác-giả: Linh-mục Petrus Vũ Đình Trác, Orange, California, 1999)

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

Viết về thơ kinh TIN YÊU (1995), Linh-mục Peter M. Phạm Hoàng-Bá nguyên quân xứ Giáo-xứ Các Thánh Từ-Đạo Việt-Nam Toronto, Canada, nhận-định:

"Tin Yêu" bàng-bạc những lời đơn sơ của người con thơ thừa với Chúa như người Cha hiền kính mến:

"Con ước mong trong lửa cháy hùng-hực của tình Cha, con được chết; để nhờ Cha trong huy-hoàng thánh-thiện, con sẽ tái-sinh: hồn con tươi-tốt đẹp xinh; để nhờ Cha trong hư-vô bất-diệt, con quán-quyết bên Cha như sương đêm ôm-ấp tấm trăng vàng:

(Con Đã Tim Thấy Chúa)

"Tin Yêu" chan-hoà tâm-tình của người con thảo thủ thi với Đức Maria, Mẹ hiền dấu-ái:

"Ngây-ngất nhìn Mẹ, ôi diễm kiều!

Hào-quang rực toả trên nhan-thánh,

Hồn con lâng thoát tới cung thiên,

Gian-thế từ đây con xa lánh,

Con chết trong lòng Mẹ mến yêu"

(Sóng Gần Mẹ)

"Tin Yêu" miên-man suy-niệm tình Chúa yêu thương vô bến vô bờ...:

"Cha yêu thương loài người, yêu quá đỗi,

Yêu hết tâm hồn, yêu đến trắng tay,

Yêu không đã khát, yêu còn thấy đói,

Yêu thêm-thường, yêu mong ngóng van nài,

Yêu đuổi theo dù cứ bị từ chối,

Cha vẫn yêu hoài, yêu đến đắm say"

(Tình Cha Tuyệt-Vời, tr. 47)

"Tin Yêu" đặc biệt lâng lâng như những lời kinh hồn-nhiên nhiên thốt lên từ trái tim âm-ý than hồng tình mến.

Độc "Tin Yêu", hồn tôi như được ý thơ cuốn hút lòng trí lên cùng "Giê-su Vua Tình Yêu". Đọc to những lời chữ trong "Tin Yêu", tôi thấy phảng-phất đây đó những lời thánh-vịnh cầu-nguyện thiết tha. Tôi nhớ tới lời Thánh-nữ Têrêsa Hải-Đông Giê-su: "Đối với tôi, cầu-nguyện là một sự hướng lòng lên, một cái nhìn đơn sơ hướng về trời, đó là một tiếng kêu cảm ơn và yêu mến giữa con thử thách cũng như giữa lúc vui mừng." (Thánh-nữ Têrêsa Hải-Đông Giê-su, Ms. autob. C25r.)

(Toronto, lễ Chúa Giáng-Sinh 1995)

TIẾNG VIỆT TUYỆT-VỜI

■ *in lần thứ 2, một khảo-luận 8 chương, linh-hoạt và sâu sắc, lột hết mọi vẻ đẹp độc-đạo của tiếng Mẹ:*

1- Tiếng Việt hiện-đại; 2- giàu từ; 3- giàu từ; 4- không ngừng sáng tạo; 5- duyên-dáng bóng-bẩy, dí-dỏm, du-dương; 6- âm và thanh trong tiếng Việt; 7- tiếng Việt và vận-mệnh quốc-gia; 8- Tiếng Việt với triết-lý âm dương và đạo sống thái-hòa;

■ *tăng-bổ các mục:* 1- thơ thất ngôn bát cú và lục bát liên-hoàn đọc xuôi đọc ngược. 2- I ngắn hay Y dài?

■ *Nhận-định về ấn-bản lần thứ nhất:*

* **Giáo-sư Lưu Trung-Khảo:** “Tôi có thể nói mà không sợ sai lầm rằng đây là một tác-phẩm nghiên-cứu công-phu với tinh-thần khoa-học của một người có một vốn trí-thức phong-phú đa dạng và nặng nợ với ngôn-ngữ Việt-Nam.. Hơn hai trăm trang sách chia làm bảy chương, đề-cập đến đủ mọi vấn-đề liên-hệ đến thứ tiếng hay nhất của nhân-loại. Tôi tin rằng cuốn sách sẽ được mọi người đón nhận nồng-nhiệt, nhất là các anh chị em thanh-niên sinh viên đang sống ở hải-ngoại.” (thư gửi tác-già)

* **Học-giả Hán-Chương Vũ-đình-Trác:** “Khi đọc Tiếng Việt Tuyệt-Vời, ta thấy rằng tiếng Việt là một âm-thanh quen thuộc của mọi người Việt, nhưng ông đã lột được những tinh-tuý hấp-dẫn của tiếng Việt, để người mình tự xác-nhận được cốt cách hoa mỹ của mình, đặc-biệt để người ngoài thấy được những vẻ sáng đẹp của người mình”(Công-Giáo Việt-Nam Trong Truyền Thống Văn-Hoà Dân-Tộc, Chương VII, Các văn-hữu thời mới)

■ *Trích-đoạn Tiếng Việt Tuyệt-Vời,* xin đọc trong:

<http://doquangvinhvenguan.com/> <http://tntt.free.fr/>

[http://www.cadaotucngu.com/Phorum/post.asp?method=TopicQuote
&TOPIC_ID=542&FORUM_ID=86](http://www.cadaotucngu.com/Phorum/post.asp?method=TopicQuote&TOPIC_ID=542&FORUM_ID=86)

[http://www.tuotrevnnet.com.invisionzone.com/index.php?showtopic
=52726](http://www.tuotrevnnet.com.invisionzone.com/index.php?showtopic=52726)

**Về tác-phẩm Tiếng Việt Tuyệt Vời,
tác-giả ngữ-học Nguyễn Nguyên viết:**

Đọc qua quyển **Tiếng Việt Tuyệt Vời** người viết cảm thấy mình khám phá ra một cái gì mới lạ về chính tiếng mẹ đẻ, và thêm ngưỡng mộ khi đọc phần phụ trương, bài thơ thất ngôn bát cú đọc xuôi đọc ngược do ông sáng tác.....

Ấn-tượng mạnh mẽ nhất vẫn là cái lối làm thơ “đọc xuôi đọc ngược” của tác giả, không phải chỉ là thơ Đường luật như lần trước, mà còn đặc biệt thơ lục bát đọc xuôi đọc ngược liên hoàn, lần đầu tiên được đề xuất trên văn đàn Việt-Nam. Lối thơ đọc ngược đọc xuôi này do tác giả sáng tác từng xuất hiện trong tập thơ Về Nguồn do Đỗ Quang Vinh tự xuất bản (1999)... Cũng vẫn lối thơ đọc xuôi đọc ngược, sau này trong bài “Hồn Nước Trong Thơ Việt” đăng ở tạp chí Định Hướng Paris số 28 và 29 mùa đông 2001, tác giả lại đề xuất thêm một khám phá mới là thơ song thất lục bát đọc xuôi đọc ngược liên hoàn. Điều này đã làm tăng sức thuyết phục “Tiếng Việt” quả thật “Tuyệt Vời.”.....

Điểm sáng chói nhất của “Tiếng Việt Tuyệt Vời” ấn bản 2000, có lẽ là lối bố cục chặt chẽ của quyển sách. Với chủ yếu chứng minh tại sao tiếng Việt lại tuyệt vời, và tuyệt vời ở chỗ nào. Tựu trung quyển sách có 8 chương, cộng với phần Kết Luận, Phụ Lục và Tài Liệu Trích Dẫn. Dẫn chứng gần như ở mỗi trang là những câu ca dao, thành ngữ, lối chơi chữ, nói lái, những thứ tiếng đôi, tiếng kép, . . . Luôn cả những câu nói châm biếm xuất hiện từ chốn dân gian. Kể cả những câu thường dùng ở Sài Gòn trong những năm cuối thập kỷ 1970.....

Nhìn chung, “**Tiếng Việt Tuyệt Vời**” của Gs Đỗ Quang Vinh là một quyển sách với lối hành văn giản dị trong sáng nhưng không kém phần uyên chuyên thanh tú. Những thí dụ viện dẫn trong bài tự chúng cũng là một nguồn tài liệu tham khảo hiếm có về ngữ ngôn tiếng Việt với những đặc tính tuyệt vời. Đối với một hai chương cần sử dụng ngữ học, có lẽ không như những quyển sách hoặc bài viết của những nhà ngữ học uyên bác, quyển sách lần đầu tiên đã trình bày vấn đề cho người đọc thuộc mọi giới có thể đọc và hiểu được dễ dàng. Tuyệt vời của “Tiếng Việt Tuyệt Vời” là ở chỗ đó..

<http://www.dunglac.net/nguyennguyen/TiengViet.htm>

**Tại sao Truyện Kiều của Nguyễn-Du được văn-học thế-giới ngưỡng mộ, trở thành một di-sản văn-hoá quốc-tê?
Xin mời đọc**

Bút Thuật Của Nguyễn-Du Trong Đoạn-Trường Tân-Thanh

Trong 360 trang sách trình-bày thi-tài tác-tuyệt của Nguyễn-Du, người viết chứng tỏ, ở Đoạn Trường Tân-Thanh:

- * Một áng văn-chương óng-chuốt với lời thơ chuẩn-xác, giản-dị, trong sáng, bóng-bẩy và du-dương.
- * Một nghệ-thuật siêu thần nhập-diệu trong cách tả người, tả cảnh, tả tình, tự sự, tự-thuật và đối-thoại.
- * Một kỹ-thuật công-phu vững chãi trong việc dàn dựng các tình tiết và cấu-trúc các nhân-vật.
- * Bút-thuật này làm phát-hiện tài thâm âm của Nguyễn-Du qua tiếng đàn Kiều và tài hùng-biến của bị-cáo Hoạn-Thư trước chánh án Thúy Kiều, của Thúy Kiều qua cuộc đấu-lý thắng lợi, sôi nổi với Kim-Trọng trong buổi đoàn viên tái-hợp.
- * Bút-thuật này làm nổi bật tiếng *Tân-Thanh* của kiếp *Đoạn-Trường*, rao truyền sứ-diệp của Nguyễn-Du giống lên tiếng chuông mới, tiếng nấc nghẹn-ngào của bạc-kiếp hồng-nhan: nói lên khát vọng giành lại nhân quyền và nữ-quyền, đòi tự-do, công-lý và công-bằng xã-hội, đề-xuất quan-niệm về tình yêu và hôn-nhân, quan-niệm về tự-do và định-mệnh, hô-hào tích-luỹ Thiện-Tâm làm giải-đáp cho vấn-nạn nhân-sinh trong mối tương-quan Trời, Đất, Người.
- * *Xin vào các trang mạng, đọc nhận-định của các độc-giá:*

<http://ttntt.free.fr/archive/Kieu.DoQuangVinh.htm>

www.dunqlac.org/index.php?m=module3&v=chapter&ib=59&ict=777

<http://ttntt.free.fr/> => tập san Định Hướng

http://www.dunqlac.org/upload/article/f_1263835942.pdf

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

HÀNH TRANG LÊN ĐƯỜNG

Nhận định của Đức Cha Phaolô Nguyễn Văn Hoà:

“Qua HÀNH TRANG LÊN ĐƯỜNG, tác-giả Bê-nê-dictô Đỗ Quang Vinh đã làm cho mọi người nhận ra trong nền văn hoá dân gian có sẵn những yếu tố dẫn người ta dễ dàng đến với Lời Chúa khi tác giả ra công tìm kiếm sưu tầm những câu ca dao, những tư tưởng cao đẹp trong kho tàng văn chương Việt Nam rồi cần mẫn xây lên tới đỉnh cao là những nhân đức Kitô giáo, đặc biệt trong thiên chức làm cha mẹ. ...Thiết nghĩ đây là cuốn sách bổ ích. Tôi vui mừng giới thiệu HÀNH TRANG LÊN ĐƯỜNG với độc giả, nhất là với giới trẻ cần có một hành trang tối thiểu để lên đường “Thấp Lửa Tin Yêu” như tác giả đã kỳ vọng.”

Nhận định của Linh Mục Đinh Ngọc Thảo, O.P.

Cựu chủ nhiệm tập san Chân Lý, Dòng Đa Minh VN hải ngoại:

“...Một đề tài, phải thú thật, rất khô khan, nhưng là cốt lõi của Kitô giáo nói chung và Công Giáo cách riêng. Tuy nhiên tác giả đã khai triển và trình bày rất rõ ràng, dễ hiểu, ngắn gọn....Những bài viết này không chỉ là những trích dẫn từ Kinh Thánh và Giáo Lý có tính cách nghiên cứu và giáo dục không mà thôi, nhưng còn là niềm xác tín và cảm nghiệm của chính tác giả.....”

Nhận định của Linh Mục Phê-rô Maria Phạm-Hoàng-Bá,

Quản nhiệm Cộng Đoàn Đức Mẹ Lavang, Mississauga, Ontario, Canada:

“Cuốn sách gồm những chủ đề thiết yếu, thâm tóms vào những nhân đức cơ bản người tín hữu chúng ta cần phải có...Những đức tính này không những giúp ta đứng vững trong cuộc sống thường ngày, còn là những nhân đức Chúa Thánh Linh ban mà mỗi tín hữu cần trang bị trong cuộc hành trình tiến về quê thiên đàng. Chúa Giêsu là Vua Tình Yêu, là Chúa của Hiệp Nhất, thể-hiện nơi bí tích Thánh Thể. Những bài về Đạo Hiếu, về Hạnh Phúc Hôn Nhân, về Thiên Chức Làm Cha Mẹ thiết nghĩ hơn bao giờ hết vẫn là những đề tài đáng cho các bậc cha mẹ, vợ chồng và con cái suy gẫm, nhờ đó đạo lý đời sống gia đình được củng cố, phát triển phù hợp với luân lý Công Giáo và văn hoá dân tộc Việt. Ước mong mỗi gia đình đều có cuốn sách này, đọc tìm hiểu thêm Lời Chúa, giúp phân trau giới nhân đức hầu sống tốt đạo đẹp đời.....”

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

"Tập **"THÁNH VỊNH DIỄN CA"** của ông Biển-Đức Đỗ quang Vinh...về cơ bản, nội dung khá chính xác so với ý tưởng của tập Thánh Vịnh trong Kinh Thánh. Chủ ý của tác giả là "diễn ca" nên không đòi buộc phải hoàn toàn trung thực với nguyên bản. Nhưng ông có dụng ý rất hay là muốn ca ngợi Thiên-Chúa bằng tâm tình và não trạng của người Việt Nam, qua việc dùng cung điệu thi ca dễ hiểu trong văn chương bình dân để diễn ca tập Thánh Vịnh....Nếu như năm xưa Chúa Giêsu đã đọc Thánh Vịnh, hát Thánh Vịnh, ngâm Thánh Vịnh bằng tiếng Do Thái, theo truyền thống và thi ca của dân tộc Do Thái, đến độ Thánh Augustino đã phải thốt lên: "Ngài là Vị Ca Sĩ kỳ tài, diễn đạt Thánh Vịnh một cách tuyệt hảo" (Iste Cantator psalmodum), thì ngày nay, nơi mỗi dân tộc, mỗi ngôn ngữ, những nỗ lực đem Thánh Vịnh vào hồn dân tộc mình như cách ông Biển Đức Đỗ quang Vinh đã làm, thật đáng khen ngợi.

Có thể dùng tập "THÁNH VỊNH DIỄN CA" này để cầu nguyện hay nguyện gắm rất tốt.

(Đức Cha Phaolo Nguyễn Văn Hoà, Giám-mục Nha-trang)

"...Thánh Vịnh, lời kinh của Hội Thánh, nếu được viết thành thơ phổ biến cho người Việt đọc, cùng với Hội Thánh cầu nguyện hằng ngày bằng Thánh Vịnh thì tuyệt vời biết mấy.... ông Đỗ Quang Vinh đã "diễn ca 150 Thánh Vịnh" một cách tài tình thật tuyệt vời. Những lời thơ đọc lên tựa như những câu ca dao tự nhiên và dễ nắm lòng. Xin đan cử:

"Những ai ngay thẳng ở hiền,

Được Ngài cứu độ, ở bên chẳng rời.

Ngài là khiên mộc tuyệt vời,

Yên tâm con đã có Ngài chở che." (TV 7: 11)

"Nơi Ngài, con vẫn cậy trông,

Xin Ngài đáp lại, rủ lòng thương ban.

Xin tuôn ánh sáng toà lan

Cho con sáng mắt kéo con ngủ vui!" (TV 13: 4) .v.v...

....Vì vậy, nhịp theo nhu cầu đọc và học hỏi Kinh Thánh đang được Đức Thánh Cha,.... đặc biệt là các Đức Giám mục Việt Nam thiết tha kêu gọi, cổ vũ, tập **"THÁNH VỊNH DIỄN CA"** này là cuốn sách **"không thể thiếu"** trong gia đình người Công Giáo Việt Nam.

(Linh mục Phêrô Maria Phạm Hoàng Bá, Quản nhiệm Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang, Mississauga, Ontario, Canada)

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

- * **Tác-giả Đỗ Quang-Vinh** : sinh năm 1933 tại Phú-Lương, huyện Thanh-Liêm, tỉnh Hà-Nam.
- * cựu chủng-sinh Trảng Tập Hà-Nội & Trảng La-tinh Hoàng-Nguyên, Hà-Đông, (1944-1950).
- * Cựu giáo-sư trung-học.
- * Cựu chuyên-viên ngân-hàng (1972-1982).

• Trình-Đô Văn-Hoá:

- * Tú-tài toàn phần (Hà-Nội, 1954) * Cử-nhân Luật-Khoa (Saigon, 1968),
- * Cao-Học ban Tiến-sĩ Kinh-Tế-Học Đại-Học Luật-Khoa Sài Gòn (1971).
- * Cử-nhân Giáo-Dục Đại-Học Toronto, Canada, xuất thân giáo-sư trung-học tại trường này (1992)

○ Làm Văn-Hoá: * Từ 1953, trợ bút cho các tạp-chí Công-Giáo tại VN và hải-ngoại: Trái Tim Đức Mẹ, Đạo Bình Đức Mẹ, Người Mới (VN), Tông-Đồ Fatima (Bi), Chân-Lý (Canada).

* Từ 1990, trợ bút cho các tạp-chí văn-hoá hải-ngoại: Định Hướng, Liên-Lạc Nhân-Văn, Vietnamologica, Khoa-Học và Đời Sống (khoahoc.net)

* Từ 1954, dạy học tại các trường Trung-Học công-lập và tư-thục: Nguyễn-Trung-Trực, Sông Kiên (Rạch-Giá), Petrus Trương-Vĩnh-Ký, Hưng-Đạo, Nguyễn Khuyển, La-San Đức-Minh, Đạ- Đức (Saigon).

* Cộng tác viên của mạng tamlinhvaodoi.net (mục Vườn Thơ, 2004-2010)

• Tác-Phẩm Văn-Học:

- * Văn-Tuyển Vườn Hồng (cuốn I, II, III, IV, Toronto, 1994, 95, 96, 97),
- * Tiếng Việt Tuyệt-Vời (Toronto, 1994 & 2000),
- * Ca-Đạo Đố Vui Học Tiếng Việt (Toronto, 1996)
- * Học Đọc Tiếng Việt (Toronto, 1999) * Về Nguồn [thơ], (Toronto, 1999),
- * Bút-Thuật của Nguyễn-Du Trong Đoạn-Trường Tân-Thanh (Toronto, 2003),
- * Lục Bát Đố Vui Học Tiếng Việt (Toronto, 2005).

• Tác-Phẩm Tôn-Giáo:

- * Thơ Kinh "Tin Yêu" (Toronto, 1995)
- * Hành-Trang Lên Đường, (sách tu-đức: gồm các chủ-đề thần-học tín-lý và luân-lý gia-đình nhìn trong bối-cảnh văn-hoá dân-tộc (Toronto, 2004)
- * Thánh-Vịnh Diễn-Ca (Nhà Xuất Bản Tôn-Giáo, 2010)
- * Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa (thơ kinh toàn tập, 2011)

• Những bài viết khác:

- <http://doquangvinhvenguan.com/>
- www.petruskylhp.org/
- <http://ttnnt.free.fr/> => tập san Định Hướng

Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa - Đỗ Quang-Vinh

“Hân-hoan giới thiệu với quý cụ ông bà và anh chị em, tôi nhận thấy “**Con Xin Làm Kiếp Phù Sa**” là cuốn sách rất bổ ích và cần thiết cho đời sống đạo đức, là những lời kinh tình yêu sâu xa tha thiết, là một phương tiện hữu hiệu để cầu nguyện và suy gẫm giúp ta dễ dàng hướng lòng lên với Chúa, diu đưa ta đến với Mẹ Ngời.”

*(Đức Cha Vinh-Sơn Nguyễn Mạnh-Hiếu,
Giám Mục Phụ Tá Tổng Giáo-Phận Toronto Canada)*

“**Con xin làm kiếp phù sa**”, Biển Đức Đỗ Quang Vinh đã không ngồi ca tụng một mình tình yêu và những ân huệ của Chúa đã ban cho ông, ông xin và ông muốn ông trở thành phù sa để làm phong phú những mảnh vườn thừa ruộng mà Chúa gởi ông đến, ông xin và ông muốn hiến những gì ông có làm phù sa cho cây lúa hạt cơm nuôi sống dân Chúa. Phù sa cuốn mình theo dòng nước, phù sa rời bỏ chốn yên thân, phù sa bồi đắp nơi thiếu thôn, phù sa bạc màu cho đất xanh tươi.....Giữa một khuynh hướng xã hội thờ ơ với Tin Mừng, thờ ơ với Hội Thánh, thờ ơ với Giáo lý, thờ ơ với văn hóa đọc, ông Biển Đức Đỗ Quang-Vinh đã miệt mài đi tìm cách chuyển Tin Mừng đến mọi người, càng nhiều người càng tốt,.....Kính chúc “kiếp phù sa” Biển Đức Đỗ Quang-Vinh triển nở thành công ước vọng ơn gọi của mình, là phù sa dâng hiến cho đời.”

*(Lm. Vinh Sơn Phạm Trung Thành, dcct)
Giám Tỉnh Dòng Chúa Cứu Thế*

“...Tôi thấy **Thánh Vịnh Diễn Ca** và thơ kinh **Con Xin Làm Kiếp Phù-Sa** là sách cần thiết cho mỗi gia đình Công-Giáo. Trong cuộc sống tất bật, thường ta dễ để tâm trí ngu quên trong những ưu tư. Nếu mỗi ngày dành ít phút mà quăng “gánh lo” đi, tìm đọc một bài thánh vịnh, một bài thơ kinh hướng lòng trí về Cha luôn yêu thương quan phòng đời sống, hướng về Đức Mẹ Maria luôn trông nom săn sóc ủi an, Thiên Chúa luôn đồng hành với ta từng phút giây mọi ngày trong cuộc sống, dù đời gian nan, chông gai, sóng gió biển đời nổi dậy,...”

*(Linh mục Phêrô Maria Phạm Hoàng Bá,
Quản Xứ Giáo Xứ Đức Mẹ La Vang, Mississauga, Ontario, Canada)*